

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ΤΙ ;

Όπως είναι σε όλους, γνωστό, τὸ ἔτος 2014, ἔγιναν πανηγυρισμοὶ καὶ ποικίλοι ἑορτασμοί, κυρίως στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ τιμηθῇ ἡ σημαντικὴ αὐτὴ ἐπέτειος γιὰ τὴν Βόρειο Ἠπειρο καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἔφημερίδα μας, μὲ ἄρθρα καὶ μὲ ρεπορτάζ συνεργατῶν τῆς, ἐπρόβαλε τὸ γεγονός, ὥστε πολλοὶ συνέλληνες καὶ νὰ τὸ γνωρίσουν καὶ νὰ προβληματιστοῦν.

Γιατί, πράγματι, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἔχουμε τονίσει, ὁ Αὐτονομιακὸς Ἀγώνας τοῦ 1914 (17 Φεβρουαρίου) καὶ ἡ ὑπογραφή, τὴν ἴδια χρονιά, τοῦ «Πρωτοκόλλου τῆς Κερκύρας» (17 Μαΐου) ἦταν δόξα ὄχι μόνο τῆς Βορείου Ἠπείρου, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρης τῆς Ἑλλάδας. Ὁ ἔνθουσιασμός, ἡ φιλοπατρία, ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν ἔλευθερία καὶ ἡ αὐτοθυσία τῶν μαχητῶν καὶ τῶν λοιπῶν παραγόντων, γιὰ νὰ μὴν ἐπικρατήσουν τὰ δόλια σχέδια τῶν τότε «Μεγάλων Δυνάμεων», ἀλλὰ νὰ ἐνωθῇ ἡ Βόρειος Ἠπειρος μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα, ὑπῆρξαν τὸ πολικὸ ἀστέρι, πού καθοδηγοῦσε τοὺς γενναίους μαχητὲς στὸ ἱερὸ τους χρέος.

Ὅμως, πέρα ἀπὸ αὐτὰ, ἦταν ἡ ἐνότητα τῶν καρδιῶν-καὶ κυρίως αὐτῆ-πού ἔβαλε τὴν σφραγίδα τῆς στὴν τιτάνια ἐκείνη προσπάθεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἄν δὲν ὑπῆρχε στὶς σκέψεις καὶ στὰ ἐνεργήματα τῶν ἀγῶν ἐκείνων ἡρώων, εἶναι ἀμφίβολο ἂν ἡ Ἀλβανία θὰ εἶχε συρθῆ στὴν ὑπογραφή τοῦ «Πρωτοκόλλου τῆς Κερκύρας». Βέβαια, ἡ γειτονικὴ Χώρα ποτὲ δὲν σκοτίστηκε γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ὅσα προέβλεπε τὸ περίφημο ἐκεῖνο «Πρωτόκολλο». Ὅμως, οἱ Βορειοηπειρώτες καὶ ὅλοι ὅσοι τοὺς συμπαραστάθηκαν καὶ ἀγωνίστηκαν μαζί τους, γεγονός, μένει, ὅτι ἐπέτελεσαν τὸ Χρέος τους πρὸς τὴν Πατρίδα. Κι' αὐτό, ἀκριβῶς, μετράει. Χωρὶς ξεσυνέριες, χωρὶς φιλοδοξίες γιὰ ἀξιώματα, χωρὶς πείσματα καὶ διχαστικὲς ἀπόψεις, ἔδειξαν τί μπορεῖ νὰ πετύχη - ὅταν εἶναι ἐνωμένοι - ὁ Ἑλληνισμός.

Αὐτά, τότε. Καὶ τώρα, τί ; Τί κάνουν οἱ Ἕλληνες Βορειοηπειρώτες γιὰ τὴν Πατρίδα τους, πού ἐξακολουθεῖ νὰ χερμάζεται ἀπὸ τὸ ἀνθελληνικὸ μῖσος τῶν Ἀλβανῶν; Εἶναι λυπηρὸ νὰ τὸ λέη κανεὶς, ὅτι, δηλαδή, οἱ Ἕλληνες εἶναι βαθύτατα διχασμένοι, χωρὶς τίποτε νὰ ἔχουν διδαχθῆ ἀπὸ τίς καταστροφές τοῦ ἔθνους, ὅταν διχάστηκε, ἀπὸ τὰ πανάρχαια Χρόνια μέχρι τὸν Πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Τότε, μάλιστα, ἐξ αἰτίας ἐκείνου τοῦ διχασμοῦ, ἐχάσαμε τὴν Μικρὰ Ἀσία καὶ τὸν Πόντο μὲ τὴν καταστροφὴ ἐνὸς λαμπροῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν προσφυγιὰ ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀδελφῶν μας, πού ἤλθαν στὴν Ἑλλάδα, οἰκτρὰ ναυάγια τοῦ ὀλέθριου ἐθνικοῦ διχασμοῦ.

Ἡ ἔφημερίδα μας πολλὰς φορὲς τὸ ἔχει θέσει τὸ θέμα αὐτό. Καὶ τὰ παιδιὰ τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α., πού συχνὰ ἐπισκέπτονται τὴν Βόρειο Ἠπειρο, προσπαθοῦν νὰ ἐνώσουν τὰ διεσπῶτα. Ἄδικος κόπος, ἀφοῦ, τελευταῖα εἶδαμε καὶ ἕναν πρῶην πρόεδρο τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» νὰ διορίζεται στὰ Ἰωάννινα, ὡς γενικὸς πρόξενος τῆς Ἀλβανίας!

Ἀδελφοὶ Βορειοηπειρώτες! Ἄν δὲν ἀκοῦτε καὶ δὲν ὑπολογίζετε τὴν ἀδύναμη φωνή μας, ἀκοῦστε, τούλάχιστον, τὴν βροντώδη φωνὴ τοῦ Ἐθνάρχη σας, ἀοιδίμου ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, ὁ ὁποῖος, στὴν περιλάλητη διαθήκη του ἐτόνιζε, ὅτι « ἡ ἰσχύς ἐν τῇ ἐνώσει ». Μὴ τὴν περιφρονήσετε. Μὴν ἀφήνετε τὰ ψευτοφιλότιμα νὰ κυριαρχοῦν. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἰδιαιτέρη πατρίδα σας - πού ἀναμφίβολα ὅλοι ἔχετε - ἄς σᾶς ἐνώση σὲ «μιά γροθιά», ἀφοῦ ὁ δρόμος γιὰ τὴν ἐθνικὴ σας ἀποκατάσταση εἶναι καὶ δύσκολος καὶ μακρὺς. Ἀγαπημένοι καὶ μονοιασμένοι ἀγωνισθῆτε γιὰ τὴν πολυπαθὴ Βόρειο Ἠπειρο. Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ προσευχὴ τοῦ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ θὰ σᾶς συνοδεύουν.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟ ΡΑΣΟ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΗΜΑΙΑ

Ἐκδηλώσεις τιμῆς καὶ μνήμης γιὰ τὸν Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κυρὸ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ

Θεσσαλονίκη 30.11.2014

Ἀθήνα 7.12.2014

Κόνιτσα 14.12.2014

Θυμάμαι... Γράφει ο Χρ. Σιχλιμοίρης sixry@yahoo.com

Ίερό Λείψανο Αγ. Κοσμά, Θεσσαλονίκη, 8 - 12 Απριλίου 1989

Με άφορμή τα 300 χρόνια από την γέννηση του πατρο - Κοσμά, άξιζει νομίζω να θυμηθούμε αγαπητοί άναγνώστες κάτι από εκεί-

νη την μεγαλειώδη παρουσία επί τετραήμερου **τεμαχίου** του ιεροῦ λειψάνου του Αγ. Κοσμά * **(φωτό 1)** στη Θεσσαλονίκη, κατόπιν τῆς πρόσκλησης του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Παντελεήμονος. Οἱ ἐκδηλώσεις άρχισαν με την πάνδημη ύποδοχή του τιμίου λειψάνου στην είσοδο τῆς πόλης **(φωτό 2)** άπ' όπου σχηματίστηκε πομπή και ὄλοι μαζί κατευθύνθηκαν προς τόν Αγ. Δημήτριο στόν αύλιο χῶρο του ὁποίου ὑποδέχτηκαν τό τιμιο λείψανο οἱ πολιτικές, στρατιωτικές άρχές, ιερείς και πλήθος κόσμου. Μετά τή δοξολογία, άκολούθησε ἡ προσφώνηση του Παναγιωτάτου και ἡ άντιφώνηση του Σεβασμιωτάτου ὁ ὁποῖος με ἔμφανή χαρά, συγκίνηση και ένθουσιασμό, ἔξηρε τόν τιμώμενο μάρτυρα καταλήγοντας συνάμα και με μία σύντομη άναφορά στους σύγχρονους νεομάρτυρες τῆς Βορείου Ἡπειρου **(φωτό 3)**. Σχεδόν σέ ὄλες τῖς ὁμιλίες, συνεντεύξεις και κηρύγματα ὁ Μητροπολίτης Σεβαστιανός δέν παρέλειψε να τονίζει **τή σημασία που είχε ἡ παραμονή τῶν λειψάνων του Αγ. Κοσμά στη Βόρειο Ἡπειρο, στο χῶρο που άγίασε ὁ άγιος με τό μαρτύριό του, ἐκεῖ που εἶναι θαμμένος (φωτό 4)** και που παρά τῖς λυσσαλέες προσπάθειες τῶν ἄλβανῶν νά γκρεμίσουν τό μοναστήρι και νά μὴν αφήσουν λίθον ἐπί λίθου, δέν τό κατάφεραν θαυματουργικῶς. Χαρακτηριστική ἡ περίπτωση του ὁδηγοῦ του τάνκ που πήγε νά τραβήξει τό καμπαριό με συρματοσόχοινο και «έμεινε» ξερὸς ἐπί τόπου άποτρέποντας τούς πάντες νά βεβηλώσουν τό χῶρο... Χαίροις Άγιε Κοσμά που μας ἔδωσες ἔτσι τή δυνατότητα νά σέ ἔχουμε σήμερα ὁλόκληρο και νά βρίσκεσαι ἐκεῖ στίς άγιασμένες προσχώσεις του Άψου ποταμοῦ νά πρεσβεύεις γιά τό ποθούμενο.

Πόσο δίκαιο εἶχε τότε ὁ μακαριστός Σεβαστιανός που αὐτός μόνος άντέδρασε, ἔνώ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο εἶχε δώσει τήν ἄδεια νά μεταφέρουν τὰ ὄστα στην Ἑλλάδα, ἐπὶ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος άνευ σχετικῶν ἔγγράφων, μαρτυριῶν κλπ. Και ποῖος παρακαλῶ θά ἔκανε τόν κοιμιστή; Ποῖος ἄλλος ἀπό τόν τρέφοντα φιλοαλβανικά αἰσθήματα κ. Κάρολο Παπούλια... που εἶχε μεθοδεύσει ὡς Ὑπ' Ἐξ νά μεταπέσει τόν μακαριστό Σεραφεῖμ ὡστε νά ἐκδώσει και ἡ Σύνοδος τή σχετική ἄδεια, άποστέλλοντας γιά τό σκοπό αὐτό κρυφά δυο ὑπαλλήλους... Άντέστη τότε ὁ Σεβαστιανός που εἶχε ἤδη ἔνημερωθεῖ «ἀπό μέσα» και άπετράπη τό άνοσιούργημα που μόνο τὰ σχέδια τῶν ἄλβανῶν ἔξυπηρετοῦσε...

* τό Τεμάχιον του ἱεροῦ λειψάνου του Αγ. Κοσμά που φυλάσσεται στόν φερώνυμο ἱερό ναό, τό εἶχαν μεταφέρει κατά τὰ τέλη του 19^{ου} αἰ. στο χωριό τους, Χιονιαδίτες μάστορες που δούλευαν στο Κολικόντασι τῆς Βορείου Ἡπειρου.

Θά συνεχίσουμε τόν άγώνα μέχρις ὅτου, ἡ Ἑλληνική Σημαία και ὁ Σταυρός θά ὑψοθουν στο Αργυροκάστρο, στην Κορυτσά, στην Λεϊμάρρα, στους Άγιους Σαράντα, στο Τεπελένι, σ' αὐτά τὰ ηρωικά και αἱματοβαμμένα χῶματα.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

+ Μητροπολίτης Δουβινοπόλεως, Παγωνιανῆς και Κονίτσης

ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

Ἰστοσελίδα τῆς ΣΦΕΒΑ
www.sfeva.gr

Ραδιοφωνικό Ἀφιέρωμα στα 20 ἔτη ἐκδημίας του Μητροπολίτου Σεβαστιανού

Ἡλεία: **Ραδιοφωνικό Ἀφιέρωμα στα 20 ἔτη ἐκδημίας του Μητροπολίτου Σεβαστιανού**
Ἡ Ἡλεία ὑπῆρξε γιά δεκαετίες μία ἀπό τῖς πολλές περιοχές τῆς Ἑλλάδος που ἔδειξε τήν συμπαράστασή της στόν Βορειοηπειρωτικό Ἑλληνισμό. Τήν Ἡλεία ἐπισκέφθηκε κατά τήν δεκαετία του 1980 τρεῖς φορές ὁ άείμνηστος Μητροπολίτης Κονίτσης Σεβαστιανός,

προσκεκλημένος του Μητροπολίτη Ἡλείας κ.κ. Γερμανοῦ, ἑνός μεγάλου και εἰλικρινοῦς φίλου και ὑποστηρικτῆ τῶν Βορειοηπειρωτῶν Ἑλλήνων.

Μάλιστα ἡ προσέλευση του κόσμου στην ὁμιλία του Σεβαστιανού τό 1985 στόν Πύργο ξεπέρασε κάθε προηγούμενο γιά Ἑθνικό θέμα στην Ἡλειακή πρωτεύουσα, καθώς περίπου 3000 πατριῶτες βρέθηκαν στην ἐκδήλωση τῆς Κεντρικῆς Πλατείας και του Ἡρώου του Πύργου. Οἱ Ἡλείοι ἀγκάλιασαν τό Ἑθνικό θέμα και αὐτό ἔγινε πιό φανερό, ὅταν ἔδωσαν στέγη και ἔργασία στούς πρώτους Βορειοηπειρωτες ἀδελφούς τους μετά τήν πτώση τῶν ἄλβανικῶν συρματοπλεγμάτων, ἔνώ με τήν καθοδήγηση του τοπικοῦ ΠΑ.ΣΥ.Β.Α. πραγματοποιήσαν πολλές άποστολές ἔφοδιῶν και τροφίμων στην Βόρειο Ἡπειρο.

Στήν μορφή και τόν άγώνα του Σεβαστιανού ἦταν αφιερωμένες 4 ἔκπομπές του προγράμματος "Σελίδες Ἰστορίας" του Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ 107,6 τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, που παρουσίασε τόν Δεκέμβριο του 2014, με άφορμή τὰ 20 ἔτη ἐκδημίας του μακαριστοῦ Ἱεράρχου, ὁ φιλόλογος κ. Γεώργιος Κουρκοῦτας. Ἔτσι ἀπό τὰ ἔρτζιανά ἑκατοντάδες Ἡλείοι ξαναθυμήθηκαν τήν ἡρωική προσφορά του Μητροπολίτου Σεβαστιανού και πολλοί νεώτεροι ἔμαθαν γιά τήν συμβολή τῆς Ἐκκλησίας μέσα ἀπό τό ἔργο του Σεβαστιανού στην ὑπεράσπιση τῶν Δικαιῶν τῆς Βορείου Ἡπειρου.

Στίς φλέβες μας κυκλοφορεῖ ἑλληνικό αἷμα...! -του Ἀριστείδη Ἰασωνίδη-

Ταξίδεμα Γιάννενα-Άθήνα. Τό λεωφορεῖο ἦταν γεμάτο ἐπιβάτες. Ἦταν διακοπές του Πάσχα. Στό λεωφορεῖο ἦταν πολλοἱ φοιτητές. Δέν εἶχα κοντά μου κανένα γέροντα γιά κουβέντα. Άποφάσισα γιά νά περάσει ἡ ὥρα νά κάμω κουβέντα με κάνα δυο τρία παιδιὰ 20-21 χρονῶν που τὰ εἶχα κοντά μου. Άποφάσισα:

-Ποῦ πηγαίνετε παλικάρια μου;
-Στό Μεσολόγγι παππού.
-Άπό τό Μεσολόγγι εἶστε;
-Ναί, ἀπάντησαν.
-Ἦρραία και ἱστορική πόλη τό Μεσολόγγι παλικάρια μου.
-Ποῦ τό ξέρετε παππούλη;
-Θυμᾶμαι ἀκόμη ἀπό τό δημοτικό σχολεῖο που κάναμε ἱστορία και μάς εἶχε πεί ὁ δάσκαλος, που στο Μεσολόγγι ἄναψε ἡ ἐπανάσταση γιά ἔλευθεριά τό 1821. Θυμᾶμαι και τό ποίημα:
Στήν Άγία Λαύρα πρώτα,
τίς χρυσές ἀκτίνες χύνει,
που λεβέντες πρωτανάψαν
του πολέμου τῆ φωτιά.
-Ἔτσι εἶναι; τό θυμᾶμαι καλά.
-Μηράβο παππού. Τό θυμᾶσαι ἀπό τόσα χρόνια που πέρασαν.
-Γιατί νά μὴ θυμηθῶ; Ἐκεῖνα που μαθαίναμε τότε, τὰ κρατούσαμε θησαυρο στο μυαλό μας, ἔτσι μάς ἔμαθαιναν οἱ δάσκαλοι μας και παπποῦδες, νά ἦμασταν πατριῶτες, ἄξιοι, ἔλευθεροι, στίς φλέβες μας κυκλοφορεῖ ἑλληνικό, γνήσιο αἷμα, ὅπως οἱ Σπαρτιάτες. Ἐνα παλικάρι με κοίταζε περιεργα ἀπό τήν κορφή στόν πάτο, σάμπως θά με ἔπαιρνε φωτογραφία. Με ρωτάει:
-Άπό ποῦ εἶστε παππού;
-Άπό τῖς ξεχασμένες Πατρίδες,
-Εἶναι πολλές ξεχασμένες Πατρίδες;
-Ναί παιδί μου, πολλές.
-Άπό ποῖ μέρος τῆς Ἑλλάδος εἶστε παππού;
-Άπό τήν Βόρειο Ἡπειρο, παιδί μου, πέρα ἀπό τὰ Γιάννενα. Ἔχεις ἀκούσει Ἀργυροκάστρο, Δέλβινο, Άγιους Σαράντα, Δερόπολη, Παγῶνι κλπ.
-Εἶσαι σπουδαῖος Ἕλληνας.
-Ἑλληνες εἶμαστε παιδί μου, ὄλοι τέτοιοι εἶμαστε.

Αὐθόρμητα μοῦ ἀπαντᾶ ἕνα παλικάρι με σγουρά μαλλιά:
-Παππού ἔχεις δίκιο, ἐμεῖς τὰ Ἑλληνόπουλα σήμερα δέν εἶμαστε καλά προετοιμασμένοι γιά τήν ἱστορία μας και εἰδικότερα γιά τήν ἱστορία τῆς Βορείου Ἡπειρου.
-Ἔχεις δίκιο παιδί μου, νά διαβάσετε και μόνι σας ἱστορία, βιβλία και γιά τήν Β.Ἡπειρο, γιά τούς συνεχεῖς άγῶνες της ἀπό τόν καιρό τῆς τουρκοκρατίας, μέχρι σήμερα.

Ἐπάρχουν πολλά βιβλία, ρωτήστε και τούς παπποῦδες σας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΤΟ ΟΡΑΜΑ», ΜΑΪΟΣ 2014

Βόρειος Ήπειρος έναντιον Μεγάλης Αλβανίας.

Γράφει ο Δημήτρης Πέτκος

Πρίν από λίγο καιρό, σωφρονιστικός υπάλληλος συνάντησε σε κελί ελληνικής φυλακής ένα παράξενο «έργο τέχνης»: Ο Αλβανός κατάδικος είχε ζωγραφίσει στον τοίχο τον Άλη Πασά μαζί με το χάρτη της Μεγάλης Αλβανίας! Η πλήυση εγκεφάλου των αλβανικών σχολικών βιβλίων, η υποστήριξη ξένων δυνάμεων και κυρίως η ελληνική αδιαφορία παγίωσαν τις διεκδικήσεις αυτές. Τό χειρότερο είναι ότι η χώρα μας κατηγορείται επίσης για τη δόξη γενοκτονία των «Τσάμηδων» και υποβιβάζεται στο επίπεδο της χιτλερικής Γερμανίας και της κεφαλικής Τουρκίας. Δηλαδή από τη μία μεριά έχουμε στην Ελλάδα έναν άριστα εξοπλισμένο στρατό Αλβανών κακοποιών και από την άλλη μία άρνητική εικόνα στη Διεθνή Κοινότητα. Ένας έκρηκτικός συνδυασμός για πρό-

κληση άναπαραχής όπου ισλαμιστές και δυτικοί θά σπεύσουν να βοηθήσουν τους «καταπιεζόμενους αλβανικούς πληθυσμούς» έναντιον των «άντιδραστικών», «ρωσόφιλων» Ελλήνων. Ασφαλώς δε θα δημιουργηθεί σε πρώτη φάση το κρατίδιο της «Τσαμουριάς», από την Κέρκυρα ως την Καστοριά και την Άρτα, στα πρότυπα του Κοσσυφοπεδίου.

Θά δοθεί όμως η ευκαιρία στην Τουρκία να χτυπήσει σε Θράκη-Αιγαίο-Κύπρο, ενώ η αλβανική πολιτική ηγεσία θά έχει καταστεί για άλλη μία φορά πειθήνιο όργανό της. Μιας Τουρκίας που δεν έχει βοηθήσει σε τίποτα τον αλβανικό λαό, σε σύγκριση με την Ελλάδα που τις τελευταίες δεκαετίες τρέφει την Αλβανία.

Τό τελευταίο εμπόδιο στο σχέδιο της Μεγάλης Αλβανίας είναι ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός. Αυτόι είναι οι «αυτόχθονες» -λέξη που έγραφε η περιφημη σημαία της Μεγάλης Αλβανίας που «προσγειώθηκε» στο γήπεδο του Βελιγραδίου. Γι' αυτό στα ελληνικά χωριά της Βορείου Ήπειρου ξέσπασε τό μένος των φανατικών τό ίδιο βράδυ του έν λόγω αγώνα Σερβίας-Αλβανίας. Ενώ ο Αλβανός πρωθυπουργός λίγες

μέρες μετά έκανε επίδειξη θράσους στο Πρέσεβο της Σερβίας προβάλλοντας ακριβώς τό πόσο σέβεται ή Αλβανία τά δικαιώματα της Ελληνικής Μειονότητας!

Στό γενικό κλίμα άπάθειας στην Ελλάδα, υπάρχουν και παρήγορα σημάδια όπως τό άρθρο του έμπειρου δημοσιογράφου Γ. Δελαστίκ στο «Έθνος» που άναδεικνύει τό πρόβλημα της όργανωμένης τρομοκρατίας έναντιον των Ελλήνων της Βορείου Ήπειρου. Επίσης ή παρουσία του Δημάρχου Θερμαϊκού και άλλων έπίσημων σε έκδήλωση για τά 100 χρόνια της Αυτόνομίας της Βορείου Ήπειρου στην Έπανομή Θεσσαλονίκης, ένα άπόγευμα Κυριακής που οι περισσότεροι άγωνιούσαν μπροστά στις τηλεοράσεις για τό άν θά καταφέρει ή ομάδα τους με τη βοήθεια του γνωστού ύποστηρικτή της Μεγάλης Αλβανίας ποδοσφαιριστή της νά κερδίσει!

Γιά νά λυθεί όριστικά τό ζήτημα της προστασίας του Έλληνισμού στη Βόρειο Ήπειρο με όλα τά έπιμέρους θέματα και νά σταματήσει ό αλβανικός άλυτρωτισμός, άρκεί ή Ελλάδα νά θέσει δύο προαπαιτούμενα για την ένταξη της Αλβανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Τήν εφαρμογή του Πρωτοκόλλου της Κέρκυρας για την Αυτόνομια της Βορείου Ήπειρου και την άπαιτηση νά καταργήσει τό αλβανικό κοινοβούλιο

κάθε συκοφαντική άναφορά έναντιον της Ελλάδος για τό ζήτημα των Τσάμηδων. Και άν αυτά μοιάζουν «άνπειρωπαϊκά» ή «έθνικιστικά», άς δούμε τά προφητικά, όπως δυστυχώς άποδείχτηκε, γραφόμενα ενός Γάλλου σοσιαλιστή λίγους μήνες πριν τά τρομοκρατικά χτυπήματα στο Παρίσι. Γράφει λοιπόν ό Ίμπερ Βεντρίν που διετέλεσε ύπουργός έξωτερικών άπό τό 1997 ως τό 2002 στην κυβέρνηση Ζοσπέν: «Οι Ευρωπαίοι θά ήθελαν νά ζούν σε μία διεθνή κοινότητα διεπομένη άπό τό Διεθνές Δίκαιο, άκόμα και άν ό πολυπολικός κόσμος που επιβάλλεται σε μίς δεν είναι ένας κόσμος καλά δομημένος, φιλήσυχος και σταθερός, αλλά είναι ένας γενικός χαμός που διέπεται περισσότερο άπό τό νόμο της ζούγκλας παρά άπό κάθε άλλο ύπολογισμό ήθικου χαρακτήρα, έστω και άν όλα τά έθνη του κόσμου άλληλεξαρτώνται και όφείλουν νά συνεργάζονται». Και συμπεραινει: «Σιγά σιγά θά άνακαλύψουμε ξανά ότι τά συμφέροντά μας και τά ιδεώδη μας δεν μπορούν νά διαχωρίζονται. Ο λόγος ύπέρ της ευρωπαϊκής όμοσπονδίας, γελοιοποιώντας τη φυσιολογική πρόσδεση των λαών στην ταυτότητά τους και στον τρόπο ύπαρξής τους, ώσάν νά πρόκειται για άρχαϊκά και έπικίνδυνα κατάλοιπα, άποδεικνύεται άπατηλός...».

Οί Βορειοηπειρωτες Έθνικοί Εύεργετες

Ανάμεσα στους μεγάλους Εύεργετες του Έλληνισμού, που στηρίξαν την πορεία του Έλληνικού Κράτους στα πρώτα βήματά του κατά τον 19ο αιώνα, ξεχωριστή θέση κατέχουν οι καταγόμενοι άπό τον χώρο της Ήπειρου και δη του χώρου που μετά τό 1913 όνομάστηκε Βόρειος Ήπειρος και έμεινε έκτός των Έλληνικών συνόρων. Μιλάμε για όλους αυτούς τους άκούραστους ύπηρετες του Έλληνισμού, που προτίμησαν νά προσφέρουν τον πλούτο που απέκτησαν με τις έπιχειρηματικές τους δραστηριότητες στην Παιδεία, την Ύγεια και την Κοινωνική άρωγή των νεοελλήνων, άκόμη και άν οι γενέτειρες πόλεις τους έμειναν τότε (και παραμένουν και σήμερα) έκτός του κρατικού ελληνικού κορμού.

Μπορεί νά φανταστεί κανείς την Ελλάδα και κυρίως την πρωτεύουσά της, την Άθήνα, χωρίς τά σπουδαία κτήρια και τά κληροδοτήματα αυτών των ξεχασμένων άπό πολλούς άγωνιστών της Ελληνικής Ίδεας; Άκόμη και σήμερα τό Ζάππειον Μέγαρον (έργο των έξαδέλφων Εύαγγέλη και Κωνσταντίνου Ζάππα άπό τό Λάμποβο της έπαρχίας Τεπελενίου) «ξελασπώνει» την έλλαδική πολιτική ζωή, καθώς είναι τό πλέον ένδεδειγμένο κτήριο για διεθνείς έκδηλώσεις της Ελλάδας (έκεί ύπεγράφη, ύπενθυμίζουμε, ή σύνδεση και ένταξη μας στην Ε.Ο.Κ., την μετέπειτα Ευρωπαϊκή Ένωση πρό 35 έτών). Ποιό άραγε δημόσιο κτήριο άνάλογης άρχιτεκτονικής ώραϊότητας ή άξιας δημιουργήθηκε άπό τότε στην Άθήνα, που τις τελευταίες δεκαετίες πνίγεται στην κακογουστία του «μοντερνισμού»;

Άλλά και τό κορυφαίο πνευματικό Ίδρυμα της χώρας, ή Ακαδημία Άθηνών, στεγάζεται στο άξεπέραστο κάλλους κτήριο που προσέφερε ό Σίμων Σίνας άπό την Μοσχόπολη Κορυτσάς. Δίπλα σε αυτόν είναι ό Χρηστάκης Ζωγράφος και ό υιός του Γεώργιος (ό κατά τό 1914 πρόεδρος της Αυτόνομου Βορείου Ήπειρου στο Άργυροκάστρο), που παρείχαν τά πάντα για την Παιδεία του Έλληνισμού της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ενώ και οι έκτάσεις του Πανεπιστημίου, ή περιοχή Ζωγράφου, προήλθαν άπό αυτούς. Οι Ζωγράφοι κατάγονταν άπό τό Κεστοράτι Άργυροκάστρου και πάντα έδωσαν τό «Παρών» στους Έθνικούς άγώνες, του Πνεύματος και του Αίματος.

Στην χορεία των Έθνικών Εύεργετών άνήκουν και ό Απόστολος Άρσάκης (δημιουργός των φημισμένων Άρσακείων Σχολείων) άπό την Χοταχόβα Πρεμετιής Βορείου Ήπειρου, αλλά και ό Ίωάννης Μπάγκας άπό την Κορυτσά που χάρισε την περιουσία του στην πόλη των Άθηνών.

Άλλά και άλλοι λιγοτέρο γνωστοί ύπενθυμίζουν ότι οι Ήπειρωτες της Έλευθερης και της Σκλάβας Ήπειρου, υπήρξαν Άξιοι της Πατρίδος σε δύσκολες στιγμές.

Όσοι άγωνιζόμαστε για νά άποκτήσει ή Σκλάβια Πατρίδα τους τά προαιώνια Δικαία της άνάβουμε ένα κερι στην Μνήμη τους και τους έκφράζουμε τό σεμνό «Εύχαριστώ» μας.

Γεώργιος Κουρκούτας -Καθηγητής Φιλόλογος

Δέν ύπάρχει Βορειοηπειρωτικό Ζήτημα για τά Έλληνικά κόμματα;...

Όπως διαβάζουμε στις προεκλογικές διακηρύξεις και τά διάφορα προγράμματα των Κομμάτων που συμμετέχουν στις Έκλογές της 25ης Ιανουαρίου 2015, για την άνάδειξη νέας Βουλής, μιλώντας για Έθνικά θέματα περιστρέφονται σε ΑΟΖ, Κυπριακό, λίγο Θράκη (για όσους έχουν την τόλμη νά δούνε τί γίνεται εκεί) και Μακεδονικό (πολύ ύποτονικά όμως, λές και κάποιος... κουράστηκαν).

Άπόλυτη σιωπή κυριαρχεί στα Κόμματα που διεκδικούν την Έξουσία της Χώρας για τό Έθνικό θέμα της Βορείου Ήπειρου. Γιατί άραγε; Μόνο ή Οικονομία και ή κοινωνική έξαθλίωση είναι τά «Έθνικά θέματα»; Μόνο σε αυτά μπορεί νά βασιστεί ό Έλληνισμός, που άκόμη και σε εποχές φτώχειας έθετε τά Έθνικά θέματα σε πρώτη μοίρα;

Όσως άγνοούν ότι θά τους «θυμίσει» τό Βορειοηπειρωτικό ό Αλβανικός Σωβινισμός, που παρά την σοσιαλιστική λεοντή του πρωθυπουργού Έντι Ράμα είδαμε πώς άντιμετωπίζει προκλητικά την Σερβία και διεκδικεί τό Κόσσοβο (ας θυμηθούν οι «δύσπιστοι», τό τί έγινε στο μάτς Σερβίας-Αλβανίας για τά προκριματικά του Ευρωπαϊκού πρωταθλήματος). Για νά μήν μιλήσουμε για τον άλλον πυλώνα του Αλβανικού Σωβινισμού, την διεκδίκηση της «Τσαμουριάς», που ύποδαυλίζεται συνεχώς άπό άρμόδιους και μη των Τιράνων.

Ύπάρχουν βέβαια και λίγες τολμηρές πατριωτικές φωνές Ελλήνων πολιτικών, που τό κυρίαρχο σύστημα Πολιτικής και ΜΜΕ, έπιχειρεί νά περιθωριοποιήσει, αλλά για τους έπιθυμούντες έξουσία πιό μεγάλη άξια έχει τό μέγεθος της οικονομικής ύποταγής των Ελλήνων και όχι ή έπιβίωση ενός τμήματος του Οικουμενικού Έλληνισμού.

Άλλά τί νά πεί κανείς για ένα πολιτικό σκηνικό, όπου ό άπερχόμενος Πρόεδρος της Δημοκρατίας έδωσε τά πάντα στους γείτονες Άλβανούς και Σκοπιανούς όταν ήταν Ύπουργός Έξωτερικών και δεν άντιδρά στην έξαθλίωση του Έλληνισμού, ενώ ό πρώτος σε ψήφους Έλληνας Ευρωβουλευτής πήγαινε μέ... δάκρυα στα μάτια στην Κηδεία του άνθέλληνα Δικτάτορα Χότζα, για νά τιμήσει τον νεκρό, ενώ ό ίδιος ήξερε πολύ καλά τά άμέτρητα έγκλήματα του Χότζα κατά του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού;

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας-Καθηγητής Φιλόλογος

ΜΙΑ ΕΚΛΕΚΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΗΝ ΗΡΩΙΚΗ ΚΟΝΙΤΣΑ.

Το άπογευμα τής Τετάρτης 29 Οκτωβρίου 2014 παρουσιάστηκε στο Δημαρχείο Κονίτσης το δίτομο έργο του Συγγραφέα-Νομικού-Διεθνολόγου Δρ. Ιωάννη Σ. Παπαφλωράτου με τίτλο: «Η ιστορία του Έλληνικού Στρατού (1833-1949)-Η δράση των I-VIII Μεραρχιών Πεζικού» από τις εκδόσεις Σάκκουλα. Στην έκδωληση παρευρέθηκε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ. Ανδρέας, ο Δήμαρχος Κονίτσης κ. Παπασπύρου, ο Διοικητής του 583 Τ.Π., εκπρόσωπος τής Έλληνικής Αστυνομίας από το τοπικό Α.Τ. καθώς επίσης εκπρόσωπος από το Πυροσβεστικό Σώμα και τέλος δεκάδες άνθρωποι του πνεύματος και φίλοι τής ιστορίας. Τήν εκδωληση συντόνισε ο Δημοσιογράφος κ. Γιωρ. Τζαφάς, ο οποίος παρουσίασε στο κοινό τούς όμιλητές και είπε

δυό λόγια για το βιβλίο που άζει να έχει ως οδηγό κάθε Έλληνας που μελετά τήν Ιστορία όχι μόνο του στρατού, αλλά και τήν ιστορία τής πατρίδος του. Χαιρετισμό άπηύθυε ο Δήμαρχος Κονίτσης ο οποίος συνεχάρη το συγγραφέα για το σπουδαίο έργο που συνέγραψε και για όσα ιστορικά γεγονότα γνωστά ή μη παρουσιάζονται στο βιβλίο. Για το δίτομο έργο άνω των 1600 σελίδων και των 4.900 και πλέον παραπομπών, μίλησαν ο Υποστράτηγος έ.ά. κ. Γκορέζης Γεώργιος, ο Ιστορικός-καθηγητής ΤΕΙ Ηπείρου κ. Σκουλίδας Ηλίας και ο Συνταγματάρχης έ.ά. Καλησπεράτης Δημήτριος και τέλος ο συγγραφέας Δρ. Ιωάννης Σ. Παπαφλωράτος. Ο συγγραφέας τόνισε ότι δέν ξαναγράφει ιστορία αλλά υπενθυμίζει τή συμβολή των Ένόπλων Δυνάμεων στην πορεία του Έλληνικού κράτους και των εδαφικών όριων που έχει. Το δίτομο βιβλίο άποτελείται από δυό μέρη: το πρώτο άφορα στο ιστορικό πλαίσιο. Το Α' μέρος του βιβλίου χωρίζεται σε περιόδους άναλογα με τόν Ανώτατο άρχοντα που βασιλευε και συγκεκριμένα: Στην περίοδο του

βασιλέως Όθωνος μέχρι τόν Κριμαϊκό πόλεμο, τήν περίοδο του βασιλέως Γεωργίου Α' μέχρι τόν Α' Βαλκανικό πόλεμο, τήν περίοδο του βασιλέως Κωνσταντίνου του Α' (1913-1917) με τόν Β' βαλκανικό πόλεμο και τόν μετέπειτα έθνικό διχασμό, τήν περίοδο του βασιλέως Άλεξάνδρου με τήν ύπογραφή τής συνθήκης των Σεβρών και τις ραγδαίες εξελίξεις, τήν περίοδο του βασιλέως Κωνσταντίνου του Α' (1920-1922), τήν περίοδο του βασιλέως Γεωργίου Β' (1922-23), τήν περίοδο τής άβασίλευτης δημοκρατίας μέχρι το 1935, τήν περίοδο του βασιλέως Γεωργίου Β' (1935-1947) και τέλος τήν περίοδο του βασιλέως Παύλου Α' έως το 1949. Το Β' μέρος του βιβλίου περιλαμβάνει τή δράση των: Ίης, Ιας, ΙΙης, ΙVης, Vης, VIης, VIIης και VIIIης Μεραρχιών Πεζικού, ή οποία άναδεικνύεται μέσα από πληθώρα δημοσιευμένων πηγών και τά στρατιωτικά άρχεία. Το έργο έμπλουτίζεται από δεκάδες χάρτες τής Διευθύσεως Ιστορίας Στρατού, καθώς και από πληθώρα φωτογραφιών από το άρχείο τής Έταιρείας των Φίλων του Λαού. Δίδεται

μεγάλη έμφαση σε «δύσκολες» περιόδους όπως ο «έθνικός διχασμός» και ή Μικρασιατική έκστρατεία.

Τέλος για το βιβλίο είπε λίγα λόγια και ο Μητροπολίτης Κονίτσης κ. Ανδρέας ο οποίος άρχικά συνεχάρη από τήν πλευρά του τόν συγγραφέα και του εύχθηκε να συνεχίζει να γράφει τήν άγνωστη ιστορική πλευρά των γεγονότων που πολλοί συμπατριώτες μας άγνωστούν. Τόνισε επίσης ότι ή Έκκλησία θά είναι πάντα στο πλευρό του Έλληνικού Στρατού και πως ο ίδιος θά κάνει ό,τι περνά από το χέρι του για να διατηρηθεί το 583 Τ.Π. τής Κονίτσης άνοιχτό καθώς και τά έναπομειναντα στρατιωτικά φυλάκια που φυλάνε Θερμοπύλες από τήν άκρική Κόνιτσα έως τούς Φιλιάτες.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να βρουν το δίτομο έργο «Η ιστορία του Έλληνικού Στρατού (1833-1949)» στις εκδόσεις Σάκκουλα στην Αθήνα στην όδo: Ίπποκράτους 23 Τηλ. 210 33 87 500 και στην Θεσσαλονίκη στις όδους: Φράγκων 1, Έθνικής Άμύνης 42, Τηλ. 2310 244 228.

K.X.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ & ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΑΠΟ ΤΟ 1878 ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

Δρ. ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΠΑΠΑΦΛΩΡΑΤΟΣ
Νομικός - Διεθνολόγος
καθηγητής Σχολής Έθνικής Άμύνης

Τό συνέδριο του Βερολίνου (13 Ίουνίου – 13 Ίουλίου 1878)

Χαρίλαος Τρικούπης

Η Ήπειρος είναι μία περιοχή, ή οποία κατοικείται από τήν αρχαιότητα. Η πορεία του ελληνικού στοιχείου υπήρξε άδιάτακτη στο διάβα τής ιστορίας. Έντούτοις, από τήν ύπογραφή τής Συνθήκης του Άγίου Στεφάνου (τό 1878) έως σήμερα όρισμένοι προσπαθούν να άμφισβητήσουν τήν ελληνικότητα τής περιοχής, ώθούμενοι από έξωγενείς παράγοντες και δυνάμεις εύρισκόμενες μακράν και πέραν τής Βαλκανικής χερσονήσου. Τά γεγονότα αυτά θά περιγραφούν σε μία σειρά άρθρων, τά οποία βασίζονται έν πολλοίς σε πολυετή έρευνα σε στρατιωτικά και άλλα άρχεία, καθώς και σε δευτερογενείς πηγές για τήν συγγραφή του δίτομου έργου υπό τόν τίτλο «Η ιστορία του Έλληνικού Στρατού, 1833 – 1949», τό οποίο προλόγισε ο άρχηγός ΓΕΕΘΑ Στρατηγός κ. Μιχαήλ Κωσταράκος. Η περιοχή τής Ηπείρου άποτελούσε τμήμα τής επικράτειας του Σουλτάνου επί άρκετούς αιώνες. Μολαταύτα, ήταν μία περιοχή ή οποία ούδέποτε προσήλκυσε τό ιδιαίτερο ενδιαφέρον των Όθωμανών άξωματούχων. Ως εκ τούτου, έτέθη στο στόχαστρο του νεοσύστατου ιταλικού κράτους από τήν έπαύριο τής ίδρύσεώς του, τό 1861. Η ανατολική άκτή τής Άδριατικής άπετέλεσε ένα

προσφιλή στόχο για τούς Ιταλούς λόγω τής γεωγραφικής έγγύτητας με τήν χώρα τους, του κυρίαρχου ρόλου τής Βενετίας και τής Γένοβας στην περιοχή κατά τούς προηγούμενους αιώνες και τής προφανούς άδυναμίας τής Όθωμανικής Αυτοκρατορίας, όπως άνταποκριθεί στις άπαιτήσεις τής εποχής. Τόν επόμενο χρόνο, υπεγράφη μία διμερής σύμβαση μεταξύ του Έλληνα ύπουργού Στρατιωτικών Δημητρίου Μπότσαρη και του άντιπροσώπου του Ιταλού βασιλέως Stefano Tur. Η σύμβαση αυτή προέβλεπε τήν άποστολή ιταλικών στρατευμάτων στην Ήπειρο με τήν ταυτόχρονη εξέγερση των χριστιανικών πληθυσμών των περιοχών Μακεδονίας, Θεσσαλίας και Ήπείρου. Εύτυχώς για τόν έλληνισμό τής τελευταίας περιοχής, ή σύμβαση αυτή ούδέποτε έφαρμόσθηκε. Έδωσε, όμως, τό έναυσμα στη Ρώμη για να ξεκινήσει μία προσπάθεια διεισδύσεως στην Ήπειρο.

Η δράση των πρακτόρων της έλαβε μεγάλες διαστάσεις τό επόμενο χρόνια. Το γεγονός αυτό άνησυχχε σφόδρα τόν Χαρίλαο Τρικούπη, ο οποίος δέν έδίστασε να δηλώσει στον Αυστριακό πρεσβευτή στην Αθήνα ότι θά προτιμούσε «χιλιες φορές να δει στην περιοχή έγκατεστημένους τούς Αυστριακούς παρά τούς Ιταλούς». Η πραγματική ύψη τής ιταλικής πολιτικής στην Ήπειρο διεφάνη πριν και κατά τήν διάρκεια των έργων του Συνεδρίου του Βερολίνου, τό θέρος του 1878. Η Αθήνα ήταν βέβαιη για τήν συμπάρσταση τής Ρώμης στην προσπάθειά της για τήν ένσωμάτωση τής συγκεκριμένης περιοχής στον έθνικό κορμό. Πρό τής ενάρξεως των έργων του, όμως, ή ιταλική κυβέρνηση έστειλε στην Ήπειρο τόν γνωστό συγγραφέα τής στρατιωτικής γεωγραφίας Συνταγματάρχη Giovanni Sironi. Αύτός ήρθε σε έπαφή με διάφορους Τούρκους ιθύνοντες τής περιοχής και ή γνωμοδότησή του ένίσχυσε τήν κοινή ιταλό-τουρκική προσπάθεια για τή μη άπόδοση στην Ελλάδα τής παραλίας, ή οποία βρίσκεται άπέναντι από τήν Κέρκυρα. Ο δέ Ιταλός

πρόξενος στην Πρέβεζα συνέταξε ένα ύπόμνημα εκ μέρους των Άλβανών ενάντιον ενός τέτοιου ένδεχομένου. Κατά τήν διάρκεια του συνεδρίου, οι Ιταλοί διπλωμάτες άντετάχθησαν σθεναρώς σε οίανδήποτε έκχώρηση τμήματος Ήπειρωτικού εδάφους στην Ελλάδα. Η στάση τους αυτή συνέτέλεσε άποφασιστικά στην άπελευθέρωση μόνον τής Άρτης. Οι ύπόλοιποι Ήπειρώτες θά έπρεπε να περιμένουν 35 άκόμη χρόνια έως ότου άναπνεύσουν και αυτοί τόν άέρα τής έλευθερίας...

Μετά τό Συνέδριο του Βερολίνου, ή Ρώμη έθέσε σε έφαρμογή ένα πρόγραμμα διαδόσεως τής ιταλικής παιδείας και αύξήσεως των έμπορικών της δραστηριοτήτων στην περιοχή μέσω των κατά τόπους διπλωματικών άντιπροσωπειών της. Επίσης, έπέτυχε τήν εισαγωγή τής διδασκαλίας τής ιταλικής γλώσσας στο ρουμανικό σχολείο των Ίωαννίνων. Επιπλέον, διάφοροι ιταλικοί σύλλογοι ένίσχυσαν ποικιλοτρόπως τήν λειτουργία των άλβανικών σχολείων (π.χ. με τή διανομή δωρεάν βιβλίων και ρούχων σε άπόρους μαθητές). Τέλος, ή Ρώμη ανέπτυξε μία πολυπλευρη οικονομική δραστηριότητα στην περιοχή, ή οποία έφθασε μέχρι του σημείου να ξεπεράσει τις αντίστοιχες δραστηριότητες οίανδήποτε άλλης Μεγάλης Δυνάμεως και τής ίδιας τής Όθωμανικής Αυτοκρατορίας συμπεριλαμβανομένης!

Ταυτόχρονα, άρχισε να εξέτάζεται και ή στρατιωτική λύση. Το 1887, ή ιταλική πολιτικοστρατιωτική ήγεσία συνεκέντρωσε 45.000 άνδρες στο Μπάρι για να καταλάβει αϊνιδιαστακά τόν Αύλων και τήν νήσο Σάσωνα. Τά σχέδιά της, όμως, ούδέποτε έφαρμόσθησαν ύστερα από δυναμική παρέμβαση τής βρετανικής κυβερνήσεως. Το 1903, τό ιταλικό έπιτελείο εξέτασε τό ένδεχόμενο καταλήψεως των εδαφών τής σημερινής Άλβανίας στο πλαίσιο μιας γενικευμένης επέμβάσεως των Μεγάλων Δυνάμεων στα Βαλκάνια προς διευθέτηση

όλων των έκκρεμοτήτων. Τά έκπονηθέντα σχέδια έμειναν στα χαρτά, καθώς δέν εύνοούσε τό διεθνές κλίμα. Είναι δέ εύρέως γνωστόν ότι ή ιταλική διπλωματία άπέδιδε διαχρονικά μεγάλη σημασία στο διεθνές περιβάλλον...

Η έκμετάλλευση των περιστάσεων τής είχε ήδη δώσει τήν δυνατότητα να κατοχυρώσει συμβατικά δικαιώμα λόγου επί των τεκταινομένων στην Ήπειρο, άρχικώς με τήν συμφωνία τής «Μεσογειακής Συνεννοήσεως» (τής 12ης Φεβρουαρίου 1887), κατόπιν με τήν Συνθήκη του Βερολίνου (τής 20ης Φεβρουαρίου 1887), τήν οποία υπέγραψε με τή Βιέννη και τέλος με τή συμφωνία της Monza (1897) και τις συμφωνίες Tittoni-Aehrenthal (1907-1908 και 1909). Πέραν των προαναφερθεισών συμφωνιών, οι κυβερνήσεις τής Ιταλίας και τής Αυστροουγγαρίας είχαν ύπογράψει και τό Σύμφωνο τής Βιέννης, τόν Φεβρουάριο του 1899. Σύμφωνα με αυτό, έδεσμεύοντο ότι θά εσέβοντο τό καθεστώς στην περιοχή τής Ήπείρου και τής σημερινής Άλβανίας, άπέχοντας από οίανδήποτε ένέργεια θά μπορούσε να μεταβάλει τήν κατάσταση υπέρ τής μιας ή τής άλλης δυνάμεως. Προς τούτο και άπεκλήθη «σύμφωνο άνιδιοτέλειας» ή ύπόσχεση άπραξίας (Promessa di non Fare). Ο δέ Ιταλός ύπουργός Έξωτερικών Emilio Visconti-Venosta δέν έδίστασε να εκφράσει για πρώτη φορά άνοιχτά τις βλέςεις τής Ρώμης για τήν συγκεκριμένη περιοχή από τό βήμα του ιταλικού Κοινοβουλίου, τήν 18η Δεκεμβρίου του 1900. Τήν επομένη, ο γνωστός πολιτικός κόμης Francesco Guicciardini έδήλωσε ότι τά κυριότερα συμφέροντα τής χώρας του εύρίσκοντο στην άντιδιαστακά τόν Αύλων και άφορούσαν τήν Τριπολιτδα και τήν Άλβανία. Προσέθεσε δέ ότι ή άυτόνομη τής δεύτερης άποτελούσε μία άληθή και δικαίη λύση του ζητήματος: άληθή διότι ήταν έναρμονισμένη με τήν άρχή των έθνοτήτων και δικαίη διότι ούδέμια εκ των Μεγάλων Δυνάμεων (οι οποίες είχαν συμφέροντα στην Βαλκανική και τήν Μεσόγειο) έζημίανε. **(συνεχίζεται)**

ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ: ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

Στις μέρες μας ή επίκαιρότητα περιστρέφεται γύρω από την οικονομία και την κρίση που επικρατεί σε όλο τον δημόσιο βίο της πατρίδας μας. Κατά συνέπεια, τα εθνικά θέματα (Ελληνοτουρκικές σχέσεις, Βορειοηπειρωτικό, Μακεδονικό, Κυπριακό κ.ά.) έχουν παραμεριστεί από το προσκήνιο και ελάχιστα αναφορές γίνονται σε αυτά. Στά Μ.Μ.Ε., λαμβάνουν χώρα συνεχώς συζητήσεις επί συζητήσεων για την οικονομία, που ασφαλώς αποτελεί μεγάλο πρόβλημα για όλες τις ελληνικές οικογένειες. Άλλωστε, οι περισσότερες εξ αυτών τα «φέρνουν βόλτα» δύσκολα ύστερα από τις περικοπές σε μισθούς και συντάξεις που έγιναν από το έθνοκτόνο μνημόνιο. Οι διαχειριστές της εξουσίας (που έχουν από καιρού απεμπολήσει κάθε πατριωτικό συναίσθημα) σκόπιμα έχουν συγχύσει και θολώσει τις σκέψεις των Ελλήνων με το θέμα της οικονομίας. Η καλοκουρδισμένη προπαγάνδα τους εν μέρει πετυχαίνει. Έντούτοις, τα εθνικά ζητήματα παραμένουν πάντοτε σε έκκρεμότητα κυρίως εξ αιτίας

των έχθρικών αισθημάτων και των αντιθέμενων συμφερόντων των γειτονικών κρατών. Αρχικά, θα αναφερθούμε σε ένα ποδοσφαιρικό γεγονός ανάμεσα στις εθνικές ομάδες της Σερβίας και της Αλβανίας που έγινε στο Βελιγράδι, την 14η Οκτωβρίου του παρελθόντος έτους. Σε αυτόν, εμφανίστηκε ένα αεροπλανάκι που πέταξε πάνω από το γήπεδο, το οποίο μετέφερε την σημαία της «Μεγάλης Αλβανίας». Αυτή περιλάμβανε την Ήπειρο, την δυτική Μακεδονία και την Κέρκυρα, καθώς και εδάφη της Σερβίας και του Μαυροβουνίου!!! Ο διαπητής διέκοψε τον αγώνα και περίμενε να άπομακρυνθεί το αεροπλανάκι από το όποιο κρεμόταν ή εν λόγω «σημαία». Μετά από μερικά λεπτά και ενώ άρχισε να πέφτει το τηλεκατευθυνόμενο αεροπλανάκι, ο Σέρβος ποδοσφαιριστής Στέφεν Μίτροβιτς έπιασε το σχοινί που κρεμόταν από τη «σημαία» και το κατέβασε με σκοπό να το άπομακρύνει από τον αγωνιστικό χώρο. Τότε, οι Αλβανοί ποδοσφαιριστές όρμησαν προς το μέρος του και προσπάθησαν να του πάρουν την «σημαία» τους, με αποτέλεσμα να γίνει συμπλοκή. Μάλιστα, από τη σερβική άστυνομία συνελήφθη ο Όλι Ράμα, αδερφός του Αλβανού πρωθυπουργού Έντι Ράμα, καθώς θεωρήθηκε υπεύθυνος για το επεισόδιο που είχε συμβεί. Δυστυχώς, αυτή η πρόκληση πέρασε άπαρατήρητη από το ελληνικό

Υπουργείο Ξεωτερικών. Η κυβέρνηση Σαμαρά για άλλη μία φορά άκολούθησε την τακτική της στρουθοκαμήλου και δέχθηκε και άλλο ένα χαστούκι από την Αλβανία. Από την άλλη πλευρά, προκλήθηκε μεγάλη πικρία και εύλογη αγανάκτηση στους Έλληνες της βορείου Ήπειρου αλλά και στους κατοίκους των άκρικών περιοχών της Ήπειρου και της δυτικής Μακεδονίας. Είναι άπορίας άξιον γιατί η Ελλάδα (διά της νομίμου κυβέρνησής της) συνεχίζει να έπιδεικνύει αυτή την άνοχη έναντι των συνεχών αλβανικών προκλήσεων. Έντούτοις, δεν σταματάνε εκεί οι προκλήσεις που δέχθηκε η πατρίδα μας. Ένας άλλος «γείτονας» μας πέταξε και αυτός προκλητικά το γάντι χωρίς άπάντηση. Ο Τούρκος πρωθυπουργός Άχμετ Νταβούτογλου έπισκέφθηκε αίφνιδιστικά το ελληνικό φυλάκιο στις Καστανιές του Έβρου, την 24η Δεκεμβρίου του 2014. Κατά τη διάρκεια της έπισκέψης του, τηλεφώνησε στον Έλληνα πρωθυπουργό Σαμαρά και τον ρώτησε ρητορικά : «Είμαι στην Ελλάδα ή στην Τουρκία;» !!! Προκλητικά δηλαδή άμφισβήτησε την κυριαρχία του ελληνικού κράτους στη Θράκη μας! Και πάλι, όμως, άκρα του τάφου σιωπή από τον Έλληνα όμολόγο του, πάλαι ποτέ θιασώτη δυναμικών λύσεων και όψιμο «Μακεδονομάχο»! Φυσικά, ο τελευταίος δεν δύναται να άγνωστ ότι η Θράκη άποτελεί άμεσο στόχο των

Τούρκων επί σειρά έτών. Την ίδια ώρα, και ο Τούρκος Πρόεδρος Ρ. Τ. Έρντογάν διακηρύσσει ότι το σκάφος «Μπαρπαρός» θα κάνει συνεχώς «βόλτες» στην περιοχή της κυπριακής ΑΟΖ για έρευνες, συνοδευόμενο από τουρκικά πολεμικά πλοία!!! Άν και οι Τούρκοι παραβιάζουν τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κύπρου και την κυπριακή ΑΟΖ, η ελληνική κυβέρνηση άπλήγησε, λέγοντας... «παρακολουθούμε την πορεία του σκάφους»! Κατά τις τελευταίες τέσσερις δεκαετίες, είναι κοινή διαπίστωση ότι η Τουρκία άσκει μία δυναμική έξωτερική πολιτική, ενώ η Ελλάδα συνεχώς ύποχωρεί. Όλα όσα αναφέρθηκαν προηγουμένως δείχνουν πώς τα εθνικά μας θέματα συστηματικά δεν προβάλλονται από τα Μ.Μ.Ε., επειδή η πατρίδα μας δέχεται συνεχώς προκλήσεις από τους γείτονές της. Ούτε ο αλβανικός μεγαλοϊδεατισμός ούτε η τουρκική προκλητικότητα σταματούν με εύχολογία και αυτό πρέπει να το καταλάβουν όλοι, κυρίως δε οι κυβερνώντες. Έρθε η ώρα όπως η Ελλάδα σταματήσει να φέρεται σαν κακιά μητριά άπέναντι στους Έλληνες της Βόρ. Ήπειρου που ύποφέρουν από τις συνεχείς αλβανικές προκλήσεις και μεθοδεύσεις. Είθε σύντομα να σταματήσει ο κατήφορος που έχει πάρει η πατρίδα μας και να έπιστρέψουν οι καλές ήμερες. Ο όριζοντας όμως είναι σκοτεινός και οι καιροί ού μενετοί...

ARTEMIOS

Ο Ίσλαμικός Φανατισμός στην γειτονιά μας

της Σαουδικής Άραβίας (που επειδή είναι το χαϊδεμένο παιδί των ΗΠΑ στην Μέση Ανατολή άπολαμβάνει άσυλίας). Άνάμεσα στους πιστούς που ξεσηκώνουν στο όνομα του Ίσλαμικού Χαλιφάτου(που καταργήθηκε από τον Κεμάλ στην Τουρκία το 1924, αλλά ο Νεοοθωμανισμός των Έρντογάν-Νταβούτογλου προσπάθει να ξαναστήσει) είναι και οι Αλβανοί της Αλβανίας, του Κοσσυφοπεδίου και των Σκοπίων. Έδη οι Μυστικές Ύπηρεσίες Δυτικών Κρατών (αυτών που μέχρι χθές ένιχνυσαν τον Ίσλαμικό φανατισμό έναντι των Άσαντ στην Συρία, Μουμπάρακ στην Αίγυπτο και Καντάφι στην Λιβύη, στο πλαίσιο της "Άραβικής Άνοιξης") άναζητούν φανατικούς Μουσουλμάνους Αλβανούς που βρίσκονται σε Ίράκ και Συρία και «άγωνίζονται ύπερ του Χαλιφάτου». Τό βέβαιο είναι, όπως διαβάζουμε στον ελληνικό και διεθνή Τύπο, πώς στην Βαλκάνια γειτονιά μας έχει βρεί φωλιά ο Ίσλαμικός φανατισμός, που διασύρει άκόμη και τους ειρηνικούς μουσουλμάνους. Άλλά τό πιο βέβαιο είναι πώς μετά από τις πρώτες εικόνες με τους άποκεφαλισμούς δυτικών από Τζχαντιστές(μία ένδειξη της ποιότητας των νέων αυτών φανατικών) είναι πώς κόπηκαν (με τό ...μαχαίρι, που λέει ο Λαός μας) και οι φωνές Ελλήνων και μή "προοδευτικών" που ζητούσαν να φραχτούν τζαμιά στην Άθήνα και στην λοιπή Ελλάδα για τους μουσουλμάνους λαθρομετανάστες...

Γεώργιος Κουρκούτας - Καθηγητής Φιλόλογος

ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΪΔΕΑΤΙΣΜΟΣ

Τό πρώτο δεκαήμερο του περασμένου Νοεμβρίου, ο Αλβανός πρωθυπουργός Έντι Ράμα έπραγματοποίησε έπίσημη έπίσκεψη στην Σερβία. Αρχικά, η έπίσκεψη είχε προγραμματιστεί για τις 22 Οκτωβρίου, αλλά άναβλήθηκε ύστερα από τα επεισόδια που δημιούργησε η αλβανική ποδοσφαιρική ομάδα στο Βελιγράδι. Η έπίσκεψη δεν ματαιώθηκε κατόπιν παρεμβάσεως της Ε.Ε. και κυρίως της Γερμανίας. Όμως, παρά τό γεγονός ότι αλβανός πρωθυπουργός έπισκεπτόταν την Σερβία, μετά από 68 χρόνια, ο κ. Ράμα, ούτε λίγο, ούτε πολύ, έζήτησε από την σερβική ήγεσία την άποδοχή της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου! Ο Σέρβος πρωθυπουργός Άλεξάντερ Βούτσιτς, άκουσε άποσβολωμένος τις δηλώσεις Ράμα. Χαρακτήρισε ως πρόκληση την άναφορά του Αλβανού όμολόγου του και τόνισε ότι τό Βελιγράδι δεν θα άναγνωρίσει ποτέ την ανεξαρτησία του Κοσόβου. Ωστόσο ο κ. Ράμα συνέχισε άπτόητος την έπίσκεψή του, χωρίς να καταδικάσει τις άπόψεις των εθνικιστών Αλβανών για την «Μεγάλη Αλβανία», όπως έδειχνε ο Χάρτης που κρεμόταν από ένα τηλεκατευθυνόμενο έλικοπτεράκι, ο όποιος -έκτός των άλλων- περιλαμβάνει την Δυτ.Μακεδονία, την Ήπειρο και την Κέρκυρα, φανερώνοντας άπροκάλυπτα τον μεγαλοϊδεατισμό της γείτονος...

<<B.B.>

ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΚΡΥΣΜΑ

Τό τρίτο δεκαήμερο του περασμένου Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε στα Γιάννινα συνάντηση άξιωματικών της Αλβανικής Άστυνομίας με άξιωματικούς της ΕΛ.ΑΣ. Η συνάντηση αυτή έγινε, προκειμένου να άνταλλαγούν άπόψεις για την καλύτερη άστυνόμευση των έλληνοαλβανικών συνόρων, ενώ ιδιαίτερη βαρύτητα δόθηκε στην διακίνηση των ναρκωτικών από την γείτονα προς την χώρα μας. Άτυχώς, και από την σύσκεψη αυτή δεν φαίνεται να προέκυψαν ουσιαστικά άποτελέσματα. Κι αυτό, γιατί η Αλβανική Άστυνομία δεν έχει εκδώσει έπίσημη άνακοίνωση με την όποια να καταδικάζει την εισαγόμενη προς την Ελλάδα βία και έγκληματικότητα. Έξ άλλου, η Αλβανία έχει δώσει, μέχρι τώρα, άνάλογες ύποσχέσεις, χωρίς όμως άντίκρυσμα. Έτσι, τό κακό συνεχίζεται. Και η μέν Ελληνική Άστυνομία κάνει ό, τι μπορεί για να άποτρέψει τους κινδύνους από τους άδίστακτους Αλβανούς κακοποιούς. Γεγονός, όμως, μένει ότι αυτό τό σχεδόν άνεξέλεγκτο «έμπα-έβγα» των κακοποιών της γείτονος, έπιτείνει την εύλογη άνησυχία των κατοίκων της άκρικών περιοχών. Γι αυτό, πρέπει η Αλβανική πλευρά να άναλάβει τις εύθυνες που της άναλογούν. Είναι πλέον καιρός,

<<B.B.>

«Νὰ ξυπνήσουμε καὶ νὰ σταθοῦμε ἀκλόνητοι καὶ ἀνυποχώρητοι ὁ καθένας στὸ μετερίζι του»

Ὁμιλία Μητροπολίτου κ. Ἀνδρέου γιὰ τὴν Μάχη τῆς Κονίτσης (Κόνιτσα 4.1.2015)

Ὁ ὁμιλητὴς Δ. Καλησπεράτης

Τελευταίως «ἔχει πέσει γραμμὴ» ἀπὸ τοὺς ἠγῆτορες τῆς Χώρας μας νὰ μὴν ὀνομάζεται ὁ πόλεμος συμμοριτοπόλεμος ἀλλὰ «Εμφύλιος». Κί' αὐτό, λένε, γιὰ νὰ μὴν ξεσηκώσουμε τὰ πάθη.

Ὅμως ἡ Ἱστορία μπορεῖ νὰ ἀλλοιωθεῖ ἐξημερευτῶντας προσωπικὲς σκοπιμότητες; Μία, καὶ μόνον μία ἐρώτηση δίνει τὴν σωστὴ ἀπάντηση ἀπὸ τοὺς μας: **Ὑπὸ ποίαν σημαίαν ἀγωνίζονταν κάθε στρατὸς τότε;** Ὁ ἔθνικος Στρατὸς ὑπὸ τὴν γαλανόλευκη καὶ οἱ Κομμουνιστὲς ὑπὸ τῆς ἐρυθρᾶς μετὰ τοῦ σφυροδρεπάνου, τὴν σημαία τῆς τότε Σοβιετ. Ἐνῶσεως. Ἐπομένως ποῖον «εμφύλιος» «ἀνεβοκατεβάζουν»;

Εἰς πείσμα τῶν καιρῶν ἀκολουθῶντας τὰ βήματα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σεβαστιανοῦ ὁ Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέας συνεχίζει, τὸ αὐτονόητο, τὶς ἐκδηλώσεις τιμῆς καὶ μνήμης τῶν παλληκαριῶν - στρατιωτῶν, ΜΑΥδων, πολιτῶν - ποὺ ἔπασαν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος κατὰ τὴν προέσιση τῆς πόλεως τῆς Κονίτσης ἀπὸ τοὺς Συμμοριτὲς, τὶς Χριστουγεννιάτικες ἐκεῖνες ἡμέρες τοῦ 1947. Κάθε χρόνο τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Ἰανουαρίου στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Νικολάου τελεῖται Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Μητροπολίτου καὶ πολλῶν κληρικῶν, ἀκολουθεῖ Ἐπιμνημόσυνος δέσφης ἐντὸς τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ἐκφραζοῦνται λόγοι. Στὴν συνέχεια «ἐν ἐνὶ σώματι» μεταβαίνουν πολὺ πλησίον τοῦ Ἱ.Ναοῦ, ἐκεῖ ὅπου βρίσκονται οἱ τάφοι τῶν ἡρώων. Τελεῖται «Τρισάγιον» καὶ τέλος ἀκολουθεῖ μικρὴ δεξίωση στὸ «Πνευματικὸ Κέντρο» τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Γιὰ δευτέρη συνεχόμενη χρονιά φέτος πραγματοποιήθηκε σχετικὴ ἐορτὴ με τραγοῦδια, προβολὲς καὶ ποιήματα, (Περισσότερα μπορεῖ κανεὶς νὰ δεῖ καὶ νὰ ἀκούσει στὸν σύνδεσμο τοῦ Τομέως Νεότητος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως <http://youthimdpk.blogspot.gr>) δίνοντας στὴν ἐκδήλωση ἕναν τόνο ἐορταστικόν.

Ὁ φετινὸς ὁμιλητὴς ἦταν ὁ **Συνταγματάρχης ἐ.ά. Δημήτριος Καλησπεράτης**, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στὸ ἱστορικὸ τῆς μάχης γλαφυρὰ, ὑπέδειξε πῶς μπορεῖ νὰ διορθωθεῖ ἡ κατηφορικὴ κατάστασις τοῦ ἔθνους. Τόνισε: «Ἡ κατάστασις αὕτη διορθώνεται μὲ ἐπιστροφή στὶς παραδοσιακὰ ἀξίες τοῦ τόπου, καὶ μὲ βασικούς πυλώνες τὸν Ἑλληνισμό καὶ τὴν Ὀρθοδοξία. Δύο πυλώνες ποὺ βάλονται συνεχῶς καὶ παντοιοτρόπως. Καθὼς καὶ μὲ τὴν ὁμοψυχία τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἐνότητα. Καὶ γιὰ νὰ γίνει αὐτὸ χρειάζεται νὰ διατρεφῆται καὶ νὰ ὑπάρχει ἡ ἱστορικὴ μας μνήμη καὶ ἡ γνώσις τῆς ἱστορίας μας, μαζὶ μὲ τὴν ἀναγνώριση καὶ τὴν ἀπόδοσις τῆς προσεκοῦσας τιμῆς σὲ ἐκείνους τοὺς ἥρωες μαχητὲς, οἱ ὁποῖοι θυσιάστηκαν γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Πατρίδος. Καὶ ἄς μὴν συγχέουμε τὴν ἐλευθερία μὲ τὴν εἰρήνην, διότι καὶ οἱ σκλάβοι ἔχουν εἰρήνην, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἐλευθερία. Οἱ μάχες γιὰ τὴν κατάληψιν τῆς φιλόθεης αὐτῆς πόλεως καὶ οἱ θυσίαι-ἀγῶνες τῶν ἡρωϊκῶν αὐτῶν μαχητῶν τῆς ἄς μᾶς δείχνουν τὸ δρόμο τοῦ χρέους, τοῦ ἐγνεοῦς ἀγῶνα, τῆς θυσίας καὶ τῆς τιμῆς. Ἡ μνήμη τους ἄς παραμένει αἰωνία».

Κατόπιν πῆρε τὸ λόγο ὁ **Σεβασμιώτατος**, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν προλαλήσαντα τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς. «Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἡ Ἐπίτειος τῆς Μάχης τῆς Κονίτσης μᾶς συγκέντρωσε ἐδῶ γιὰ νὰ τιμήσουμε ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀγωνίστηκαν σὺν λιοντάρια καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἔπασαν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος σώζοντας τὴν τιμὴ τῆς Ἑλλάδος. Προσεῖξετε ὄχι τῆς Κονίτσης, ἀλλὰ τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1947 ποὺ διηγήγετο ἡ θρυλικὴ μάχη **ἡμῶνα 8 χρονῶν παιδι τῆς Δ' Δημοτικοῦ**. Τότε βέβαια, δὲν ἐγνώριζα ποῦ εἶναι ἡ Κόνιτσα, ποῖα εἶναι ἡ Κόνιτσα. Ἄκουγα ὅμως, τοὺς μεγάλους μὲ ἀγωνία κάθε μέρα νὰ λένε «-Πέφτει - Δὲν πέφτει- Πέφτει - Δὲν πέφτει ἡ Κόνιτσα». Καὶ τὸ ἔλεγαν αὐτὸ συνεχῶς μέχρι τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1948, ὅταν ἦλθε ἡ χαρμόσυνη εἰδήσις: «Ἡ Κόνιτσα νίκησε». Κατετρόπως καὶ συνέτριψε τὶς Κομμουνιστικὰ ὄρδεσ τοῦ Μάρκου Βα-

φειάδη, καὶ ἔστειλε παντοῦ τὸ ἐλπιδοφόρο μήνυμα ὅτι Στρατὸς καὶ πολῖτες, σὺν μιᾷ γροθιά ἔσωσαν τὴν τιμὴ τῆς Ἑλληνικῆς μας Πατρίδος. Καὶ ἦταν ἡ τότε Βασιλισσα τῆς Ἑλλάδος ἀείμνη στη Φρειδερίκη ποὺ ἀμφιφώνησε τοὺς ναρκοθετημένους δρόμους ἀπὸ τοὺς συμμοριτὲς καὶ παρὰ τὴν ἀντίθετη γνώμη τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας ἦλθε εἰς τὴν μαχόμενι, τότε, ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, Κόνιτσα, ἐμψυχώνοντας τὸ ἀγωνιστικὸ φρόνημα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ. Καὶ μόνον στὸ ἄκουσμα ὅτι ἦλθε ἡ Βασιλισσα στὴν Κόνιτσα ἀναπερώθηκε τὸ ἠθικὸ ὄλων. Γι' αὐτὸ ἀργότερα ἡ Ἑλλάδα ἔστησε πρὸς τιμὴν τῆς ἑναν ὠραῖο **ἀνδριάντα**, ἔργο τοῦ διαπρεποῦς γλύπτη καὶ ἀκαδημαϊκοῦ Μιχαὴλ Τόμπρου. Αὐτὸ τὸ ἄγαλμα, θὰ ἐλεγε κανεὶς, ὅτι ἦταν τὸ σῆμα κατατεθέν γιὰ τὴν Κόνιτσα, ἕνα βεβαίως στολίδι. Ἀργότερα, ὅταν ἦλθε ἡ δικτατορία θῆλθε νὰ τὸ ἀφαιρέσει, καὶ τὸ πέτυχε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1973, τότε ποὺ εἶχε μεθοδεύσει τὸν ἐκθρονισμό τοῦ Βασιλέως Κων/νου. Ἀτυχῶς καὶ οἱ Κυβερνήσεις τῆς λεγομένης μεταπολιτείας δὲν θέλησαν νὰ ἐπαναποθετήσουν τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ ἄγαλμα, ποὺ τὸ εἶχε βάσει ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἔθνους. Τὸ γιατί εἶναι λίγο - πολὺ γνωστὸ. Διότι, ἀφοῦ νομιμοποίησαν τὸ ΚΚΕ, «τὸ κόμμα τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς προδοσίας», ὅπως τὸ εἶχε χαρακτηρίσει ὁ μακαρῖτης Γεώργιος Παπανδρέου, θέλησαν νὰ τὸ κολακεύσουν αὐτὸ τὸ κόμμα. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ καλοπιάσουν. Τὸ ἄφησαν λοιπὸν, τὸ ἄγαλμα πρὸς ἐντροπὴν μας σὲ μιᾷ ἀποθήκη, ποὺ παραμένει μέχρι σήμερα, δυστυχῶς, ἐκεῖ. Ὅμως, ὅπως εἶναι γενικῶς παραδεκτὸ, «λαοὶ ποὺ ξεχνᾶνε τὴν ἱστορία τους εἶναι καταδικασμένοι σὲ ἀφανισμό». Καὶ ἦδη αὐτὸς ὁ ἀφανισμὸς βρῖσκειται ante portas ἢ ἐντὸς τῶν πυλῶν; Γιατί; Γιατί κάναμε μιᾶ ὑποχώρησι μετὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἐνῶ ὁ Κομμουνισμὸς ἐργάζονταν καὶ ἐργάζεται μεθοδικὰ. Γι' αὐτὸ καὶ ἔχει εἰσχωρήσει παντοῦ, ἢ σχεδὸν παντοῦ. Δέστε ἔτσι πρὸχρησι τὶ γίνεται γύρω μας;

Στὸ Κοινοβούλιο ἀντὶ γιὰ εὐπρεπὴ καὶ σοβαρὴ συζήτηση ἀκούγονται συχνὰ ὕβρεις καὶ ἀκατανόμαστες ἐκφράσεις λές καὶ ἡ κάθε εἴδους ἀλήθεια ἔχει καθῆσει στὰ ἔδρανα τῶν Βουλευτῶν.

Στὸ Πανεπιστήμιο συχνὰ φοιτητὲς φθάνουν στὸ σημεῖο νὰ ὀμιλοῦν προσβλητικῶς ἢ ἐναντίον τῶν Πρυτάνων ἢ ἐναντίον τῶν Καθηγητῶν. Πρὸ ὀλίγων δὲ ἐτῶν φοιτητὲς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὶ ἔκαναν; οἰκτρὸν τὸ νὰ τὸ ἀκούει κανεὶς καὶ χειρότερον νὰ τὸ λέει: Ἔκτισαν τὸν Πρύτανη μέσα στὸ Γραφεῖο του. Ντροπὴ καὶ αἴσχος!

Ἄλλο. Προπαγανδίζεταί θρασύτητα ἡ **ὁμοφυλοφιλία** καὶ ἐπιζητεῖται μὲ λύσσα, τονίζω τὴ λέξη, μὲ λύσσα, ἡ καθιέρωσις, ἐπίσημα, σὺν τρόπῳ ζωῆς τοῦ κιναιδισμού, ὅπως καὶ ἡ υιοθέτησι παιδιῶν ἀπὸ ἀνώμαλα ζευγάρια. Ντρέπομαι ποὺ τὰ λέω αὐτὰ, ἀλλὰ πρέπει νὰ λεχθοῦν αὐτὰ, νὰ τὰ ξέρουμε.

Τὸ μάθημα τῶν Ὀρησκευτικῶν ἐπιδιώκεται ἀπὸ Κατηχητικὸ νὰ γίνει Ὀρησκευολογικόν. Δηλ. νὰ μαθαίνουν ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου γιὰ τὸν Βούδα καὶ τὸν Κομφούκιου, γιὰ τὸν ἕναν καὶ γιὰ τὸν ἄλλον, ἐνῶ δὲν ξέρουν τὴν χριστιανικὴ πίστι.

Καὶ σὲ κάποια δημοτικὰ, πιλοτικὸ τὸ λένε τὸ πρόγραμμα, ἔχει ἀρχίσει ἡ διδασκαλία στὰ παιδάκια, ἡ **διδασκαλία τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγωγῆσεως**. Ἄν εἶναι δυνατόν, τὰ παιδάκια νὰ μαθαίνουν γιὰ τὴν σεξουαλικὴ διαπαιδαγωγῆσι! Δηλ. εἶναι «φριξὸν ἦλιε, στέναξον γῆ». Καὶ τέλος, γιὰ νὰ παραλείψω πολλὰ καὶ ποικίλα, καὶ ἄλλες ἐκτροπές, γίνεται πρὸς νεκρὰ καὶ ἐπιβληθεῖ στὸν ἑλληνικὸ λαὸ **ἡ καύση τῶν νεκρῶν** ἀντὶ τῆς ταφῆς, ποὺ ἰσχύει

σήμερα.

Καὶ προσῆξε, **ἂν πεθάνει**, εἴτε ἀπὸ ἀτύχημα, **εἴτε δολοφονηθεῖ ἕνας ἀριστερός**, καλλιτέχνης κατὰ κανόνα, ξεσηκώνονται οἱ ἀριστεροὶ καὶ ἀναστατώνουν τὴν κοινωνία μέρες καὶ μῆνες καὶ χρόνια. Ἐνῶ ἂν πάθει κάτι ἕνας πατριώτης τὶ γίνεται; ἄκρα τοῦ τάφου σιωπῆ. Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη μὲ τὸν ἥρωα πυροσβέστη Ματθαῖο Μάτζο, ποὺ τοὺς τελευταίους μῆνες τοῦ περασμένου χρόνου γιὰ νὰ σώσει μιὰ γυναῖκα σ' ἕνα φλεγόμενον διαμέρισμα, νομίζω στὸ Παλαιὸ Φάληρο, ἔχασε τὴ ζωὴ του. Ἀκούσατε νὰ γίνει κανένα συλλαλητήριον; Εἶδατε καμμιά πορεία νὰ γίνεται γι' αὐτὸ τὸ παλληκάρι τῶν 33ῶν ἐτῶν; Τίποτε. Νέκρα. Ἄν ἦταν ὅμως ἀριστερός, τὶ θὰ εἶχε γίνει; Θὰ εἶχε καεὶ ὅλη ἡ Ἀθήνα τότε.

Λοιπὸν, ὁ Κομμουνισμὸς ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐργάστηκε συστηματικὰ γιὰ τὴν διάβρωσι τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Καὶ ἐν πολλοῖς, ὅπως εἶδαμε, καὶ ἐσεῖς ἔχετε γνώσι ἀπὸ τὴν πείρα τῶν, τὸ ἔχει κατορθώσει αὐτό. **Σ' αὐτὸ ὅμως, φέρουν εὐθύνη: 1) Οἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσεις**, οἱ ὁποῖες, εἴτε ἤθελαν νὰ ἀγρεύουν ψήφους ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν χῶρον, προκειμένου νὰ κερδίσουν τὶς ἐκλογές, εἴτε, τὸ χειρότερον αὐτό, νὰ πάρουν πιστοποιητικὸ δῆθεν ἀντιστασιακῆς δράσεως φυσικὰ ἀπὸ τὸν κομμουνισμό. Γιατί ὁ κομμουνισμὸς ἔχει καταφέρει νὰ παρουσιασθεῖ ὡς ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς δικτατορίας. Μάλιστα. **2) Ἐξίσου υπεύθυνοι εἴμαστε καὶ ἐμεῖς οἱ πολῖτες**. Γιατί ἐνῶ γνωρίζουμε τὴν ἀθλιότητα καὶ τὴν ἀσχετοσύνη πολλῶν ὑποψηφίων ψηφίζουμε αὐτούς τοὺς «ντενεκέδες τοὺς ξεγανώτους», ἔτσι τοὺς ἔλεγε κάποιος τῶν οἱ μακαρῖτης ὁ πατέρας μου, καὶ τοὺς στέλνουμε στὴ Βουλὴ. Ἔ, καλὰ κάνουν, λοιπὸν! Ἀφοῦ ἐμεῖς τοὺς στέλνουμε στὴ Βουλὴ, ξέροντας τὶ εἶναι, τὶ ποιότητα ζωῆς ἔχουν, καλὰ κάνουν!

Τὰ πράγματα, λοιπὸν, δείχνουν, ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς τώρα, παίρνει τὴν «ρεβάν», μετὰ τὴν ἴπτα του ἐδῶ στὴ μάχη τῆς Κονίτσης, καὶ ἀργότερα βεβαίως, στὸ Βίτσι καὶ στὸ Γράμμο. Καὶ λένε ἀκόμη τὰ πράγματα ὅτι «ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ». «Τὸ μαχαίρι ἔχει φθάσει πλέον στὸ κόκκα-

Τρισάγιο στοὺς τάφους τῶν ἡρώων στρατιωτῶν ἀπὸ τὸν Μητροπολιτὴ Δρυϊνουπόλεως κ. Ἀνδρέα

λο», καὶ «ὁ κόμπος στὸ χτένι». Εἶναι ἐπομένως καιρὸς νὰ ἀφυπνισθοῦμε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Νὰ ξυπνήσουμε καὶ νὰ σταθοῦμε ἀκλόνητοι καὶ ἀνυποχώρητοι ὁ καθένας στὸ μετερίζι του χωρὶς φόβο, ἀλλὰ μὲ ἀγωνιστικὸ φρόνημα. Γιὰ τὴν ἀλήθεια, γιὰ ὅσα μᾶς παρέδωσαν οἱ πατέρες μας, ποὺ ἔζησαν σὲ δυσχεῖμερους καιροὺς. Καὶ ἄς ἔχουμε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὁ Ὁποῖος μᾶς ἐμψυχώνει μὲ τοῦτο τὸ ἀθάνατο σύνθημα: **«Ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου καὶ ἐξελοῦμαι σε καὶ δοξάσεις με»**. Ἄς θυμόμαστε δὲ πάντοτε, ἀγαπητοί, τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ Ἁγ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ὁ ὁποῖος λίγο πρὶν ἀπαχθισθεῖ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ γένους, ἤρμος, καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ ἀγῶνας του καὶ τὸ ἔργο του σύντομα θὰ ἀπέδιδε καρπούς, εἶπε: **«Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν»**. Λοιπὸν, μὴ ἀπογοητευόμαστε. Στὸ τέλος ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ νικήσουν καὶ θὰ νικοῦν. Ζήτω ἡ Κόνιτσα καὶ τὸ ἔθνος! »

Χ. Ἱ. Ἀμαραντινός

100 χρόνια από τόν Αὐτονομιακό Ἀγώνα τῆς Βορείου Ἡπείρου

καί τά 20 χρόνια από τήν κοίμηση τοῦ Μητροπολίτη Σεβαστιανοῦ

Μνημόσυνο τελέστηκε γιά τόν Μητροπολίτη Κονίτσης κυρό Σεβαστιανό στόν Ι.Ν. Ἀγ. Νικολάου Πευκακίων (15.12.2014)

Μέ ιδιαίτερη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε στό Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτῶν ἡ ἐκδήλωση πού διοργάνωσαν ἡ ΣΦΕΒΑ καί ὁ ΠΑΣΥΒΑ γιά τά 100 χρόνια ἀπό τόν Αὐτονομιακό Ἀγώνα τῆς Βορείου Ἡπείρου καί τά 20 χρόνια ἀπό τήν κοίμηση τοῦ Μητροπολίτη Σεβαστιανοῦ. Τήν ἐκδήλωση χαιρέτησε ὁ Πρόεδρος τῆς ΣΦΕΒΑ κ. Απόστολος Κατωπόδης, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι ἡ ΣΦΕΒΑ πιστή στά ὁράματα τοῦ Αὐτονομιακοῦ Ἀγῶνα ἐξακολουθεῖ νά στηρίζει τήν παραμονή τῶν ἀδελφῶν μας στίς πατρογονικές ἐστίες καί νά διατηρεῖ παράλληλα στήν ἐπικαιρότητα τό ἐθνικό ζήτημα τῆς Βορείου Ἡπείρου, τό ὁποῖο παραμένει ἐνεργό.

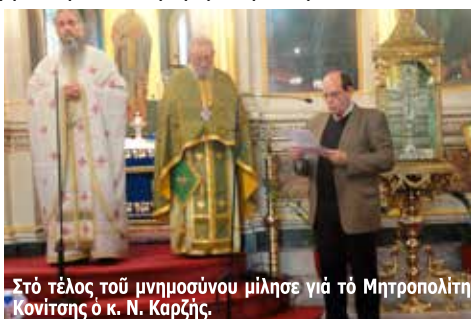
Ὁ ὁμιλητής τῆς ἐκδηλώσεως, Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως κ. Ἀνδρέας, ἀφοῦ ἔκανε μία ἱστορική ἀναδρομή, τόσο στόν Αὐτονομιακό Ἀγῶνα, ὅσο καί στή δράση τοῦ ἡγέτη τοῦ σύγχρονου Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνα Μητροπολίτη Σεβαστιανοῦ, ὑπογράμμισε ὅτι ἡ ἐθνική προσπάθεια τοῦ ΠΑΣΥΒΑ καί τῆς ΣΦΕΒΑ θά ὀλοκληρωθεῖ ὅταν δικαιωθοῦν οἱ Βορειοηπειρώτες ἀδελφοί μας καί ἀναπνεύσουν τόν ἀέρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Ἐξάλλου στό μνημόσυνο πού τελέστηκε γιά τήν ψυχή τοῦ μακαριστοῦ ἱεράρχου στίς 15.12.2014 στόν Ι.Ν. Ἀγ. Νικολάου Πευκακίων, μίλησε ὁ κ. Νικόλαος Καρζής, παλιό μέλος τῆς ΣΦΕΒΑ, ὁ ὁποῖος τόνισε:

«Σέ μία Ἑλλάδα πού συνεχῶς ἀλλοτριώνεται ἀπό τίς μικρότητές της, ἀλλά καί φτωχάει ἀπό τίς ἀπουσίες τῶν μεγάλων εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἀπόδοση εὐγνωμοσύνης στά πρόσωπά τους καί ἐπιβεβλημένος ὁ ἀναβαπτισμός στά ἀκατάλυτα καί αἰώνια πρότυπά τους. Δέν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κυρός Σεβαστιανός ὑπῆρξε μία τέτοια μεγάλη προσωπικότητα, πού ἀναβίβασε, ὅπως προσφυῶς ἔχει λεχθεῖ, σέ ἰδανικά ὕψη τήν ἀρχιεροσύνη, «ἀναδειχθεῖς, ἐν τέλει, ἄξιος - σέμνωμα, ἀληθῶς, καί ἀγλαῖσμα τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἔθνους». Γι' αὐτό, ὅταν στίς 06:35 τό πρωί τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1994, πρὶν ἀπό 20, δηλαδή,

ἀκριβῶς χρόνια ἄφησε τήν τελευταία του πνοή, ἡ στρατευόμενη Ἐκκλησία ἔγινε φτωχότερη. Ὁ ἴδιος ὁμως ἔσπασε τοὺς φραγμούς τῆς ἐπιγειότητάς, τοῦ «νῦν» καί τοῦ τώρα καί πέρασε στή σφαῖρα τῆς αἰωνιότητας, τοῦ «ἀεί» καί τοῦ πάντα. Δέν θά ἦταν ὑπερβολή νά λεχθεῖ ὅτι ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης διαμόρφωσε γιά τρεῖς σχεδόν δεκαετίες τήν ἱστορία τοῦ βορ/κοῦ ζητήματος. Καί τοῦτο, διότι θεώρησε χρέος ὀφειλετικό καί

καθηκόν ἱερό νά μὴν κλειστῆ στό καβούκι τῆς ἔνοχης σιωπῆς καί τῆς ἐφάμαρτης συγκάλυψης, ἀλλά νά ὑψώσει φωνή διαμαρτυρίας καί νά μεταφέρει ὅπου γῆς τό δρᾶμα καί τό κλάμα τῶν ἀδελφῶν τῆς Β. Ἡπείρου

Ὡστόσο, ὅπως ἦταν φυσικό, ὁ δρόμος πού διᾶλεξε νά βαδίσει ὁ Μητροπολίτης Σεβαστιανός δέν ἦταν πάντοτε στρωμένος μέ τά ροδοπέταλα τῆς ὀλοπρόθυμης ἀποδοχῆς οὔτε βεβαίως συνοδεύονταν ὀπωσδήποτε ἀπό τά χειροκροτήματα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καί τίς ἐπευφημίες τοῦ ἀκροατηρίου. Δέν ἔλειψαν ἔτσι οἱ ἀπειλές καί οἱ ἐκφοβισμοί, καθῶς καί οἱ ἀντιδράσεις κυρίως ἀπό ἐκείνους πού προσπάθησαν νά προσδώσουν κομματική ταυτότητα στόν ἀγῶνα του· πού ἐπιχείρησαν νά ἀμφισβητήσουν τήν ἀγνότητα τῶν προθέσεών του καί τήν ἀνιδιοτέλεια τῶν κινήτρων του καί ἐπεδίωξαν νά φορτώσουν μέ ἀδιέξοδα τήν πορεία του. Ὅμως, «ἡ Δρῦς ποτέ δέ λύγισε σάν πέρασαν τυφῶνες [...] ποτέ δέν ἔσκυψε στοὺς κεραυνούς τῆς λάσπης καί τοῦ φόβου, μόνο τά χέρια ὕψωνε καί μύριζε οὐρανός...» .

Στό τέλος τοῦ μνημοσύνου μίλησε γιά τόν Μητροπολίτη Κονίτσης ὁ κ. Ν. Καρζής.

Πλήθος κόσμου προσήλθε στήν ἐκδήλωση πού ὀργάνωσε ἡ ΣΦΕΒΑ στίς 7.12.2014 γιά τά 100 χρόνια τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἡπείρου καί τά 20 χρόνια ἀπό τήν ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτη Κονίτσης Σεβαστιανοῦ

Χαιρετισμός Προέδρου Σ.Φ.Ε.Β.Α. κ. Απόστολου Κατωπόδη Ἀθήνα 7-12-2014

Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτῶν

Εκδήλωση γιά τά 100 χρόνια ἀπό τόν Αὐτονομιακό Ἀγῶνα τῆς Βορείου Ἡπείρου καί τά 20 χρόνια ἀπό τήν κοίμηση τοῦ Μητροπολίτη Σεβαστιανοῦ

Μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ συγκεντρωθήκαμε σήμερα στή φιλόξενη αἴθουσα τῆς Ἐνώσεως Κωνσταντινουπολιτῶν, τό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς ὁποίας εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιά τήν ἄμεση ἀναπόκριση στό αἶτημα τῆς παραχώρησης τοῦ χώρου.

Εἶναι ἡ σημερινή ἐκδήλωση, Σεβασμιώτατε, σεβαστοί πατέρες, κυρίες καί κύριοι, ἐκδήλωση μνήμης καί τιμῆς.

Α. Τιμή, σέ μία λησμονημένη ἐποποιία, τόν Αὐτονομιακό Ἀγῶνα τοῦ 1914. Τότε πού ὁ Βορειοηπειρωτικός Ἑλληνισμός διεκδίκησε τήν Ἐλευθερία του ἐναντία στοὺς μηχανορράφους τῆς Εὐρώπης, οἱ ὁποῖοι κατά παράβαση κάθε ἔννοιας δικαίου καί ἠθικῆς, ἀκρωτηρίασαν τήν ἀπό αἰῶνων Ἑνιαία Ἑλληνική Ἡπειρο, ἐπιδικάζοντας τό βόρειο τμήμα της στό νεοσύστατο κρατικό μῶρφωμα, τήν Ἀλβανία.

Ὁ νικηφόρος ἐνοπλος ἀγῶνας τῶν Βορειοηπειρωτῶν εἶχε σάν ἐπιστέγασμα τήν Αὐτονομία τῆς Βορείου Ἡπείρου, πού ἐπισφραγίσθηκε μέ τό Πρωτόκολλο τῆς Κέρκυρας (17 Μαΐου 1914), ἐνεργό νομικό κείμενο, τό ὁποῖο προσυπέγραψε καί ἡ Ἀλβανία χωρίς ὁμως ποτέ νά σεβαστεῖ τήν ὑπογραφή της.

Τά 100 χρόνια πού μεσολάβησαν ἔκτοτε, παρά τοὺς ποταμούς αἱμάτων τῶν Βορειοηπειρωτῶν, δέν δικαιώσαν τοὺς ἐθνικούς πόθους τῶν τμητῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Αὐτονομιακοῦ Ἀγῶνα. Ἀντί τῆς πολυπόθητης λευτεριάς, σκληροὶ δυνάστες ἀπό τόν Ἀχμέτ Ζῶγου μέχρι τόν Ἐμβέρ Χότζα καί τόν Ραμιζ Ἀλία ἐπέδραμαν βᾶναυσα κατά τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ μέ ἀτάλαντετο στόχο τήν ἐθνική του συρρίκνωση. Τό ἐθνικό μαρτυρολόγιο κοσμεῖται ἀπό γνωστούς καί ἀγνωστούς Βορειοηπειρώτες ἥρωες πού θυσιάστηκαν σέ στρατοπέδα συγκεντρώσεως, κάτεργα καί ἐξορίες, ὑπερασπιζόμενοι τό ἱερό καί ἀναφαίρετο δικαίωμά τους νά ζήσουν ὡς Ἐλεύθεροι Ἕλληνες καί Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι. Δυστυχῶς, ἡ πολιτική αὐτῆ τῆς Ἀλβανίας συνεχίζεται μέχρι καί σήμερα.

Β. Εἶναι ἐπίσης, ἡ σημερινή ἐκδήλωση καί ἐκδήλωση μνήμης καί τιμῆς στόν ἀοίδιμο μητροπολίτη Σεβαστιανό.

Κάποιοι εἶπαν ὅτι ὁ Ἀγῶνας τοῦ Σεβαστιανοῦ ἔληξε μέ τήν ἐκδημία του. Ἴσως ξεχνοῦν ὅτι ἡ ἱστορία εἶναι διαχρονική, διαρκῆς ὑπόμνηση χρέους καί καθημερινό κάλεσμα εὐθύνης.

Καί ὁ Σεβαστιανός, κυρίες καί κύριοι, ἔδρασε στήν ἱστορία, διαμόρφωσε τήν ἱστορία, ἔγραψε ἱστορία. Εἶναι ἀπό μόνος του ἱστορία. Ἡ ζωὴ του κυριολεκτικὰ δοσμένη στό Θεό καί τήν Πατρίδα. Δέν ἦταν ὁ κοινός πατριώτης πού ἔδινε μέρους τῶν δυνάμεών του γιά τήν ἐξυπηρέτηση τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, ἀλλά πρόσφερε ὅλο του τό εἶναι, δινόταν ὀλοκληρωτικὰ στόν Ἀγῶνα γιά τήν πρόσπιση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Βορείου Ἡπείρου, γιά τήν προβολή καί ὑποστήριξη τῶν ἐθνικῶν μας δικαιῶν.

Ὅσα μέ στεντόρεια φωνή διακήρυττε πρὶν τριάντα 30 χρόνια ὁ Σεβαστιανός, ἀποκοτῶν στή σημερινή Βόρειο Ἡπειρο δραματική ἐπικαιρότητα. Τό ἐκπαιδευτικό ζήτημα, τό ἔλλειμμα ἀσφάλειας, ἡ εὐθεία ἀμφισβήτηση τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ἡ δυσχέρεια στή δυνατότητα ἐθνικοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ, μέ ἀκράια περίπτωση αὐτῆ τῆς δολοφονίας τοῦ Ἀριστοτέλη Γκούμα, οἱ πολιτικές διώξεις σέ συνάρτηση μέ τή διαστρέβλωση τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητας, μέ αἰχμητῆ τήν προβολή τοῦ θέματος τῶν Τσαμηδῶν, ἀποτελοῦν περίτρανη ἀπόδειξη ὅτι τό Βορειοηπειρωτικό ὄχι μόνο δέν ἔκλεισε ἀλλά εἶναι ἐνεργό ἐθνικό ζήτημα, κυρίαρχο γιά τή διασφάλιση τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων στήν εὐαίσθητη περιοχή τῆς Βαλκανικῆς καί τῆς Ν.Α. Εὐρώπης.

Δέν ἔληξε λοιπόν μέ τήν ἐκδημία τοῦ Σεβαστιανοῦ ὁ Ἀγῶνας του. Ἀντίθετα, προσαρμόστηκε στίς νέες συνθήκες καί διεξάγεται ὑπό τήν ἄξια ἡγεσία τοῦ διαδόχου του καί Ἀρχηγοῦ μας μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κ. Ἀνδρέα καί τοὺς συνεργάτες του ἀνά τό Πανελλήνιο ἀμείωτος, ἀπό τῆ ΣΦΕΒΑ καί τόν ΠΑΣΥΒΑ, ὀργανωμένα, μέ νέους τρόπους, ἀποτελεσματικούς.

Πίστη μας εἶναι ὅτι μέ τήν εὐχή τοῦ ἀοιδίμου ἀρχηγοῦ μας Μητροπολίτη Σεβαστιανοῦ ὁ ἀγῶνας αὐτός θά δικαιωθεῖ.

Κυρίες καί κύριοι, Στή ζωὴ, διεξάγονται διαρκῶς μάχες. Χαμένη εἶναι ἡ μάχη πού δέν δόθηκε. Ἐμεῖς δίνουμε τή μάχη, θά συνεχίσουμε νά δίνουμε τή μάχη μέχρι τό νικηφόρο τέρμα, μέχρι νά ῥθεῖ τό ποθοῦμενο τοῦ ἀγίου Κοσμά, μέχρι νά σημάνουν οἱ καμπάνες τῆς λευτεριάς.

Σᾶς εὐχαριστῶ

Η Θεσσαλονίκη τίμησε τόν επίσκοπο του χρέους και τής θυσίας, μητροπολίτη ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ. 30 Νοεμβρίου 2014

Η μεγάλη αίθουσα εκδηλώσεων του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης αποδείχτηκε μικρή για να φιλοξενησει τόν τεράστιο όγκο του κόσμου που ήρθε για να τιμήσει τόν Δεσπότη του χρέους και τής θυσίας.

Με άρχιερατικό μνημόσυνο και μία μεγαλειώδη εκδήλωση, αντίξια τής προσφοράς του στην εκκλησία και την πατρίδα μας, ο κλήρος και ο λαός τής Θεσσαλονίκης τίμησε την μνήμη του μακαριστού Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης, κυρού ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, με άφορμή την συμπλήρωση 20 ετών από την προς Κύριον εκδήμια του.

Τήν Κυριακή 30 Νοεμβρίου, τό πρωί, στον Καθεδρικό Ναό Τιμίου Προδρόμου στη Νεάπολη, ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας και ο εορτάζων σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας, συλλειτουργήσαν και τέλεσαν τό μνημόσυνο του μακαριστού ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ. Ο Μητροπολίτης Νεαπόλεως αναφέρθηκε με θερμά λόγια στην προσφορά του ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ στο θέμα τής Βορείου Ήπειρου, αλλά και στην ιδιαίτερη αγάπη και εκτίμηση που έτρεφε ο προκάτοχός του Μητροπολίτης κ. Διονύσιος προς τόν άκριτα ιεράρχη και στη συμπάρσταση που ποικιλοτρόπως έδειξε στον άγωνα του. Μετά τό πέρας τής Θείας Λειτουργίας ή χορωδία τής ιερής Μητροπόλεως Νεαπόλεως έψαλε άγωνιστικά τραγούδια τής ΣΦΕΒΑ στην έξοδο του ναού, δίνοντάς μας μία πρόγευση από τήν κυρίως εκδήλωση.

Τό απόγευμα τής ίδιας μέρας, στην κατάμεστη και έπιβλητική αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, περισσότερα από 2000 άτομα συγκεντρώθηκαν για να άποτίσουν φόρο τιμής στον ιεράρχη του χρέους και τής θυσίας, που όρμώμενος από τήν άκριτική Κόνιτσα περιήλθε όλη τήν Ελλάδα, μεταφέροντας τήν αλήθεια για τό δράμα τών αδελφών μας τής Βορείου Ήπειρου, που στέναζαν κάτω από τό βάρβαρο καθεστώς του Χότζα. Η εκδήλωση συνδιοργανώθηκε από τήν Συντονιστική έπιτροπή Όρθοδόξων Χριστιανών Φοιτητών, τή ΣΦΕΒΑ και τόν ΠΑΣΥΒΑ, υπό τήν εύλογία του Παναγιώτατου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με τή χορωδία τής Χριστιανικής Φοιτητικής Δράσεως, υπό τή διεύθυνση του κ. Κων. Μαρινόπουλου με τόν ύμνο «Τή Ύπερμάχω» και 2 μεγαλυνάρια από τόν παρακλητικό κανόνα στους Άγιους τής Βορείου Ήπειρου, που συνέγραψε ο μακαριστός ύμνογράφος τής μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, π. Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης, με καταγωγή από τή Δρόβιανη τής Βορείου Ήπειρου. Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ανθιμος χαιρέτισε τήν εκδήλωση, τονίζοντας τήν έντύπωση που τό προξένησε ή δυναμική και πηγαία προσωπικότητα του ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, τόσο στο όικοτροφείο τής αδελφότητας ΖΩΗ όσο και

στις συνεδριάσεις τής Ίεραρχίας. Έκ μέρους τών οργανωτών, ο πρόεδρος τής ΣΦΕΒΑ Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος Κεμεντζετζής περιέγραψε μεταξύ άλλων τό πώς οι νέοι μαγνητίζονταν από τόν έθνικό του λόγο και τόν άκολουθήσαν, συνοδοιπόροι στον άγωνα του, χωρίς να λογαριάσουν κόπους, ξενύχτια και προσωπικές θυσίες. Στο πρόσωπό του αντίκρισαν τόν γνήσιο πατέρα και πνευματικό όδηγό, τόν κατανυκτικό λειτουργό του Ύψιστου, τόν άκάματο ποιμένα, τόν έραστή τής άσκητικής πολιτείας, τόν αυστηρό στον έαυτό του αλλά έπιεική στους νέους ιεράρχη, που έδειχνε όμως με τό φωτεινό του παράδειγμα όλοκάθαρα τόν δρόμο του κατήκοντος. Έκ μέρους τής Ήπειρωτικής Έστίας Θεσσαλονίκης, του σωματείου που στάθηκε από τήν αρχή στο πλευρό του μακαριστού ιεράρχη, και σήκωσε τό μεγάλο βάρος τής περιθαλψής τών αδελφών μας από τή Βόρειο Ήπειρο τή δεκαετία του 1990, χαιρέτισε ή Κορυτσαία στην καταγωγή, γενική γραμματέας, Αθηνά Τοτοκώτση, ή όποια αναφέρθηκε στον μοναχικό άγωνα του ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ στην αρχή τής προσπάθειάς του αλλά και στην ύπόσχεση που δόθηκε από τά πνευματικά του παιδιά για συνέχιση του άγώνα. Τέλος έκπροσωπήοντας συμβολικά τούς Βορειοηπειρώτες αδελφούς, ο κ. Λεωνίδας Παπιός, από τά δραστήρια μέλη του Γενικού Συμβουλίου τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ο όποιος γνώρισε από κοντά τόν ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ στο μαθητικό όικοτροφείο Κονίτσης, παρουσίασε τίς άναμνήσεις του από τόν άκριτα ιεράρχη αλλά και έξεθεσε με εύγλωττο τρόπο τά καυτά θέματα που άπασχολούν τούς βορειοηπειρώτες σήμερα. Μετά από τή χορωδία τής ΧΦΔ, ή όποια συγκίνησε τό άκροατήριο άποδίδοντας τά τραγούδια «Στό Νέο Πατροκοσμά» (Μητροπολίτη ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ) και «17 Φλεβάρη» (άφιερωμένο στην κήρυξη τής αυτονομίας τής Βορείου Ήπειρου, στις 17-2-1914), σειρά είχε ο πρώτος όμιλητής τής εκδηλώσεως, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κονίτσης κ. Ανδρέας, διάδοχος και πνευματικό τέκνο του ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ. Στην όμιλία του, παρουσίασε αναλυτικά τήν ιστορία του ζητήματος τής Βορείου Ήπειρου και τή σημαντική προσφορά του ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, που άνέσυρε τό θέμα από τήν άφάνεια και τό άνέδειξε ως ένα από τά

έθνικά μας θέματα. Με τό δυναμικό του λόγο αλλά και άτράνταχτα ιστορικά έπιχειρήματα, παρουσίασε τήν ιστορική διαδρομή του θέματος από τήν πρώτη άπελευθέρωση κατά τούς βαλκανικούς πολέμους, τήν παραχώρηση τής περιοχής στην Άλβανία, τόν αυτονομιακό άγωνα τών Βορειοηπειρωτών, τήν τρίτη άπελευθέρωση τό 1940, αλλά και τήν περίοδο τής σκληρότατης διακυβέρνησης από τό κομμουνιστικό κόμμα τής Άλβανίας, που έδωσε εκατοντάδες μάρτυρες τής πίστης και τής πατρίδας. Στο πλαίσιο αυτό άνέδειξε τήν παρουσία του ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ στην άκριτική Μητρόπολη Κονίτσης και τόν μοναχικό στην αρχή άγωνα του που συνήγειρε τούς νέους τής ΣΦΕΒΑ και σταδιακά έξυπνησε όλο τόν ελληνικό λαό για τό δράμα τών αδελφών μας. Παράλληλα παρουσίασε τήν πολυεπίπεδη δράση του μακαριστού ιεράρχη για τήν ανακούφιση τών αναγκών τών αδελφών μας και τήν διεκδίκηση τών έθνικών τους δικαίων, δράση που δίκαια όδήγησε όλο τόν ελληνισμό και τούς βορειοηπειρώτες αδελφούς να τόν θεωρούν έθνάρχη τής Βορείου Ήπειρου. Η όμιλία του τελείωσε με τήν άναγκαία έπισήμανση ότι ο άγώνας για τή Βόρειο Ήπειρο δέν τελείωσε με τόν ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ, αλλά με τόν ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ άρχισε!

Η χορωδία τής Ιερής Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως υπό τή διεύθυνση τής δ. Μαρίας Χαλαμπιδου, ένθουσιασε τό κοινό, άποδίδοντας με ιδιαίτερο παλμό, τά άγωνιστικά τραγούδια τής ΣΦΕΒΑ

Ο Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ανθιμος

Η γενική γραμματέας τής Ήπειρωτικής Έστίας Θεσσαλονίκης κ. Αθηνά Τοτοκώτση

Ο νέος πρόεδρος τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ, κ. Λεωνίδας Παπιός.

«Πανάρχεια χώρα» (αναφέρεται στην διαχρονική ελληνικότητα του βορειοηπειρωτικού χώρου) και «Ύμνος Λευτεριάς» (αναφέρεται στην προσμονή της έλευθερίας στα τέλη της δεκαετίας του 1980, με το γκρέμισμα των αθεϊστικών καθεστώτων).

Στη συνέχεια σε μία ιδιαίτερως συγκινητική και λιτή τελετή έγινε η βράβευση σύγχρονων αγωνιστών του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού και πιο συγκεκριμένα, των 5 ήρωϊκών στελεχών της οργάνωσης ΟΜΟΝΟΙΑ, που πριν 20 χρόνια, το 1994 είχαν φυλακιστεί με τη γνωστή δίκη-παρωδία των Τιράνων, εξαιτίας του αγώνα τους για την προάσπιση του ελληνισμού. Ο πρόεδρος του ΠΑΣΥΒΑ Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων Πάπιστας παρουσίασε συνοπτικά την προσφορά, τη δράση και τις διώξεις που υπέστησαν οι κ. Ηρακλής Σύρμος, Κώστας Κυριακού, Βαγγέλης Παπαχρήστου, Θεόδωρος Βεζιάνης και Παναγιώτης Μάρτος. Ο τελευταίος τιμήθηκε μετά θάνατον, ξεχασμένος από το ελληνικό κράτος και την τιμητική πλακέτα παρέλαβε ο γιός του Βασίλης. Από την Κορυτσά τιμήθηκε η π.πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ Κορυτσάς, αγωνίστρια δασκάλα κ. Έρμιονή Αντρέα, πρωτογιάτης της ίδρυσης των φροντιστηρίων της ελληνικής γλώσσας στην Κορυτσά και ψυχή του ελληνισμού εκεί, ενώ από την ήρωϊκή Χειμάρρα, ο τελευταίος έθνομάρτυρας του ελληνισμού, Άριστοτέλης Γκούμας, που δολοφονήθηκε το 2010 από αλβανούς εθνικιστές, επειδή μιλούσε τη μητρική του γλώσσα. Εκ μέρους της οικογένειας του κ. Γκούμα την διάκριση παρέλαβε ο γαμπρός του κ. Κολίλας. Η παρουσία, αλλά και το αγωνιστικό φρόνημα που κατέθεσαν με τους χαιρετισμούς τους οι ηγέτες της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, συγκλόνισε όλους τους παριστάμενους που έβλεπαν ζωντανά παραδείγματα των διωγμών αλλά και της γενναίας αντίστασης του ελληνισμού στη βασανισμένη γη της Βορείου Ηπείρου.

Στη συνέχεια έλαβε το λόγο ο δεύτερος ομιλητής, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας & Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, ο οποίος χειροτονήθηκε διάκονος και ιερέας από τον μακαριστό ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ και είναι έγγραμμένος στο μοναχολόγιο της Ίερας Μονής Στομίου, της Ί.Μητροπόλεως Κονίτσας, που ανέπτυξε το θέμα: «Η πνευματική ακτινοβολία του Σεβαστιανού». Από την εξαιρετική εισήγησή του που καθήλωσε το ακροατήριο, παραθέτουμε ένα σύντομο απόσπασμα: «Ο Σεβαστιανός αυτοανακηρύχθηκε πρέσβυς των αδικημένων, εκπρόσωπος των σκλαβωμένων, κραυγή των προδομένων, παρηγορία

των πονεμένων, ανύστακτος προστάτης των διωκόμενων και μόνιμος πονοκέφαλος των ένοχα συμβιβασμένων πολιτικών και δήθεν ισχυρών αυτού

Η χορωδία της Ίερας Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

του κόσμου. Πάντα πρᾶος και δυναμικός μαζι. Ταπεινός και σεμνός παρά τη δημόσια προβολή του, ακούραστος παρά την άσθενική φύση του, ιεραποστολικός και μοναχός ταυτόχρονα. Η μυστική κραυγή της καρδιάς του πιο εύλογη από το χαρισματικό στόμα του. Ένας πονεμένος άρχοντας με εκείνο το έξυπνο χαμόγελο, άνθρωπος προσευχής και άλάνθαστης σκέψης. Λεβέντης πραγματικός!»

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με την προβολή σύντομης ταινίας που θύμιζε σε όλους τον εθνικό παλμό και τη φλόγα που μετέδιδε ο Μητροπολίτης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ στις όμιλίες του. Στην ταινία υπήρχε έκτενές απόσπασμα από την συγκλονιστική ομιλία που ο ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ είχε έκφωνήσει πριν 24 χρόνια, στον ίδιο χώρο της αίθουσας τελετών του ΑΠΘ, στις 12 Μαρτίου 1990, με τίτλο «Η Βόρειος Ήπειρος και το χρέος του πνευματικού κόσμου» ύστερα από πρόσκληση της ένωσης καθηγητών του ΑΠΘ.

Η χορωδία της Χριστιανικής Έλπίδας, υπό την διεύθυνση της δ. Εύαγγελίας Καλυβίνου, έκλεισε ιδανικά την εκδήλωση με τα τραγούδια «Πατρίδα», (από το δίσκο «Μακεδονία μου Ελλάδα») και «Μείνον μεθ' Ημών».

Στην εκδήλωση, εκτός του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, παρευρέθηκε ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Λαγκαδά, κ. Ίωάννης, ο ιεραποστολι-

κός προϊστάμενος της Όρθ. Αδελφότητας Θεολόγων «ό Σωτήρ» (που ήταν η πνευματική τροφός του αοιδίμου Σεβαστιανού), π. Άστέριος Χατζηνικολάου, ο ηγούμενος της Ι.Μ. Μεταμορφώσεως Δρουβούνου π. Στέφανος, ο ηγούμενος της Ι.Μ. Αγ. Άρσενίου Καπαδόκου π. Θεόκλητος και πλήθος ιερέων και μοναχών. Από την πολιτική ήγεςία, ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Γ. Όρφανός, οι βουλευτές κ. Άβραμίδης, Γκιουλέκας, Καλαφάτης, Καράογλου και Κασσιπιδης, ο δήμαρχος Άμπελοκήπων κ. Κυριζογλου οι πρώην ύπουργοι κ. Παπαθεμελής και Τζήμας, ο πρώην Νομάρχης και βουλευτής κ. Χαϊτίδης, ο κ. Καρακωστανόγλου, ο κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής κ. Τρίτος, καθηγητές του Α.Π.Θ. κ.α. ενώ χαιρετισμό απέστειλε και ο βουλευτής κ. Γρέγος. Πολύ σημαντική υπήρξε και η παρουσία-συμμετοχή των χριστιανικών αδελφοτήτων της πόλεως μας, της ΓΕΧΑ-Μεγ. Βασιλείου, της Άπολυτρώσεως, της Όσιας Ξένης, των συλλόγων «Άγάπη Χριστού» και

«Φῶς Χριστού» κ.α. ενώ έξιςου δυναμικό παρόν έδωσαν και έθνικοί φορείς και σύλλογοι που από χρόνια στηρίζουν το έργο του ΠΑΣΥΒΑ και της ΣΦΕΒΑ. Ένδεικτικά αναφέρουμε τον κ. Θεοδοκάτο, πρόεδρο του Συλλόγου Πολυτέκνων, τον κ. Κουριαννίδη από τους Δεσμούς Έλλήνων, την κ. Αθηνά Τζνίκου από τὰ Συνεργαζόμενα Γυναικεία Σωματεία Θεσσαλονίκης, τον κ. Δασκόπουλο της Όμάδας 21 Μακεδονίας - Θράκης, και εκπροσώπους από το σύλλογο Μακεδόνος, τον ΙΕΡΟ ΛΟΧΟ 2012, την Κυπριακή φοιτητική οργάνωση ΠΕΟΦ, τον Πανελλήνιο Σύλλογο Απογόνων Μακεδονομάχων, το σύλλογο Φλωρινιωτών κ.α. Ιδιαίτερα συγκινητική ωστόσο ήταν η παρουσία εκατοντάδων νέων ανθρώπων που δεν γνώρισαν τον ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ, αλλά παρακολούθησαν με αγωνιστικό ένθουσιασμό την μεγάλη σε διάρκεια εκδήλωση, γεγονός που αποδεικνύει ότι η νεολαία αλλά και όλοι μας διψούμε για αγιασμένες μορφές που θα αποτελέσουν πρότυπο και πυξίδα ζωής και συμπεριφοράς, στην τόσο μεπερδεμένη και φτωχή σε πνευματικά αναστήματα περίοδο που διανύουμε.

Κλείνοντας παραθέτουμε τον έπιλογο της όμιλίας του Σεβασμιωτάτου Μεσογαίας κ. Νικολάου που εξέφρασε ιδανικά την προσμονή και έλπίδα των πνευματικών τέκνων του μακαριστού ιεράρχη. «Κι έμεις, όσοι κρατάμε την πίστη, την όμολογία και την προσευχή μας, δεν αποκάμουμε, γιατί πιστεύουμε ότι ο Σεβαστιανός ζει. Μόνο που έμεις ζώντας στα έλληνοχώρια της γήινης σκλαβιάς μας, με σβησμένα τὰ φῶτα των πνευματικών πόθων μας, σαν άλλοι φοβισμένοι βορειοηπειρώτες, ακούμε από την βασιλεία του Θεού, καθώς αυτός γιορτάζει το αιώνιο Πάσχα στις κορυφές της, στεντόρεια τη φωνή του να άντηχει στα αυτιά μας παρηλλαγμένη: «Κουράγιο περιλειπόμενοι, αδελφοί μου, όσοι κρατήστε στην πίστη στο Χριστό και στην αγάπη στην Έλλάδα, μην αποκάμετε με όσα βλέπετε. Δεν είσθε μόνοι. Κοντά σας είναι ο Νικητής του Θανάτου, ο Άναστάς Κύριος. Σύντομα εν αγαλλιάσει θά ψάλλουμε τον νικητήριο παιάνα: Χριστός Άνέστη και η Έλλάδα μας κι ο κόσμος μας Άνέστη!».

‘Ομιλία Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής καί Κονίτσης κ.κ. Άνδρέα γιά τò Βορειοηπειρωτικό.

Θεσσαλονίκη 30.11.2014

Μέρος τών επισήμων. Διακρίνονται στό κέντρο οί δύο όμιλητές, ό Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής καί Κονίτσης κ. Άνδρέας καί ό Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυραιωτικής κ. Νικόλαος

Μέχρι τούς Βαλκανικούς πολέμους (1912-13) ή Ήπειρος ήταν ένιαία. Δέν υπήρχε δηλαδή αυτό τò κομμάτι πού σήμερα ονομάζουμε ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ. Γιά νά τò καταλάβετε είναι κάτι ανάλογο μέ αυτό πού έγινε στην Κύπρο τò 1974, όπου μετά την επίδρομή του «Αττίλα» ή μεγαλόνησος χωρίσθηκε στην νότια, την έλευθερη δηλ. Κύπρο καί στην Βόρεια, την Τουρκοκρατούμενη. Τò 1913 ή Ήπειρος είχε έλευθερωθεί ολόκληρη από τόν Τουρκικό ζυγό. Μάλιστα ή Χειμάρρα είχε από τò 1912 αποτινάξει την σκλαβιά, γωρίτερα δηλ. καί από τὰ Γιάννενα, πού όπως είναι γνωστό έλευθερώθηκαν στις 21 Φεβρουαρίου 1913. Τότε όμως, οί Μεγάλες Δυνάμεις τής εποχής πρωτοστατούσης κυρίως τής Ιταλίας καί τής Αυστρο-Ουγγαρίας δημιούργησαν τò ανύπαρκο μέχρι τότε κράτος τής Αλβανίας στό οποίο συμπεριέλαβαν τίς ελληνικές περιοχές του Άργυροκάστρου, τής Κορυτσάς, τής Χειμάρρας καί τών Άγ. Σαράντα. Έχουν παράδοση στις άθαιρεσίες καί στις άδικίες οί λεγόμενοι «Μεγάλοι», πού συνεχίζονται μέχρι τίς μέρες μας, όπως ό καθένας άσφαλώς μπορεί νά τò διαπιστώσει. Καί αυτά μόν έκαναν οί «Μεγάλες Δυνάμεις».

Άλλά οί Βορειοηπειρώτες δέν δέχθηκαν την άθαιρεσία αυτή καί έπαναστάτησαν. Καί στις 17 Φεβρουαρίου του 1914 έκήρυξαν άγώνα εναντίον τής Αλβανικής κυριαρχίας. Ο άγώνας αυτός πού έμεινε γνωστός στην ιστορία ως Αυτόνομιικός Άγώνας τής Βορείου Ήπειρου είχε έπικεφαλής 3 Μητροπολίτες: Τόν Δρυϊνουπόλεως Βασίλειο, τόν Κορυτσάς Γερμανό καί τόν Βελλάς καί Κονίτσης Σπυρίδωνα Βλάχο. Μάλιστα ό Σπυρίδων, πού μετέπειτα έγινε Μητροπολίτης Ίωαννίνων καί τέλος Αρχιεπίσκοπος Άθηνών, υπήρξε ή ψυχή του Άγώνος εκείνου, διότι ενώ ήταν Συνοδικός στην Κων/πολη μόλις πληροφορήθηκε την άναταραχή στον χώρο τής Βορείου Ήπειρου έφυγε από την Βασιλεύουσα καί ήλθε στην Βόρειο Ήπειρο, όπου μαζί μέ τούς άλλους δύο Μητροπολίτες καί άλλους έπιλέκτους Ήπειρώτες έκήρυξαν τόν Αυτόνομιικό Άγώνα στό Άργυρόκαστρο. Σχηματίστηκε Κυβέρνηση τής Αυτόνομου Βορείου Ήπειρου μέ Πρόεδρο τόν Γεώργιο Χρηστάκη Ζωγράφο καί μέλη έκτός τών άλλων τούς τρεις Μητροπολίτες

έκ τών οποίων ό Σπυρίδων έγινε Ύπουργός Παιδείας. Νά σημειωθεί ότι ό άείμνηστος Ίεράρχης Σπυρίδων Βλάχος καταγόταν από τò χωριό Ρουσιά Πωγωνίου τò οποίο ανήκει στην ήμετέρα Έκκλησιαστική Έπαρχία. Η Κυβέρνηση Ζωγράφου άπηύθυνε έκκληση γιά συμμετοχή στον άγώνα εναντίον τών Αλβανικών συμμοριών. Πράγματι μέ συγκινητική προθυμία άναποκρίθηκαν πολλοί φοιτητές του Πανεπιστημίου Άθηνών άλλα καί νέοι από την Κρήτη, την Μάνη καί άλλες περιοχές τής Ελλάδος. Έτσι ή Έπανάσταση κατατροπώνοντας τούς Αλβανούς έπεκράτησε.

Άλλά ή χαρά τών Βορειοηπειρωτών δέν κράτησε

«Δέν μπορούμε νά άδιαφορούμε ζώντας στην καλοπέραση καί στην άνεσή μας όταν ένας λαός, ό Βορειοηπειρωτικός λαός, ζεί σέ συνθήκες διωγμού γιάτί θέλει νά είναι Όρθόδοξος Χριστιανός καί Έλληνας». Μητροπολίτης Σεβαστιανός

γιά πολύ. Γιατί οί μεγάλες δυνάμεις υποχρέωσαν την Έλληνική Κυβέρνηση νά άποσύρει τὰ στρατεύματά της από την Βόρειο Ήπειρο. Έβαλαν δέ ένα δίλημμα στον τότε Πρωθυπουργό Έλευθέριο Βενιζέλο καί του είπαν: Ή παίρνεις την Βόρειο Ήπειρο άλλα χάνεις τὰ νησιά του Αιγαίου ή παίρνεις τὰ νησιά του Αιγαίου καί χάνεις την Βόρειο Ήπειρο. Ο Έλληνας πολιτικός προτίμησε τὰ νησιά του Αιγαίου μέ την σκέψη ότι άργότερα διά τής διπλωματικής όδοϋ θά μπορούσε νά ένσωματώσει την Βόρειο Ήπειρο στον Έθνικό κορμό. Άτυχώς αυτή ή σκέψη δέν κατορθώθηκε ποτέ νά υλοποιηθεί. Έτσι άποσύρθηκε ό Έλληνικός Στρατός. Παρά ταύτα καί μετά τόν άγώνα τών Βορειοηπειρωτών οί Μεγάλες Δυνάμεις άναγκάστηκαν νά υπογράψουν τò Πρωτόκολλο τής Κερκύρας στις 17 Μαΐου 1914 πού προέβλεπε εύρεία Αυτόνομία στους Βορειοηπειρώτες μέσα στό Κράτος τής Αλβανίας, ή οποία Αλβανία νά σημειωθεί υπέγραψε καί αυτή τò έν λόγω Πρωτόκολλο.

Στὰ τέλη του 1914 ξέσπασε ό Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Ο πόλεμος πού είχε ως συνέπεια έκτός τών άλλων νά προκληθεί άναρχία καί χάος στην

Αλβανία. Γιά τò λόγο αυτό οί Μεγάλες Δυνάμεις έδωσαν έντολή στην Ελλάδα νά ξαναστείλει στρατεύματα στην Βόρειο Ήπειρο. Ήταν ή 2η φορά πού ό στρατός μας πατούσε στα πανάρχαια αυτά ελληνικά έδάφη. Καί ενώ θά ήταν τότε δυνατόν νά προσαρτήσει ή Ελλάδα την πολύπαθη Βόρειο Ήπειρο παρουσιάστηκε ένας νέος έχθρός πού κατέτρωγε τὰ σπλάγχνα του Έλληνισμού σαν τρομακτική έχιδνα. Ποιός ήταν ό έχθρός; Ο διχασμός. Ο έθνικός διχασμός. Έτσι όχι μόνο την Βόρειο Ήπειρο δέν επήραμε, άλλα τελικώς χάσαμε την Ίωνία καί τόν Πόντο μέ πάνω από 1 έκατομμύριο θύματα τής τουρκικής θυριωδίας καί πάνω από ένα μισό έκατομμύριο πρόσφυγες πού ήλθαν στην Ελλάδα ξεριζωμένοι γιά πάντα από τίς προγονικές τους έστίες. Έτσι περνούσαν τὰ χρόνια μέ τούς Αλβανούς νά ταλαιπωρούν τούς Βορειοηπειρώτες κυρίως κλείνοντας τὰ ελληνικά

Σχολεία.

Δημιουργήθηκε τò **Σχολικό Ζήτημα**. Η Έλληνική Έθνική Κοινότητα προσέφυγε τò 1935 στό Διεθνές Δικαστήριο τής Χάγης καί κέρδισε την υπόθεση, την οποία όμως, ή Αλβανία έγραψε «εις τὰ παλαιότερα τών υποδημάτων της», εξακολουθώντας, υπογείως βέβαια, νά υπονομεύει την εκπαίδευση τών παιδιών τών Βορειοηπειρωτών.

Έν τώ μεταξύ τò 1937 μέ κανονική είσήγηση προς τò Οίκοιμενικό Πατριαρχείο του τότε Μητροπολίτου Τραπεζούντος καί μετέπειτα Αρχιεπισκόπου Άθηνών Χρυσάνθου οργανώθηκε ή **Έκκλησία τής Αλβανίας**, όποτε εξέλεξαν ό Αργυροκάστρου Παντελεήμων καί ό Κορυτσάς Εύλόγιος ό Κουρίλας, ό μετέπειτα Καθηγητής του Πανεπιστημίου Άθηνών.

Άλλά τò 1939 ξέσπασε ό Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Ένώ στις **28 Οκτωβρίου 1940** ή Ελλάδα δέχθηκε την άπρόκλητη επίθεση τής φασιστικής Ιταλίας. Όμως ό Στρατός μας υπό την σκέπη τής Παναγίας, «τής Ύπερμάχου Στρατηγού μας» συνέντριψε τόν Ιταλικό στρατό καί οί νίκες άρχισαν νά διαδέχονται ή μία την άλλη. Οί καμπάνες τών Έκκλησιών κάθε τόσο διαλαλούσαν. «Έπese ή Κορυτσά!». «Έπese ή Πρεμετή», οί Άγιοι Σαράντα, ή Χειμάρρα, «Έπese τò Άργυρόκαστρο», «Έπese...», «Έπese...». Η Βόρειος Ήπειρος έπλεε στην Γαλανόλευκη. Ο Στρατός μας παρά τίς δυσκολίες προχωρούσε. Καί στα μετόπισθεν χιλιάδες άνθρωποι έτρεχαν στους Ναούς γιά νά εύχαριστήσουν τόν Θεό καί νά ψάλλουν «Τή Ύπερμάχου Στρατηγού τὰ νικητήρια». Ο Έλληνικός Στρατός γιά 3η ήδη φορά βρισκόταν στα ιερά χώματα τής Βορείου Ήπειρου.

Όμως ή ελληνική εκείνη χαρά δέν έκράτησε γιά πολύ. Γιατί στις 6 Απριλίου 1941 μās έπιτέθηκε άναίτια ή ναζιστική Γερμανία. Καί όπως ήταν φυσικό άρχισε ή σύμπτυξη καί ή υποχώρηση τών Ένόπλων μας Δυνάμεων. Άλλά τότε οί Βορειοηπειρώτες, όταν έβλεπαν τόν Στρατό μας νά φεύγει καί αναλογιζόμενοι τί τούς περίμενε από την μανία καί τόν μισελληνισμό τών Αλβανών, έλεγαν μέ δάκρυα στους φαντάρους μας. «-Αδέλφια, πού μās άφήνετε καί φεύγετε;» Καί οί φα-

ντάροι μας βαθεία συγκινημένοι άπαντοΐσαν. «Άδελφια θά Ξανάρθουμε». Δυστυχώς όμως, δέν Ξαναγύρισαν ποτέ.

ENBER XOTZA, PAMIZ ALIA και ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

Έπειτα ήλθαν ιδιαίτερα δύσκολοι καιροί για τόν Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό. Αμέσως μετά τόν πόλεμο έπεκράτησε τόν κομμουνιστικό καθεστώς τού Ένβερ Χότζα «πού έφερε τά πάνω - κάτω». Έξεδίωξε τούς κανονικούς Αρχιερείς και έβαλε άλλους άντικανονικούς, πού εύλογοΐσαν κάθε «Χοτζική» παρανομία. Έκλεινε σιγά - σιγά τά έλληνικά Σχολεία, άπαγόρευε στους Έλληνες νά μιλάνε τήν μητρική τους γλώσσα, κυριάρχησε παντού ό φόβος και ό τρόμος. Ώσπου τόν Νοέμβριο τού 1967 ή Άλβανία άνακηρύχθηκε τόν 1ο άθεο Κράτος στόν κόσμο. Η Έκκλησία κατ' άρχήν: Οί Αρχιερείς άποσηματίστηκαν όπως και οί Ίερείς, πολλοί άπό τούς όποιους έκτελέστηκαν ή πέθαναν μέ μαρτυρικό θάνατο στις φυλακές και στις έξοριες. Οί Ναοί ή γκρεμίστηκαν ή μεταβλήθηκαν σέ άποθήκες, κινηματογράφους, λέσχες, στάβλους, ψυχαγωγικά κέντρα, και βέβαια - αυτό θέλω νά τόν προσέξετε ιδιαίτερα άδελφοί - οί άνθρωποι ζοΐσαν και φευγαν σάν ζώα. Άβάπτιστοι, άλειτούργητοι, άστεφάνωτοι και άκήδευτοι. Δέν Ξέρω άν τόν είχαμε αυτό σκεφτεί και συνειδητοποιήσει.

Άλλά άκριβώς τότε ό Θεός έστειλε τόν άνθρωπό του, πού θά γινόταν τόν στόμα και ό κήρυκας τής αλήθειας για τόν έθνικό θέμα τής Βορείου Ήπειρου. Και αυτός ό άνθρωπος ήταν ένας ίερωμένος, ένας Ίπίσκοπος. Ήταν ό Μητροπολίτης Δρυϊνούπολεως, Πωγωνιανής και Κονίτιης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ πού πίστευε και έλεγε τόν λόγο τού θείου Άποστόλου Παύλου: «είτε πάσχει έν μέλος, συμπάσχει πάντα τά μέλη» (Α' Κορ. ΙΒ' 26). Όταν δηλ. κάποιος υποφέρουν και δυστυχοΐν δέν μπορούμε και δέν πρέπει νά μένουμε άδιάφοροι. Ό ίδιος έβλεπε τόν δράμα και άκουγε τόν κλάμα τών ίδιων τών Βορ/τών άπό τούς φυγάδες, νέους κατά κανόνα, πού κατέφευγαν στην Μητρόπολή του ρακένδυτοι, πεινασμένοι και εξασθλιωμένοι μέ τόν τρόπο στά μάτια και στην ψυχή, άπό όσα φοβερά και άνομολόγητα διέπραττε μέσα, τόν άδίστακτο δικτατορικό καθεστώς τού Χότζα και τού διαδόχου του Ραμιζ Άλία. Έτσι ό Σεβαστιανός δέν έδίστασε. Άρχισε νά περιοδεΐει σ' όλη τήν Ελλάδα και νά κάνει όμιλίες φλογερές και καταποτιστικές για νά διαφωτίσει τούς Έλληνες. Έγραψε βιβλία, φυλλάδια έπικαιρα, εξαπέστειλε Έγκυκλίους, έστειλε έπιστολές urbi et orbi, και έδινε συνεντεύξεις τονίζοντας πρός πάσαν κατεύθυνσην ότι δέν μπορούμε νά άδιαφοροΐμε ζώντας στην καλοπέραση και στην άνεσή μας όταν ένας λαός, ό Βορειοηπειρωτικός λαός, ζεί σέ συνθήκες διωγμού γιατί θέλει νά είναι Ορθόδοξος Χριστιανός και Έλληνας. Τά θερμά χειροκροτήματα και τά χιλιάδες μάτια πού ήσαν πλημμυρισμένα άπό δάκρυα έπεκύρωναν τής συγκλονιστικής έπιστημόνας τού Ίεράρχου. Κάποτε ό Σεβαστιανός, έβλεπε ότι έπρεπε νά διαφωτιστούν για τόν ζήτημα και οί λεγόμενοι «Μεγάλοι» τού κόσμου, οί όποιοί είναι μέν πληθωρικοί στά λόγια, αλλά, άλλοίμονο!, μικροί και τιποτένιοι στην πράξη. Έτσι πήγε στό Λονδίνο, στις Βρυξέλλες, άκόμα και στό Κογκρέσο τών Η.Π.Α. για νά τονίσει στους άρμοδίους ότι: «Κύριοι, δέν μπορείτε νά μιλάτε για δικαιοσύνη, για δημοκρατία και για ανθρώπινα δικαιώματα, όταν άνέχεσθε μέσα στην καρδιά τής Εύρώπης, ύπερμεσοΐντος τού 20οΐ αιώνας, νά στερείται έλευθερίες στοιχειώδεις ένας εύγενής και πολιτισμένος λαός, όπως είναι ό Βορειοηπειρωτικός Έλληνισμός. Γι' αυτόν τόν Έλληνισμό ό άοίδιμος Ίεράρχης όργάνωσε και δύο, μέ έξαιρετική έπιτυχία, συνέδρια, τόν 1987 και τόν 1990 πού έκαναν άίσθηση σέ όλον τόν Έλληνισμό και έντός και έκτός τών συνόρων. Προσέξετε όμως, τώρα. Για όλα αυτά ό Σεβα-

στιανός δέχθηκε τόνους συκοφαντικής λάσπης, ύβρεις και προπηλακισμούς, ένψ κάποιος κύκλος έπεδίωκαν και αύτήν τήν φυσική του έξόντωση. Πρέπει όμως, νά σημειωθεί ότι αύτή ή λυσσαλέα άντίδραση δέν προερχόταν τόσο άπό τούς Άλβανούς, οί όποιοί στό κάτω - κάτω τήν δουλειά τους κάνανε, όσο και κυρίως άπό τούς έν Ελλάδα φιλοαλβανούς, οί όποιοί φορώντας γυαλιά διαφόρων χρωματικών άποχρώσεων έλεγαν και φώναζαν: «-Καλά περνάνε οί Βορειοηπειρώτες. Όλα τά έχουν. Γιατί φωνάζει ό Σεβαστιανός;» Τά έλεγαν όμως, αυτά εδώ, πού ήσαν χορτασμένοι και τά πορτοφόλια τους γεμάτα και είχαν και έλευθερία. Και τά έλεγαν για εκείνους πού βίωναν αυτό τόν δράμα για χρόνια όλόκληρα. Αυτό, άγαπητοί

Για τόν ΠΑ.ΣΥ.Β.Α. και τήν Σ.Φ.Ε.Β.Α. ή λύση τού Βορειοηπειρωτικού είναι άρχικώς μέν ή Άύτονομία, τελικώς δε ή Ένωση τής Βορείου Ήπειρου μέ τήν μητέρα Ελλάδα.

μου, είναι ένα δείγμα ένός άθλιου λαϊκισμού, πού άνήκει, άς έλπίσουμε, όριστικά και άμετάκλητα στό παρελθόν.

Όταν στά τέλη τού 1990 μέ άρχές τού 1991 άρχισαν νά πέφτουν και στην Άλβανία τά ηλεκτροφόρα συρματοπλέγματα, μέ τά όποια ήταν ζωσμένη άπ' άκρη σ' άκρη όλη ή Χώρα, ό Σεβαστιανός έγινε κυριολεκτικά «λάστιχο», τρέχοντας άπό καταυλισμό σέ καταυλισμό μέχρι τούς Φιλιάτες και πιό πέρα για νά μιλήσει και νά έμψυχώσει τούς Βορειοηπειρώτες φυγάδες, νά τούς προσφέρει έσώρουχα και ρούχα, είδη ύγιεινής, τρόφιμα και χρήματα. Κάπου πρός τούς Φιλιάτες σέ έναν καταυλισμό, συνήνησε περίπου 100 βορειοηπειρωτόπουλα. Τά μάτια τους άγριεμένα. Τό πρόσωπό τους σκοτεινό. Γιατί έβλεπαν ότι ξεκινούσε μία περιπέτεια πού δέν ήξεραν τι και πού θά έβγαζε. Τους κοιτάξε μέ τά έκφραστικά του μάτια. Τους χαμογέλασε. (Ξέρετε τόν χαμόγελο στή Βόρειο Ήπειρο είναι είδος έν άνεπαρκεία. Δέν χαμογελοΐσαν οί άνθρωποι εκεί. Γιατί νά χαμογελάσουν; Για τήν δυστυχία πού περνούσαν;) Χαμογέλασε, λοιπόν. Τους μίλησε πατρικά. Τους έδωσε τά δώρα τής αγάπης του. Και στό τέλος, (ήταν συγκινητικό γι' αυτά τά παιδιά πού πρώτη φορά έβλεπαν κληρικό) έσκυψαν νά τού φιλήσουν τόν χέρι και άπό τά μάτια κάποιων άπ' αυτά τά παιδιά έσταξαν δάκρυα στό χέρι τού άγωνιστού Ίεράρχη, δείγμα ότι εύγνωμονούσαν τόν άνθρωπο εκείνο πού στάθηκε γερό άντιστήριγμα σ' εκείνον τόν άγώνα και σέ εκείνην τήν προσπάθεια πού ξεκινούσε. Ό Σεβαστιανός και ό Θεός ήταν πλέον σύμμαχοί τους και βοηθοί τους!

Και πρέπει νά σάς πώ, άγαπητοί άδελφοί, άπό τά τίμια χέρια τού Ίεράρχου πέρασαν τότε περισσότερο άπό ένα δισεκατομμύριο δραχμές, πού τού έστειλαν πολλοί πού είχαν βαθεία συγκινηθεί άπό τόν δράμα τών Βορειοηπειρωτών. Όλα αυτά τά χρήματα διετέθησαν για τούς φυγάδες. Και

όχι μόνον Βορ/τες φυγάδες, αλλά και Άλβανούς φυγάδες, πού στόν άκρίτα Ίεράρχη έβρισκαν άποκούμπι. Πόσοι δε φιλοξηνήθηκαν στά Ίδρύματα τής Μητροπόλεως του δέν είναι δυνατόν νά περιγραφεί. Και παρ' ότι ό ίδιος ζοΐσε πτωχικά, χαρά του ήταν νά δίνει και προσφέρει άνταπόκριση στους έμπεριστάτους άδελφούς. Τέλος τόν 1991 ίδρυσε Ραδιοφωνικό Σταθμό στην Κόνιτσα τόν «Ράδιο Δρυϊνούπολη», ώστε ή φωνή του νά φθάνει «έπί πτερύγων άνέμων» στην πολύπαθη βορειοηπειρωτική γή για νά τονώνονται όσοι εξακολουθοΐσαν νά ζοΐν και νά παραμένουν εκεί. Είναι χαρακτηριστικό ότι όταν κάποτε ό Ραμιζ Άλία διεμήνυσε ότι μπορούν όλοι νά έλθουν στην Άλβανία έκτός άπό τόν παπα-Σεβαστιανό (έτσι τόν έλεγαν), ό Σεβαστιανός τού άπήντησε άμέσως: - Έσύ δέν μ' άφήνεις νά ρθώ, άπόψε όμως, θά είμαι στά σπίτια όλων τών Βορειοηπειρωτών μέσω τού Ραδιοφωνικού Σταθμού.

Ό Μητροπολίτης Σεβαστιανός έκοιμήθη έν Κυρίω στις 6:35 τόν 1994, 12 Δεκεμβρίου. Έκοιμήθη στό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ίωαννίνων, όπου νοσηλεύόταν, έχοντας προσβληθεί άπό τήν νόσο τού καρκίνου. Μάς άφησε, όμως, πολύτιμες ύποθήκες μέ τήν περιάλητη διαθήκη του, τήν όποια συνέταξε δύομιση μήνες πριν άπό τήν όσιακή κοίμησή του. Άς είναι άγήρωσ και άιώνια ή μνήμη του. Πάντως ή βροντώδης φωνή του θά άκούγεται άπό τόν άκριτικό Μαυρόπουλο, όπου κάθε χρόνο τελοΐσε τήν Άνάσταση καθώς και άπό τήν Ί. Μονή τής Μολυβδοσκεπάστης στην άγρυπνία τού Δεκαπενταυγούστου, άπ' όπου έστειλε μηνύματα πίστεως στους Βορειοηπειρώτες ότι μέ τήν βοήθεια τού Θεοΐ και τίς πρεσβείες τής Ύπεραγίας Θεοτόκου θά έλθει τόν ποθούμενο, όπως έλεγε ό Άγιος Κοσμάς ό Αίτωλός. Γιατί ό άοίδιμος έπίστευε βαθεία στή δύναμη τής προσευχής.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΛΥΣΗ

Άλλά, όπως λέει ένα ωραίο σύνθημα τής Σ.Φ.Ε.Β.Α. «**τό Βορειοηπειρωτικό δέν τελίωσε μέ τόν Σεβαστιανό. Μέ τόν Σεβαστιανό άρχισε**». Έτσι συνεχίζεται και σήμερα, μέ άλλες βέβαια συνθήκες και μέ άλλες προοπτικές, άπό τόν ΠΑ.ΣΥ.Β.Α., τήν Σ.Φ.Ε.Β.Α., τόν ύποφαινόμενο και άλλους, πού ενδιαφέρονται και αγαποΐν τήν Βόρειο Ήπειρο. **Σήμερα ή κατάσταση διαγράφεται ως έξης:**

1) «Η Όμόνοια». Η όργάνωση αύτή τών Βορειοηπειρωτών έχει δυστυχώς διασπαστεί άπό τά φιλότιμα, τίς ξεσυνέριες και τίς φιλοδοξίες τών ήγετικών της στελεχών. Και πρέπει νά σάς πώ χωρίς περιστροφές ότι σ' αύτή τήν διάσπαση έχουν τήν εύθύνη τους και τά έν Ελλάδα κόμματα έξουσίας. Έμείς αγωνιζόμαστε και προσπαθοΐμε για τήν επανένωση τής Όργανώσεως χωρίς όμως νά έχουμε μέχρι στιγμής κάποιο θετικό αποτέλεσμα. Έλπίζουμε νά πρυτανεύσει τελικώς ή λογική, όπως λέει ένα σύνθημα: «Λαός ένωμένος, ποτέ νικημένος». Έγώ πιστεύω ότι οί Βορειοηπειρώτες όχι μόνο είναι Έλληνες, αλλά αγαποΐν τήν

Βόρειο Ήπειρο και την Ελλάδα. Αυτό που πρέπει να κάνουν να το κάνουν.

2) Οι περιουσίες των Βορ/τών. Βρίσκονται στο στόχαστρο των Αλβανών, οι οποίοι εκμεταλλεύονται την άποψη πολλών που βρίσκονται στην Ελλάδα για έργα, παρουσιάζουν διάφορα φερμάνια δήθεν σουλτανικά, και αρπάζουν τα κτήματα και τα χωράφια τους. Έδω να συμπληρώσουμε ότι παρά τα επανειλημμένα διαβήματα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Τιράνων κ. Αναστασίου, η Αλβανική Κυβέρνηση δεν στέργει να αποδώσει στην Εκκλησία την περιουσία της, την οποία είχε δημεύσει ο Ένβερ Χότζα.

3) Η δολοφονία πρό τετραετίας ενός Έλληνα Χειμαρριώτη από φανατικούς Αλβανούς εξτρεμιστές έφερε ξανά στο προσκήνιο το δράμα της ήρωϊκής Χειμάρρας που ο Χότζα της αφήρεσε βίαια την ελληνική υπηκοότητα το 1946, επειδή οι Χειμαρριώτες αρνήθηκαν να συμμετάσχουν στο ψευτοδημοψήφισμα του Αλβανού δικτάτορα. Τώρα **έναν « Καλλικράτη »** που επεξεργάζονται εκεί, προσπαθούν να βάλουν αλβανικές περιοχές μαζί με τη Χειμάρρα και άλλες ελληνόφωνες και ελληνόψυχες περιοχές, με μοναδικό σκοπό να αλλοιωθεί ο έθνικος χαρακτήρας των Βορειοηπειρωτών. Και αν η Ελλάδα δεν σπεύσει η Βόρειος Ήπειρος, αδελφοί μου, θα χαθεί με αυτόν τον τρόπο. Θα είναι αίσχος για την Ελλάδα αν γίνει κάτι τέτοιο. Πρέπει να σπεύσει η Ελλάδα να σώσει τον Βορειοηπειρωτικό Έλληνα. Έχουμε ρωτήσει και ρωτάμε πολλές φορές την εκάστοτε πολιτική ηγεσία της Χώρας: Η Χειμάρρα, το Άργυροκάστρο, η Κορυτσά, οι Άγιοι Σαράντα είναι ελληνικές περιοχές, ναι ή όχι; Πιστεύουμε με την Αλβανία ότι είναι αλβανικές περιοχές; Δυστυχώς στα επίμονα ερωτήματά μας η απάντησή μας είναι αυτή που έχετε πάρει έσείς. Δεν πήρατε καμμία απάντηση, ούτε εμείς πήραμε καμμία απάντηση. Φωνάζουμε «εις ώτα μη ακουόντων».

4) Οι Ελληνοβλάχοι που ζούν στην Αλβανία ανέρχονται σε 250.000 με 300.000. Παρά δε τα διαβήματά μας και η Όμόνοια δεν τους έχει ακόμα προσεταιριστεί, τουλάχιστον όσο θα έπρεπε, αφού αυτό θα είχε σαν συνέπεια την έντυπωσική άνοδο του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού.

5) Οι Τσάμηδες. Είναι ένα ζήτημα που βρίσκεται σε έξαρση τον τελευταίο καιρό. Τσάμηδες λέγονται οι Μουσουλμάνοι κάτοικοι της Θεσπρωτίας που ονομάστηκαν έτσι από παραφθορά του ονόματος Θύαμις, που είναι το αρχαίο όνο-

μα του ποταμού Καλαμά. Οι Τσάμηδες στα χρόνια της Κατοχής συμμετείχαν πρώτα με τους Ιταλούς και κατόπιν με τους Γερμανούς κατακτητές, έθυσαν δε και άπλωσαν και κυριολεκτικά έρμήμασαν την περιοχή της Θεσπρωτίας. Γι' αυτό όταν τον Οκτώβριο του 1944 οι Γερμανοί ήττημένοι άρχισαν να φεύγουν από την Ελλάδα, οι Τσάμηδες τους ακολούθησαν αναλογιζόμενοι ότι έπρεπε να λογοδοτήσουν για τα φρικτά εγκλήματά τους, ένα από τα οποία είναι η Έκτελεση των 49 Προκρίτων της Παραμυθιάς τον Σεπτέμβριο του 1943. Το Στρατοδικείο Ιωαννίνων καταδίκασε, όπως ήταν φυσικό, τους εγκληματίες Τσάμηδες και επέδωσε τις περιουσίες τους που τις είχαν αρπάξει από τους Έλληνες να δοθούν στους νομίμους κατόχους τους, τους Έλληνες. Σήμερα οι Τσάμηδες, υποκινούμενοι, υπογειώς βεβαίως, από το Αλβανικό καθεστώς έχουν «σηκώσει κεφάλι» και διεκδικούν χωράφια και περιουσίες. Μάλιστα έδω και λίγα χρόνια έχουν ανακηρύξει την 27η Ιουνίου ως ημέρα δήθεν γενοκτονίας τους από τους Έλληνες. Βέβαια η ελληνική Πολιτεία έχει κατ' επανάληψιν διακηρύξει ότι το «Τσάμικο» είναι θέμα «κλειστό» για την Ελλάδα. Αλλά με το «πες, πές, πές» δεν γνωρίζει κανείς ποιά κατάληξη θα έχει το ζήτημα αυτό. Έμεις το παρακολουθούμε στενά, και πρέπει να σάς πω, ότι ο Αντιπρόεδρος του ΠΑ.ΣΥ.Β.Α., ο κ. Απ. Παπαθεοδώρου έχει εκδώσει ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο σχετικά με τους «Τσάμηδες» και δια φωτίζει για την κατάσταση που υπάρχει σήμερα.

6) Υπάρχει το ζήτημα των **Συντάξεων του Ο.Γ.Α. και η Ταυτότητα του Όμογενούς.** Για τις Συντάξεις του Ο.Γ.Α. πρό όλιγων ετών υπήρχε μια Νομοθεσία σύμφωνα με την οποία για να πάρει αυτήν τη σύνταξη ένας ηλικιωμένος Βορειοηπειρωτής έπρεπε να κατοικεί μόνιμως στην Ελλάδα. Αλλά ήταν φανερό ότι το εν λόγω μέτρο θα επέφερε την έρμωση της Βορείου Ήπειρου. Γιατί, όπως συμβαίνει και στα χωριά έδω της Ελλάδος, όταν φεύγουν οι γέροντες τα σπιτία κλείνουν ένα - ένα. Και όσα σπιτία κλείνουν, δυστυχώς, δεν ξαναοίγουν ποτέ. Διαμαρτυρήθηκα έντονα γι' αυτό το άσυνάρτητο σχέδιο. Υπήρξαν και άλλες διαμαρτυρίες. Αλλά ο Ο.Γ.Α. έπιμένει στο θέμα της μόνιμης διαμονής των Βορειοηπειρωτών στην Ελλάδα. Και επειδή οι Βορειοηπειρωτές δεν θέλουν και δεν μπορούν να μόνιμα στην Ελλάδα ο Ο.Γ.Α. διακόπτει την σύνταξη που έχει χορηγηθεί. Μπράβο στην Ελλάδα! Έτσι δείχνει την αγάπη της στα παιδιά της. Είναι ντροπή αυτό το πράγμα που γίνεται. Τελευταία προέκυψε και το ζήτημα της Ταυτότητας του Όμογενούς. Δηλ. για να πάρουν οι Βορ/τες το Δελτίο αυτό της Ταυτότητας, χρειάζεται να διαμένουν στην Ελλάδα. Αυτό σημαίνει ν' αφήσουν τον τόπο που γεννήθηκαν, ζούν και εργάζονται, και να έλθουν στην Ελλάδα. Και ενώ μέχρι σήμερα ο κάθε Βορ/της μπορούσε εύκολα

να πάρει την ταυτότητα όμογενούς, αρκεί να δήλωνε μια διεύθυνση σε φιλικό ή συγγενικό του σπίτι στη Χώρα μας, τώρα πρέπει να προσκομίσει το Συμβόλαιο του σπιτιού που κατοικεί, ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο, όπως αποδείξεις πληρωμής τηλεφώνου, ρεύματος, κοινοχρήστων κ.λ.π. Τώρα αν αυτό λέγεται «υπερήφανε εξωτερική πολιτική» ως το κρίνετε έσείς.

Τελειώνοντας την παρούσα όμιλία μου αισθάνομαι χρέος να σάς πω **δύο πράγματα. Πρώτο:** Ο ΠΑ.ΣΥ.Β.Α. και η Σ.Φ.Ε.Β.Α., όπως το ακούσατε και προηγουμένως είναι παιδιά του Σεβαστιανού, που τα γέννησε η ανάγκη συντονισμού του αγώνα για τα δίκαια και τα δικαιώματα των αδελφών της Βορείου Ήπειρου. Σε κάποια άκρη, κάπου έδω έξω στο χώρο του Πανεπιστημίου, θα δείτε ίσως κάποια παιδιά της Σ.Φ.Ε.Β.Α. να διαθέτουν σχετικό υλικό και κυρίως ένα μικρό **νέο τεύχος** που αναφέρεται στον άοιδιμο Έρραρχη Σεβαστιανό, και ένα **CD με τραγούδια** που εξέδωσε η Μητρόπολή μας. Θα ήθελα να μην τα προσπεράσετε αδιάφορα αυτά τα παιδιά. Να ξέρετε μόνο ότι μόνο μ' αυτά τα πενήχρα έσοδα εργάζονται τον καλό έθνικ αγώνα. Μόνον μ' αυτά, αφού δεν έχουν πρόσβαση στον κρατικό κορβανά, ούτε σε άλλες αδιαφανείς πηγές.

Μετά από αυτήν την σύντομη σύσταση σάς λέω το **δεύτερο: Ότι για τον ΠΑ.ΣΥ.Β.Α., την Σ.Φ.Ε.Β.Α. και έμένα η λύση του Βορειοηπειρωτικού είναι αρχικώς μόνον η Αυτόνομια, τελικώς δε η Ένωση της Βορείου Ήπειρου με την μητέρα Ελλάδα.** Το θέμα της ένωσης της Βορείου Ήπειρου με την Ελλάδα, είχε τεθεί το 1992, το είχε θέσει ο μακροχρόνιος προκάτοχός μου ο Σεβαστιανός, σε μία σύσκεψη Βορειοηπειρωτικών Σωματείων που όρισμένοι έξ' αυτών είχαν έλθει και από την Αμερική. Τους είπε λοιπόν για την Ένωση. Τρόμαξαν, μόλις άκουσαν. Είπαν όχι Ένωση. Και τότε ο άειμνηστος είπε. Να θέσουμε σαν στόχο την Αυτόνομια. Πίσω από την Αυτόνομια δεν υποχωρώ. Και αυτά μόνον τότε, πριν από 20 και πλέον χρόνια. Αλλά τα άνθελληνικά γεγονότα που συνεχώς πληθαίνουν, με αποκορύφωμα έσχάτως τις βιαιότητες της Πρεμετής, που άρπαξαν την Εκκλησία από τους Ορθοδόξους και τους πέταξαν έξω μαζί με όλα τα σκεύη της Εκκλησίας, αλλά και αυτά που έγιναν τώρα τελευταία, μετά τον Ποδοσφαιρικό Αγώνα των ομάδων Σερβίας - Αλβανίας, που κατόπιν ξεσπασαν έναντι των κατοίκων της ελληνόφωνης και ελληνόψυχης Δερβιτσάνης, δείχνουν ότι εάν δεν γίνει η Ένωση της Βορείου Ήπειρου με την Ελλάδα, αδελφοί, «ούκ έσται παύλα των δεινών». Δεν θα σταματήσει το κακό. Θα συνεχίζεται. Αυτό το ένα. Τώρα για όλους έμας που συνεχίζουμε να φέρουμε την βαρεία κληρονομιά του Σεβαστιανού, ισχύει όπως πολλές φορές το έχουμε πει ο λόγος του ποιητή. Ο Σεβαστιανός δεν πέθανε, ούτε κοιμάται. Ούτε υπάρχουν πλέον σύνορα γι' αυτόν. Μά, κάθε βράδυ, τώρα, περπατεί στη γη των τόσων στεναγμών, και σπιτί - σπιτί, και χωριό - χωριό, κι ως πέρα, περνάει τη νύχτα και εύλογαί. Κι ακόμα. Και στα όνειρα ακόμα και των παιδιών και των μανάδων φυσάει την φλόγα δυνατά. Τη φλόγα που λέει: **Αδελφια κουράγιο. Οι καμπάνες χτυπούν Ανάσταση ! Ζήτω η Ένωση της Βορείου Ήπειρου με την Ελλάδα!**

ΚΑΤΙ «ΚΙΝΕΙΤΑΙ»

Με έρώτησή του στην κομμισσιόν, ό επί κεφαλής των Εύρωβουλευτών της «Νέας Δημοκρατίας» κ. Μ.Κεφαλογιάννης κάνει λόγο για ένεργειες άκραιο άλυτρωτισμού και παραχαράξεως της ιστορίας από την Αλβανία, μια υπό ένταξη χώρα, που αντίβαινουν βασικές αρχές και αξίες της Ε.Ε. Ο κ. Κεφαλογιάννης καταγγέλλει, ότι «τά σχολικά βιβλία μιας υπό ένταξη χώρας στην Ε.Ε.», δηλαδή της Αλβανίας, «βρίθουν άλυτρωτικών άναφορών και χαρακτηρισμών περί έδαφών

μιας χώρας-μέλους της Ε.Ε. (έν. της Ελλάδος), που δήθεν τους ανήκουν». Τονίζει δε, ότι «παρά τις δεσμεύσεις που έχουν ανάλαβει άπέναντι στην Ελλάδα για το θέμα, οι Αλβανοί συνεχίζουν να παρουσιάζουν στα σχολικά τους βιβλία σαν δήθεν αλβανικές τις πόλεις Πρέβεζα, Ήγουμενίτσα, Πάργα και Καστοριά». Τέλος, ό κ. Κεφαλογιάννης, άπευθυνόμενος στην Εύρωπαική Έπιτροπή, ρωτάει τι πρόκειται να πράξει για την άποκατάσταση της ιστορικής

αλήθειας στα σχολικά βιβλία της Αλβανίας και την ρητή άποφυγή στο μέλλον κάθε άλυτρωτικής ένεργειας και προπαγάνδας.

Η έιδηση είναι ένθαρρυντική. Δείχνει ότι, επί τέλους, κάτι «κινείται» στην Έλληνική πλευρά, ή όποια μέχρι τώρα έχει έπιδείξει άπαραδέκτη άδράνεια. Έννοείται ότι έμεις θα περιμένουμε την άπάντηση της κομμισσιόν, για να δούμε τι τελικώς θα γίνει.

«B.B.»

Η ΚΟΝΙΤΣΑ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗ ΤΗΣ

Λαμπρή έκδήλωση για τον Μητροπολίτη Σεβαστιανό (14.12.2014)

Μετά τις εκδηλώσεις τής Σ.Φ.Ε.Β.Α. σε Θεσ/νίκη (30 Νοεμβρίου) και Άθινα (7 Δεκεμβρίου) τήν σκυτάλη έλαβε ή Κόνιτσα για να ολοκληρώσει τις εκδηλώσεις τιμής και μνήμης του Μακαριστού Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, επί τή συμπληρώσει 20 ετών από τήν κοιμησή του. Έτσι στις 14 Δεκεμβρίου 2014, στόν Ίερό Προσκυνηματικό Ναό του Άγιου Κοσμά του Αίτωλου, δημιούργημα εκ θεμελιών του άειμνήστου Μητροπολίτου, έτελέσθη Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία μετά Ίεροϋ Μνημοσύνου. Ίερούργησαν κατά τὰ πρεσβεία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Σεραφείμ, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αίτωλίας και Άκαρνανίας κ. Κοσμάς, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ίωαννίνων κ. Μάξιμος και ο επιχώριος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας. Πλήθος κόσμου από τήν Έπαρχία Κονίτσης και Πωγωνίου, από τὰ Ίωάννινα, τήν Άθήνα, τήν Θεσσαλονίκη, τήν Πάτρα, Καρδίτσα, Αγρίνιο, Βόρειο Ήπειρο και άλλοϋ παρεβρέθησαν τόσο στο να προσευχηθούν για τήν ανάπαυση τής ψυχής

του πολύκλαστου Ίεράρχου, όσο και να παρακολουθήσουν τήν έκδήλωση που έλαβε χώρα στο Δημαρχιακό Μέγαρο, που οργάνωσε ή Ί. Μητρόπολη. Έρχόμενος ο κόσμος στο Δημαρχείο μπορούσε, εκτός από ένα μικρό πρωινό, να πάρει τήν Έφημερίδα «Βορ/τικό Βήμα» και τήν «Διαθήκη του Μακαριστού Σεβαστιανού». Πριν ξεκινήσει ή Έκδήλωση οι επισκέπτες μπορούσαν στην αίθουσα να ακούσουν λόγους πνευματικής οικοδομής του άοιδήμου Ίεράρχου προς τούς νέους, συνδυασμένους με ανάλογες παρουσιάσεις εικόνων. Η έκδήλωση ήταν διαντισμένη με Ύμνους από τήν Παράκληση των έν Βορείω Ήπειρω Άγιων, τραγούδια για τόν «Νέο Πατροκοσμά» και για τήν Βόρειο Ήπειρο από τήν Χορωδία τής Ί. Μητροπόλεως, ποιήματα στόν άγωνιστή Μητροπολίτη, όμιλίες από τόν Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαο και τόν Πρόεδρο τής ΣΦΕΒΑ Θεσ/νίκης Φιλόθεο Κεμεντζετζιδη, σχετική προβολή με λόγους άγωνιστικούς και άφυπνιστικούς από τήν δράση του

Ο Ί.Ν.Αγ. Κοσμά του Αίτωλου, έργο του Μητροπολίτου Σεβαστιανού, γέμισε από τὰ πλήθη των πιστών που ήρθαν για να τιμήσουν τήν μνήμη του.

Σεβαστιανού. Κλείνοντας ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγων. και Κονίτσης κ. Ανδρέας άφοϋ εύχαρίστησε όλους για τήν παρουσία τους έδωσε τόν λόγο στόν Βορ/τη κ. Θεόδωρο Βεζιάνη για να άπευθύνει έναν χαιρετισμό. Να σημειώσουμε ότι ή έκδήλωση άναμεταδιδόταν ζωντανά ραδιο-τηλεοπτικά. Έκλεισε δε με τόν Έθνικό Ύμνο.

Χ. Ί. Άμαραντινός.

Όμιλία Μητροπολίτου Μεσογαίας & Λαυρεωτικής Νικολάου για τόν Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής & Κονίτσης Σεβαστιανό

Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυραιωτικής κ. Νικόλαος ήταν ο κεντρικός όμιλητής τής έκδήλωσης.

20 ολόκληρα χρόνια από τήν κοιμησή του. Περισσότερα από 90 από τή γέννησή του. Άπειρα και αιώνια τὰ χρόνια τής ζωής του. Μάς λείπει ή φωνή και ή εικόνα του, τὸ πρότυπο και ή ζωντάνια του, ο λόγος και ή μαρτυρία του. Μάς παρηγορεί ή μνήμη

του και ο άπόηχος τής δράσεως και του έργου του ο συνεχής έκπληξη τής αυθεντικής παρουσίας του, ή ανάμνηση των γεγονότων που καταδεικνύουν τή σοφία και τή δύναμή του, ή άποτίμηση τής τεράστιας πνευματικής προσφοράς του. Ένας άνθρωπος που δεν ξεχνιέται και δεν μπορεί να τόν ξεθωριάσει ο χρόνος ή να τόν σκεπάσουν οι νέες έμπειρίες. Όσο λειώνει τὸ σώμα του τόσο δυναμώνει ή θύμησή του.

Γεννήθηκε σε ένα πεδινό χωριό τής Καρδίτσας από γονείς δασκάλους. Γεύθηκε τὸ σχολείο έκείνης τής έποχής. Μεγάλωσε με σεβασμό, άρχές, ιδανικά, παιδεία, έθνική συνείδηση, φιλοπατρία, πίστη, όχι ξερες και άνούσιες άνθρωπιστικές άξιες που έπιπεδοποιούν τήν ιστορία, καταβροχθίζουν λαούς, ίσοπεδώνουν πολιτισμούς και νεκρώνουν τήν ιερότητα του ανθρώπου. Άλλο σχολείο τότε, άλλο σήμερα! Με χάρισμα τή φυσική ζωντάνια και τήν αυθεντικότητα, τήν άθωότητα και ώριμότητα, αυθόρμητος και άρχοντικός, ολοκλήρωσε τις έγκύκλιες σπουδές του και βρέθηκε στην Άθήνα.

Γεμάτος όρεξη για σπουδή και προσφορά, γνωρίζει ιεραποστολικούς κύκλους και ανθρώπους, έμπνέεται, οργάνωνει τόν έσωτερικό του κόσμο, άντικρύζει τόν έαυτό του, ανακαλύπτει τήν κλήση του, άφιερώνεται στόν Θεό, διακονεί ως νεωκόρος στην Καπνικαρέα, έντάσσεται στην άδελφότητα θεολόγων «Η ΖΩΗ», ύποτάσσεται, σαν άλλος σπόρος... σαπίζει, έτοιμάζει τήν καρποφορία του. Δυό χρόνια μεγαλύτερος από τόν άγιο Γέροντα Παΐσιο, προερχόμενος από τόν τόπο που ως έπίσκοπος έμελλε μετά από χρόνια ο ίδιος να διακονήσει και να άναδείξει, τήν Κόνιτσα,

τόν πρωτοσυναντάει στο Μεσολόγγι ως συστρατών τής πατρίδος, προμηνύει τήν μυστική συνηρητήσή τους στο εύζωνικό τάγμα τής Έκκλησίας.

Σε λίγα χρόνια, άφοϋ περιήλθε ως ιεροκήρυκας και πραγματικός ιεραπόστολος και πνευματικός δάσκαλος διάφορες πόλεις, τόν συναντούμε στα Γιάννενα να κρατάει στα χέρια του ολόκληρο τόν διωγμένο για λόγο και παράδειγμα έκεί λαό. Ο λόγος του άπλός, πρακτικός, κατανοητός, έξαιρετικά ζεστός, καρδιακός και διεισδυτικός. Η χροιά τής φωνής του, ή χαρακτηριστική προφορά του, ή μοναδική έκφραστικότητα του προσώπου του, τὸ διαπεραστικό και πεντακάθαρο βλέμμα του συνόδευσαν τόν λόγο του, ύπογραμμίζοντας τήν άληθινότητα του κομιζόμενου μηνύματός του. Έπειθε ο άνθρωπος όχι μόνον ότι ο,τι έλεγε τὸ πίστευε, αλλά κυρίως ότι αυτό που έλεγε ήταν άληθινό. Γ' αυτό και από νωρίς άγαπήθηκε. Χωρίς να προσπαθεί να στρογγυλεύει τόν λόγο του και να έπιτηδεύεται στη συμπεριφορά του, χωρίς να ίκανοποιεί έγωισμούς και μικρόνοιες, ζώντας με άνιδιοτέλεια και ελικρίνεια, έστω και άν από κάποιους κάποτε άμφισβητήθηκε, άγνωρίσθηκε.

Έλεγε ο π. Παΐσιος «του Σεβαστιανού δεν πρέπει ούτε μπορείς να του χαλάσεις χατίρι. Είναι τόσο καθάρος, όπως όταν τόν γέννησε ή μάνα του».

Όλα αυτά τόν έκαναν να αγαπηθεί από τή νεότητα και να περάσει από τὸ άπαιτητικό της φίλτρο με ιδιαίτερη έπιτυχία. Είναι γνωστό ότι έκανε άνωτερο κατηχητικό σε 300 μαθητές λυκείου που τούς εύρισκε στα σχολεία, σε γειτονίες, από φίλους και γνωστούς του. Αυτή ή έπικοινωνία με τὰ παιδιά ούσιαστικά διαμόρφωσε τήν προσωπικότητά του και τόν βοήθησε να διατηρήσει τόν νεανικό παλμό τής καρδιάς του μέχρι τὸ τέλος τής ζωής του. Είχε ένθουσιασμό, όρμη και πάθος για τή ζωή και τήν άλήθεια, έπινοητικότητα, άποφασιστικότητα, μεγαλύτερη από τὰ νέα παιδιά που τόν άκολουθοϋσαν.

Σεβόταν τήν εκκλησιαστική ιεραρχία και νοοτροπία όσο ίσως λίγοι, είχε όμως τέτοια σαφήνεια, δύναμη και έλευθερία στην έκφρασή του, ώστε μπόρεσε να διατηρεί τή διαφορετικότητα τής πνευματικής φυσιογνωμίας του έντελώς άνεπηρέαστος. Δεν κατάφερε κανένας ιδεολογικός όδοστρωτήρας να τόν πατήσει και να του παραμορφώσει τή μοναδικότητα του προσώπου του.

Έκεί στα Γιάννενα δέχθηκε τόν μεγαλύτερο αίφνιδιασμό τής ζωής του. Για πρώτη φορά ύποχρεώθηκε να κάνει αυτό που δεν ήθελε, αυτό που ποτέ δεν άποτέλεσε έπιδίωξη και όραμα του. Έξελέγη Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης στα 45 χρόνια του. Έπρεπε να άφήσει τὰ Γιάννενα και να έξορισθεί στη φθίνουσα

πληθυσμιακά αλλά μαρτυρική γή τής Κονίτσης. Από τήν πόλη με τὸ καινούργιο πανεπιστήμιο, στα χωριά με τὰ δημοτικά που τὸ ένα έμελλε να κλείνει μετά τὸ άλλο. Από τὰ παιδιά που του έδιναν ζωή, στόν γηρασμένο πληθυσμό που τήν άποχαιρετούσε. Από έναν λαό που κυνηγούσε τὸ μέλλον σε ένα ποίμνιο που άγωνιζόταν να μην ξεχάσει τὸ παρελθόν. Από έναν κόσμο που διωμοϋσε τόν Χριστό και τόν θησαυρό τής Εκκλησίας, όπως αυτός του τόν προσέφερε σε ένα ταλαιπωρημένο και ξεχασμένο κόσμο που δεν ήξερε να έλπίζει και δεν μπορούσε να θέλει.

Η άλήθεια είναι ότι άντέδρασε σε αυτή τήν άπόφαση όσο έλάχιστοι. Ίσως από ταπεινώση και άρνηση του αξιώματος, ίσως από άνάγκη να συνεχίσει τήν ήδη μεσουρανούσα άποστολή του, ίσως από άγάπη στους ανθρώπους στους οποίους προσφέρθηκε ολόκληρος, ίσως από τήν ύποψία ότι πιθανόν αυτή ή έκλογή να έκρυβε τήν πονηρή σκοπιμότητα μιός μεθοδευμένης έξορίας και διαγραφής του από τὸ προσκήνιο τής ζωής διακονίας. Πάντως άντέδρασε, εύγενώς αλλά σταθερά άρνήθηκε, παρακάλεσε για άνάκληση τής άποφάσεως, δεν βιάστηκε να συμβιβαστεί και να ύποχωρήσει. Του ζητήθηκε ύπακοή στην Εκκλησία και ύποχώρησε. Εύτυχώς που έκανε τὸ λάθος! Συνήθως τὸ θέλημα του Θεού είναι τὸ αντίθετο από τὸ δικό μας. Σύντομα τόν συναντούμε στα χωριά τής Κονίτσης. Παντού

Μνημόσυνο για τόν Μητροπολίτη Σεβαστιανό στόν Ί.Ν.Αγ. Κοσμά

Στην θεία λειτουργία που τελέστηκε συμμετείχαν οι Σεβασμιότατοι Μητροπολίτες (από αριστερά στην φωτο): Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, Καστορίας κ. Σεραφείμ, Δρυϊνουπόλεως Παγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας, Ίωαννίνων κ. Μάξιμος και Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς.

και αδιάκοπα να περιτρέπει μονοπάτια, απόμακρους οικισμούς, μικρά σχολεία, άδειες πλατείες, σκοπισμένες εκκλησίες, να συναντά ανθρώπους, να γεμίζει με την πληθωρική παρουσία και τον πλούσιο λόγο του, να δίνει ξανά αγάπη, κίνηση, ζωή, χαρά και έλπιδα να βρίσκει νέους, να τους εμπνέει, να φτιάχνει το σπίτι τους, οικοτροφεία, να οργανώνει εκδηλώσεις, να χειροτονεί εξαιρετικού ήθους ιερείς, να ξαναχτυπούν οι καμπάνες. Αυτοί που σπάνια έβλεπαν άνθρωπο και περιοχές που δεν είχαν παππά αντίκρουσαν για πρώτη φορά δεσπότη. Όχι δεσπότη περιφρουρημένο στο ψεύτικο και κούφιο μεγαλείο του, όχι βουλιαγμένο στην υποτιθέμενη δόξα του νοσηρού εγωισμού του, όχι επισκέπτη που αγωνιζόταν να επιβεβαιώσει το κύρος του, αλλά πιστό κάτοικο της περιοχής τους, πατέρα και κοντινό αδελφό, οδηγό και συμπαράστατη στην καθημερινότητά τους. Έκρυβε περισσότερα άποθέματα ζωής μέσα του από όσα όλα τα μέλη του ποιμνίου του μαζί. Έδωσε αναπνοές ζωής από την πρώτη στιγμή. Έδωσε τα πάντα. Δεν κράτησε για τον εαυτό του τίποτα.

Όμως δεν πρόσεξε. Υπερέβαλε τις δυνάμεις του. Δεν άντεξε το σώμα του, ο φυσικός εαυτός του. Τον λύγισε το φιλότιμο και η εύθυνη του. Γονάτισε. Έλειωσε. Για κάποια χρόνια άχρηστεύθηκε.

Τελικά η ψυχή του έδωσε ζωή στο σώμα και ξαναγεννήθηκε εκ της τέφρας της δοκιμασίας του. Επανάκαμψε. Ένας άλλος Σεβαστιανός, πιο δυνατός από τον προηγούμενο, πιο όρμητικος από τον παλιό, πολύ πιο νέος απ' ό,τι στην άλλοτε νεανική ηλικία του. Στο μεταξύ κατασκευάστηκε και εγκαινιάστηκε από τον τότε Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερώνυμο τον Α' ο Προσκυνηματικός ναός του Αγίου Κοσμά στην Κόνιτσα. Δεν είναι τόσο ότι όλα έγιναν πολύ όμορφα και γρήγορα, ούτε ότι αποδείχθηκε η δραστηριότητά του και η ανταπόκριση των αρχών και του κόσμου. Είναι ότι δημιουργήθηκε ένας έμβληματικός ναός για να στεγάζει το αναγεννητικό κήρυγμα του σύγχρονου Πατροκοσμά και να δώσει έλπιδα στον αναστεναγμό του φυλακισμένου ποιμνίου, που δεν μπορούσε να βλέπει, γιατί του σφράγισαν τα μάτια· μόνο λίγο μπορούσε να ακούει, γιατί η φωνή του Σεβαστιανού ήταν πολύ δυνατή και έφτανε μακριά· και περισσότερο μπορούσε να φαγτάζεται και να όνειρεύεται, γιατί η ψυχή και η πίστη του ήταν ακόμη ζωντανές.

Ο αγώνας του για τα δικαιώματα και την ελευθερία της Βορείου Ηπείρου μετέφεραν την Κόνιτσα από την αφάνεια στην επικαιρότητα και από την περιφέρεια στο κέντρο του ενδιαφέροντος, συσπειρώνοντας όλον τον πνευματικό κόσμο της πατρίδας μας γύρω από ένα θέμα εύρειας εθνικής σημασίας, αναντίλεκτης ανθρωπιστικής σπουδαιότητας και εμφανών πνευματικών προεκτάσεων.

Από την πρώτη στιγμή που εξέλεξε Μητροπολίτης, Υπέρτιμος και Έξαρχος Βορείου Ηπείρου, καθώς η άνοδος του στον Επισκοπικό θρόνο της Δρυϊνουπόλεως συνέπεσε με την συνταγματική απαγόρευση της θρησκείας και της θείας λατρείας στην Αλβανία, καθιστώντας την την μοναδική χώρα στον κόσμο που νομικά θέσπισε κάθε αναφορά στον Θεό ποινικό αδίκημα, υποσχέθηκε άνευ όρων αγώνα υπέρ των δικαιωμάτων των σκλαβωμένων Βορειοηπειρωτών αδελφών μας. Αφού οργάνωσε τη Μητρόπολή του, αφού ισχυροποίησε την εκκλησιαστική βάση του, αφού οικοδόμησε το σώμα των πιστών συνεργατών του, ανέδειξε το Βορειοηπειρωτικό ζήτημα στην πολιτική σκηνή και το έκανε σημαία και λάβαρο του πνευματικού αγώνα του. Η Κόνιτσα της αφάνειας έγινε γνωστή σε όλον τον κόσμο.

Έδωσε με επιτυχία την φιλοπατρία με την πίστη και έδωσε στο εθνικό θέμα χριστιανική διάσταση. Τον πολέμησαν με

κοινωνία των Ίωαννίνων απέκτησε έχθρους μέσα στην Κόνιτσα και ανάμεσα στα κατευθυνόμενα από σκοπιμότητες και συμβιβασμούς όργανα των βορειοηπειρωτών της ελεύθερης πατρίδας, οι οποίοι προτιμούσαν να ξεχάσουν τους σκλαβωμένους συγγενείς τους παρά να ακούσουν τον αναστεναγμό τους από το στόμα του Σεβαστιανού. Όμως «τόξον δυνατών ήσθηνεν και οι άσθενούντες περιζώσαντο δύναμιν».

Ο ήρεμος, πρῶος και άγνος ήρωισμός και η τόλμη του ένεπνευσαν νέα παιδιά και τα συσπείρωσαν κοντά του. Η νεολαία του χωρίς καμία άμφιβολία ή ανόητη ύπερβολή, ήταν όχι πολυάριθμη αλλά η δυνατότερη νεολαία της εποχής εκείνης. Γιατί δεν στηριζόταν στην όργη του άδικημένου ούτε στην αγανάκτηση και τον εγωισμό του φανατισμένου που φιλοδοξεί να γίνει ήρωας. Το θεμέλιό της ήταν καθαρά πνευματικό. Είχε πίστη στον Χριστό, ανιδιοτέλεια, πάθος για την αλήθεια και το δίκαιο, αγάπη και ενδιαφέρον για τον ξεχασμένο και σκλαβωμένο. Η ΣΦΕΒΑ δεν κατέβηκε στον δρόμο για να ικανοποιήσει κάποιες σκοπιμότητες ή να προβάλλει το φιλόδοξο όραμα ενός φαντασμένου Ιεράρχη, ούτε αργότερα ο ΠΑΣΥΒΑ όργανους συνένδρια για να βρούν αντικείμενο ένοσχόλησης κάποιου παροπλισμένου εκπαιδευτικού, στρατηγού και διπλωμάτη. Όλα γίνονταν για έναν ιερό σκοπό για να ακουσθεί η φημιμένη φωνή των βορειοηπειρωτών αδελφών μας και να όμολογηθεί στον ναρκωμένο κόσμο μας η πίστη στον Χριστό. Ο Σεβαστιανός αυτοανακηρύχθηκε πρέσβυς των άδικημένων, εκπρόσωπος των σκλαβωμένων, κραυγή των προδομένων, παρηγορία των πονεμένων, ανύστακτος προστάτης των διωκόμενων και μόνιμος πονοκέφαλος των ένοχα συμβιβασμένων πολιτικών και δήθεν ισχυρών αυτού του κόσμου.

Πάντα πρῶος και δυναμικός μαζί. Ταπεινός και σεμνός παρά τη δημόσια προβολή του, άκούραστος παρά την άσθενη φύση του, ιεραποστολικός και μοναχός ταυτόχρονα. Η μυστική κραυγή της καρδιάς του πιο εύλογη από το χαρισματικό στόμα του. Ένας πονεμένος άρχοντας με εκείνο το ξύπινο χαμόγελο, άνθρωπος προσευχής και άλάνθστης σκέψης. Λεβεντής πραγματικός!

Με τα υλικά είχε ιδιαίτερη σχέση. Άνοιχοτέρης, φιλόξενος, δοτικός στους άλλους, ολοκληρωτικά αυτοπροσφερόμενος. Καθόλου νοσηρά προστατευόμενος και άσφαλιζόμενος. Ό ίδιος όλιγαρκής, και όχι μόνον. Φτωχός κατ' επιλογήν. Τα ρούχα του πάντα στο όριο της φθοράς. Από

όπλα τη συκοφαντία, την παραπλάνηση, τις άπειλές και τους έκφοβισμούς και δεν πτοήθηκε. Προσπάθησαν να τον ξεγλάσουν, να τον κολακέυσουν, να του υποσχεθούν. Τον κατηγόρησαν ως άναρμόδιο. Δεν τα κατάφεραν. Τον άποκάλεσαν έθνικιστή, φασίστα και πατριδοκάπηλο σε μέρες που η άντεθνική προπαγάνδα απέκτησε θεσμική πολιτική κατοχύρωση. Ο άνθρωπος της γενικευμένης άναγνώρισης στην

άρχιερατικά τα άναγκαία. Είχα την εύλογία, την ήμερα του θανάτου του να διανυκτερεύσω στο κελλί του. Κελλί άσκητή, ούτε καν συνήθους μοναχού. Μία κουρελού στο πάτωμα. Ένα κρεβάτι σιδερένιο νοσοκομειακό, παλαιού τύπου με σουστές, στρώμα βαμβακερό, πατημένο, σκεπασμένο με μία ύφαντη παλιά κουβέρτα. Μία ξυλόσομπα κυλινδρική μαντεμνια. Λίγα ράφια με τα άπαραίτητα βιβλία, Καινή Διαθήκη, Προσευχητάρι, Ωρολόγιό κ.λπ. Κανά δυο εικόνες άπλές. Ένας μικρός σταυρός. Άπέναντι στον τοίχο κρεμασμένα δυο ζωστικά παλιά, το ένα έμφανώς ξεθωριασμένο, και ένα παντελόνι, το όποιο όταν άργότερα το κληρονόμησα διαπίστωσα ότι ήταν λεωμένο και μπαλωμένο. Είχε ήδη άρχισει να σχίζεται. Ένα δωμάτιο γεμάτο αλήθεια, χωρίς κανένα βάρος ματαιότητος. Αυτός που του εμπιστευόταν ο κόσμος τα χρήματα και τις οικονομίες του, αυτός που διαχειριζόταν έκατομμύρια δραχμές, αυτός που τάζε και έντυνε χιλιάδες πεινασμένους, δεν είχε ούτε σκέψη να κρατήσει κάτι για τις υποτιθέμενες άνάγκες του. Στις μέρες του, η Κόνιτσα είδε κόσμο που ποτέ δεν είχε φαντασθεί. Τα ξενοδοχεία της γέμιζαν από τους ανθρώπους του Σεβαστιανού, τα μαγαζιά λειτουργούσαν χωρίς σ' αυτόν. Στην άξέχαστη κηδεία του περισσότεροι από 12.500 άνθρωποι από τα πέρατα της Έλληνικής γής και όχι μόνον, έτρεξαν να όμολογήσουν την άναγνώρισή τους στον ήρωα και πατέρα τους, στο πρότυπο και παράδειγμά τους.

Πέρασαν είκοσι χρόνια από την άναγώρησή του, και η ζωή του δεν μπορεί να διαγραφεί από την όθονη των άναμνήσεών μας. Γεγονότα, περιστατικά, συζητήσεις, λόγια, έντυπώσεις έρχονται και επάνερχονται ένιοχμμένα μέσα μας. Ρίχνοντας μία ματιά στη σύγχρονη πραγματικότητα, ζώντας μία ύπουλη πνευματική υποδούλωση κάτω από εξαιρετικά άπειλητικές συνθήκες για την ύπόσταση του έθνους μας, ψάχνοντας άπεγνωσμένα κι εμείς για την παρηγορία μιάς άναλογης προφητικής παρουσίας στις μέρες μας, διαπιστώνουμε ότι οι μεγάλοι είναι σπάνιοι και αδιάδοχοι, και ότι τέτοιοι δεν γεννιώνται από μόνοι τους, αλλά ο Θεός τους δίνει όποτε και σε όποιους Έκείνος κρίνει. Ωστόσο, εμείς πριν καταρρεύσουμε από άπογοήτευση για τη σημερινή μας παρακμή, κρατιόμαστε πάνω στον άντιλαλο της δυνατής φωνής του στο Μαυρόπουλο και στην κοιλάδα του Δρίνου ποταμού κάθε Πάσχα: «Κουράγιο, άδελφοί μας Βορειοηπειρώτες, μην άποκάμετε! Δεν είσθε μόνοι. Κοντά σας είναι ο Νικητής του Θανάτου, ο Άναστάς Κύριος. Αυτός πιστεύομεν άκραδάντως, σύντομα θα δώσει και την ίδικήν σας άνάστασιν, την άνάστασιν της Βορείου Ηπείρου. Και όλοι μαζί έν άγαλλιάσει θα ψάλλομε τον νικητήριο παιάνα: Χριστός Άνέστη και η Βόρειος Ηπείρος Άνέστη!».

Κι εμείς, όσο κρατάμε την πίστη, την όμολογία και την προσευχή μας, δεν άποκάμουμε, γιατί πιστεύουμε ότι ο Σεβαστιανός ζεί. Μόνο που εμείς ζώντας στα έλληνοχώρια της γήινης σκλαβιάς μας, με σβησμένα τα φώτα των πνευματικών πόθων μας, σαν άλλοι φοβισμένοι βορειοηπειρώτες, ακούμε από το Μαυρόπουλο Πάσχα στις κορυφές της, στεντόρεια τη φωνή του να άντηχεί στα αυτιά μας παρηλλαγμένη: «Κουράγιο περιλειπόμενοι, άδελφοί μου, όσοι κρατείστε στην πίστη στο Χριστό και στην αγάπη στην Έλλάδα, μην άποκάμετε με όσα βλέπετε. Δεν είσθε μόνοι. Κοντά σας είναι ο Νικητής του Θανάτου, ο Άναστάς Κύριος. Σύντομα θα περάσει ο πνευματικός διωγμός και όλοι μαζί έν άγαλλιάσει θα ψάλλομε τον νικητήριο παιάνα: Χριστός Άνέστη και η Έλλάδα μας κι ο κόσμος μας Άνέστη!».

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην φιλόξενη αίθουσα του Δημαρχείου Κονίτσης που γέμισε άσφυκτικά από τον κόσμο.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΑΞΙΟΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Μεγάλη συγκίνηση προκάλεσαν στον λαό μας τα όσα είπαν οι επί κεφαλής και τα πληρώματα της Κυριακάτικη αθηναϊκή εφημερίδα, τον περασμένο Δεκέμβριο, για την άκρωσ επικίνδυνη «ιερή» αποστολή τους.

«Μετέχουμε σε άσκησης και επιχειρήσεις, που μάς διατάσσει το Αρχηγείο Στόλου, παράλληλα όμως εκτελούμε και έτοιμότητες στο πλαίσιο έρευνας και διάσωσης σε όλο το Αιγαίο. Στόχος μας στις αποστολές SAR είναι να βοηθήσουμε τον συνάνθρωπό μας. Θυμάμαι χαρακτηριστικά νότια της Μήλου με 8 μποφόρ και άνεμους που έπνεαν με 40 κόμβους όταν σώσαμε τέσσερα άτομα από ένα ιστιοπλοϊκό. Η χαρά μας όταν τους σώσαμε ήταν μεγάλη», είπε ένα υψηλόβαθμο στέλεχος της Δ.Ε.Ν. «Ο σκοπός μας είναι η προσφορά στην Πατρίδα και στο κοινωνικό σύνολο, και η πραγματική ανταμοιβή μας η αίσθηση εκπλήρωσης του καθήκοντος», είπε ένα άλλο στέλεχος.

«Χαρακτηριστική περίπτωση διάσωσης... είναι η προσέγγιση ενός άκυβερνητου δουλεμπορικού υπό άκρατες καιρικές συνθήκες, με δύο ελικόπτερα, και η διάσωση των ανθρώπων που μάς γέμισε χαρά, ιδίως γιατί πολλοί από αυτούς ήταν μικρά παιδιά... Ο κόσμος να κοιμάται ήσυχος και να γνωρίζει ότι είμαστε σε εγρήγορση να ανταποκριθούμε σε κάθε πρόκληση, είτε στο πλαίσιο των στρατιωτικών καθηκόντων μας είτε στο πλαίσιο της κοινωνικής προσφοράς», έτρεξε ένα τρίτο στέλεχος.

Σε καιρούς, που η κοινωνία μας βρίσκεται τόσο χαμηλά από τις αθλιότητες κάποιων ιθυνόντων, ή σεμνότητας, το θάρρος και η αγάπη προς την Πατρίδα και τον συνάνθρωπο των ανδρών της Δ.Ε.Ν. εμπνέει αισιοδοξία και δύναμη. Τα ονόματά τους: **Ανδρέας Βέττος**, Πλοίαρχος δ/τής της Δ.Ε.Ν. **Χρήστος Βαρδής**, Υποπλοίαρχος, Κυβερνήτης «Aegean Hawk». **Αλέξανδρος Ορφανάκος**, Πλωτάρχης, Δ/τής της 2^{ης} Μοίρας. **Γιώργος Λογοθέτης**, Υποπλοίαρχος, ΑΕ/κός Εκπαίδευσης Θαλάσσιας Επιβίωσης, επί κεφαλής Εκπαίδευσης «Helo Dunker».

Αυτοί οι γενναίοι άνδρες και όσοι άλλοι υπηρετούν στην Δ.Ε.Ν. είναι όχι απλώς άξιοι συγχαρητηρίων, αλλά ΑΞΙΟΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. Ο Θεός να τους εύλογη, να τους στηρίξει και να τους προστατεύει.

«B.B.»

ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ ΔΡΥΜΑΔΩΝ

Πριν από μερικά χρόνια, στον μεθοριακό σταθμό των Δρυμάδων (σύνορα με Βόρειο Ήπειρο), είχαν γίνει τα εγκαίνια του τελωνείου με κάθε επισημότητα. Εκτός από τους Έλληνες επίσημους ήταν παρόντες και κάποιοι του αλβανικού καθεστώτος. Μετά τον άγιασμό κ' άφοϋ εκφωνήθηκαν οι σχετικοί μεγαλόστομοι λόγοι, ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως κ. Ανδρέας είπε στον σύντομο χαιρετισμό του, μεταξύ των άλλων: «Δεν φαντάζομαι να παύση να λειτουργεί το τελωνείο... αϋριο!» Κάποιοι, τότε, βεβαίωναν πως όχι, το τελωνείο θα λειτουργεί κανονικά... Όμως «πριν αλέκτορα φωνήσαι», το τελωνείο είχε γίνει ούσιαστικά παρελθόν. Έτσι οι κάτοικοι της εκεί περιοχής υποβάλλονταν στην ταλαιπωρία να πηγαίνουν στην Κακαβιά, σε μια πολύωρη διαδρομή, προκειμένου να περάσουν στην Ελλάδα. Τώρα, γίνεται ξανά λόγος για το... περίφημο αυτό τελωνείο.

Μάλιστα, ο Έπαρχος Πωγωνίου της Βορείου Ήπειρου κ.Θανάσης Κύρος επρότεινε να λειτουργεί έστω δυο φορές την εβδομάδα, για να διευκολύνονται όσοι είναι πολλοί αυτοί) πηγαίνονται καθημερινά.

Αλήθεια, ούτε αυτό το «μικρό» δεν μπορεί να πράξει η Ελλάδα; Τι να πη κανείς;

«B.B.»

ΚΑΤΙ ΛΕΙΠΕΙ Ή ΚΑΤΙ ΛΗΣΜΟΝΟΥΝ

Με την συμπλήρωση 25 ετών από την πτώση του «Τείχους του αίσχους» στο Βερολίνο, έγιναν έορτασμοί και τελετές στο σχετικό Μνημείο του Τείχους και άκουστηκαν πομπώδεις λόγοι για το γεγονός. Μάλιστα, η Γερμανίδα Καγκελλάριος Μέρκελ, που μεγάλωσε στην Ανατολική Γερμανία, χαρακτήρισε την επέτειο της πτώσεως του Τείχους του Βερολίνου ως «ήμέρα ελευθερίας», καθώς επίσης και ως «ήμέρα μνήμης για τα θύματα», που είναι 138 από τις 13 Αυγούστου του 1961, όταν δηλαδή οικοδομήθηκε το τείχος μέχρι την πτώση του το 1989. Μάλιστα, η κ. Μέρκελ έπρεσε να πει ότι η πτώση του Τείχους συσταί ένα σημάδι ελπίδας για χώρες όπως «η Ουκρανία, η Συρία, το Ιράκ», όπου «οι ελευθερίες απειλούνται ή καταπατούνται».

Ωραία λόγια! Όμως, όταν το 1991 ενώθηκαν οι δύο Γερμανίες, λησμονήθηκε το Βορειοηπειρωτικό, για το οποίο υπήρχε η δέσμευση να λυθί μετά την τακτοποίηση του Γερμανικού ζητήματος. Λησμονήθηκε τότε, αλλά λησμονήθηκε και τώρα. Πρόκειται για ήθελημένη λησμοσύνη. Αλλά ο Θεός παραγγέλλει: «Δικαιοσύνην μάθετε οι ένοικοῦντες επί τῆς γῆς». Όχι δυο μέτρα και δύο σταθμά...

«B.B.»

ΕΙΔΕΧΘΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

Συγκλονισμένη έμεινε η διεθνής κοινή γνώμη από το είδεχθες έγκλημα, που διέπραξαν οι Ταλιμπάν σε Σχολείο της Πεσαβάρ του Πακιστάν, στις 16 Δεκεμβρίου 2014. Συγκεκριμένα, έξι ένοπλοι Ταλιμπάν εισέβαλαν στο έν λόγω Σχολείο και άρχισαν να πυροβολούν άδιακρίτως. Το αποτέλεσμα: Σκοτώθηκαν 141 άτομα, από τα οποία 132 μαθητές, ηλικίας 12-16 ετών, ενώ οι τραυματίες ξεπέρασαν τους 182. Για τον λόγο αυτό, κηρύχθηκε τριήμερο έθνικό πένθος στο Πακιστάν.

Οι περιβόητοι αίμοσταγείς και βάρβαροι Ταλιμπάν έχουν, τελευταία, αναθαρρήσει, διαπράττοντας διάφορα έγκληματα. Αλλά το τελευταίο έγκλημά τους στο Πακιστάν δεν έχει προηγούμενο. Γι' αυτό, δικαιολογημένα δηλώνει σκοραρισμένη και αποτροπιασμένη η διεθνής κοινότητα.

Κι' έμεις νοιώθουμε απέχθεια για το είδεχθες έγκλημα. Διερωτώμαστε, όμως, με κάποια πίκρα: Η διεθνής κοινότητα γιατί δεν δείχνει τον αποτροπιασμό της για τα έγκληματα του «Αττίλα» στην Κύπρο, που εδώ και 40 χρόνια κρατάει υπόδουλο το 38% της Μεγαλονήσου; Και γιατί δεν διαμαρτυρήθηκε ποτέ για τα μαρτύρια που υπέφεραν οι Βορειοηπειρώτες από το κομμουνιστικό δικτατορικό καθεστώς της Αλβανίας;

Έγκλημάσαν οι Ταλιμπάν; Ναι, και δίκαια τους καταδικάζουμε. Έγκλημάσαν, όμως, και οι Τουρκοί και οι Αλβανοί. Να τους καταδικάσουμε κι' αυτούς. Οι έπιλεκτικές καταδίκες δεν είναι αποδεκτές.

«B.B.»

ΗΤΑΝ ΚΑΙΡΟΣ

Άρκετες φορές η Έφημερίδα μας έχει κάνει λόγο για τα βιβλία από τα οποία διδάσκονται τα Έλληνόπουλα της Βορείου Ήπειρου. Αλλά και ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΥ.Β.Α. Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτισης κ. Ανδρέας έχει καταγγείλει, δημόσια και πολλές φορές, το απαράδεκτο περιεχόμενο των βιβλίων της Ιστορίας και της Γεωγραφίας, που διδάσκουν το μίσος ενάντια στην Ελλάδα και δείχνουν άπροκάλυπτα τον «άλυτρωτισμό» των Αλβανών και το μόνιμο όνειρο τους για την... «Μεγάλη Αλβανία»! Γιατί, τι άλλο δείχνουν αυτά τα βιβλία, όταν γράφουν ότι οι Έλληνες είναι έχθροι της Αλβανίας και όταν σε σχετικούς χάρτες παρουσιάζουν την γειτονική χώρα να περιλαμβάνει στην επικράτεια της την Φλώρινα, την Καστοριά, τα Ίωάννινα, την Άρτα και την Πρέβεζα;

Μέχρι τώρα η Έλληνική πλευρά σιωπούσε, ενώ παράλληλα προωθούσε την ένταξη της Αλβανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, η δήλωση του Έλληνα ύπουργού έξωτερικών βάζει τα πράγματα στην θέση τους: Να μην υπονομεύη η Αλβανία το κλίμα συνεργασίας των δύο χωρών, πράγμα που είναι πολύ πιθανόν να προκαλέσει έμπλοκή στην διαδικασία ένταξής της στην Ε.Ε. Ήταν πλέον καιρός.

«B.B.»

ΠΑΛΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Πολλές φορές μέχρι τώρα, έχουμε αναφερθί στα σχολικά βιβλία της Γεωγραφίας και της Ιστορίας στα Σχολεία της Βορείου Ήπειρου. Επανέρχομαστε, όμως, γιατί φαίνεται πως όσα μέχρι τώρα έχουν γραφή έπασαν σε «ωτα μη ακούοντων».

Σύμφωνα, λοιπόν, με εξακριβωμένες πληροφορίες, στα βιβλία της Γεωγραφίας της 9^{ης} τάξεως (αντίστοιχης με την δική μας Γ' Γυμνασίου) και της 12^{ης} τάξεως (αντίστοιχης με την δική μας Γ' Λυκείου), οι μαθητές διδάσκονται ότι, οι περιοχές της Ελλάδος Τσαμουριά, Κόνιτσα, Καστοριά, Φλώρινα κλπ. , αναφέρονται ως αλβανικές! Για την ιστορία αναφέρουμε, ότι θεωρούνται τμήμα της Αλβανίας οι αλβανικές περιοχές της Σερβίας, του Μαυροβουνίου και της FYROM. Κι' αυτό, γιατί όπως γράφεται στο βιβλίο της 12^{ης} τάξεως (Γ' Λυκείου), η Πρεσβευτική Διάσκεψη του Λονδίνου, το 1913, «μοίρασε τα αλβανικά εδάφη στα γύρω κράτη»! Και όπ εθνικά, πολιτισμικά και γεωγραφικά η Αλβανία εκτείνεται μέχρι την Πρέβεζα!!! Ανάλογα γράφονται και στο βιβλίο της Ιστορίας.

Είναι ολοφάνερο πως η Αλβανία όχι μόνο επιδιώκει να άφελγη την τα Βορειοηπειρωτόπουλα, αλλά να τα μεταβάλει σε γενιτσάρους, έχθρους της Ελλάδος. Γι' αυτό οι Έλληνες άρμόδιοι ύπουργοί πρέπει να δραστηριοποιηθούν, άφοϋ οι Βορειοηπειρώτες είναι αναγνωρισμένη έθνική μειονότητα. Κι' αυτό να γίνη τώρα. Γιατί αϋριο θα είναι άργα.

«B.B.»

ΖΟΦΕΡΕΣ ΜΗΗΜΕΣ

Στις 30 του περασμένου Δεκεμβρίου, ο ίταλος πρωθυπουργός Ματέο Ρέντσι, έπισκέφθηκε αϊφνιδίως τα Τίρανα. Κι' αυτό, ενώ συνεχίζονταν οι προσπάθειες για την εξεύρεση επίζώντων στην Άδριατική και κορυφώνονταν η σύγχυση για τον άριθμό των έπιβατών και τις ευθύνες που ώδηγησαν στην τραγωδία του Norman Atlantic. Ο κ. Ρέντσι άνακηρύχθηκε σε «κηδεμόνα» και «προστάτη» της Αλβανίας.

Συνειρμικά, η σκέψη μας γυρίζει στην Μεγάλη Παρασκευή του 1939 (7 Απριλίου), όταν η Ίταλία κατέλαβε ξαφνικά την Αλβανία. Και να σκεφθί κανείς, ότι μόλις την προηγούμενη μέρα (6 Απριλίου) η Ίταλία βεβαίωσε σε όλους τους τόνους «ότι δεν πρόκειται να προ-

βή εις οϊονδήποτε έν Αλβανία κίνημα». Μετά δέ την κατάληψη της Αλβανίας ίσχυριζόταν, « όπ οι ίταλικές στρατιωτικές δυνάμεις θα παραμείνουν έν τῆ χώρα μόνον τον χρόνον τον άναγκαιούντα προς άποκατάστασιν της εϊρήνης, της τάξεως και της δικαιοσύνης»! Ο κ. Ρέντσι έζήτησε το συντομώτερο να ένταχθί η Αλβανία στην Ε.Ε. , ενώ, όπως ήταν φυσικό ο άλβανός πρωθυπουργός κ. Ράμα καλοδέχτηκε την ίταλική πρόταση και «προστασία». Έπειδή, όμως, η Ίταλία μάς ύπονομεύει και η Αλβανία μάς έχθρεύεται, πρέπει οι Έλληνες άρμόδιοι να λάβουν τα μέτρα τους. Οι ζοφερές μήημες του 1939 μάς το ύπεθυμίζου έντονα.

«B.B.»

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΟΖ

Η Τουρκία συνεχίζει την προκλητική της στάση άπέναντι στην Κύπρο, σχετικά με το ζήτημα της κυπριακής ΑΟΖ. Κι' ενώ οι ήγέτες της Ελλάδας, της Κύπρου και της Αϊγύπτου έκάλεσαν την Τουρκία να σταματήσει όλες τις έν εξέλιξει σεισμογραφικές έρευνες έντός της θαλάσσιας ζώνης της Κύπρου, έκαναν δέ και άναφορά σε μια δίκαιη συνολική και διαρκή λύση του Κυπριακού σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, η τουρκική πλευρά έφάρμοσε το «άλλα λόγια ν' άγαπιώμαστε». Γιατί, ζήτησε από την Κυπριακή Δημοκρατία να άναστείλει όλες τις

έρευνές της για τον έντοπισμό και εξόρυξη ύδρογονανθράκων, με αντίλλαγμα- άκουσον, άκουσον! -την άπόσυρη του «BARBAROS» από την Κυπριακή ΑΟΖ! Δηλαδή, η άναιδεια, η άλαζονεία και η προκλητικότητα της Τουρκίας είναι σε έξαρση. Καί, δυστυχώς, ούτε ο ΟΗΕ, ούτε το Σ.Α. , ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση κάνουν ό,τιδύηποτε για να πέση η έπιρμημένη και άλαζονική τουρκική όφρυς. Άκόμη και η Άμερικανική Ύπερδύναμη άδι-αφορεί. Μέχρι ποτέ, όμως, θα άδικηται η Κύπρος μας;

«B.B.»

ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

Λεωνίδας Παππᾶς

Ο Λεωνίδας Παππᾶς από τὸ Ἀλύκο τῶν Ἁγίων Σαράντα εἶναι ὁ νέος πρόεδρος τῆς ἐθνικῆς ὀργάνωσης τῶν Βορειοηπειρωτῶν ΟΜΟΝΟΙΑ. Ὁ κ. Παππᾶς πού διαδέχεται τὸν κ. Βασίλειο Μπολάνο ἀπὸ τῆ Χειμάρρα, ἐξελέγη πρόεδρος στὸ δεύτερο γύρο τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας, τὴν Κυριακὴ 11 Ἰανουαρίου, στοὺς Ἁγίους Σαράντα, μὲ 190 ψήφους ἐναντι 170 τοῦ συνυποψηφίου του Βασιλείου Κάγιου. Στὴν ἐορταστικὴ τελετὴ γιὰ τὰ 24 χρόνια ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ, πρὶν τὴν ἐκλογικὴ διαδικασία, συμμετείχαν ὁ πρέσβυς καὶ οἱ πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἀλβανία καθὼς καὶ οἱ ἐπαρχοὶ τῆς ἑλληνικῆς μειονότητας, ἐνὼ τὸ «παρών» ἔδωσαν καὶ μέλη τῆς ΣΦΕΒΑ καὶ τοῦ ΠΑΣΥΒΑ. Ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Ροκανᾶς τόνισε τὴν ἀνάγκη γιὰ πραγματικὴ ΟΜΟΝΟΙΑ μεταξὺ τῶν Βορειοηπειρωτῶν καὶ ὄχι γιὰ μιὰ ἀπλὴ ψευδεπιγραφὴ ἐνότητα καὶ διαβεβαίωσε ὅτι ὁ νέος πρόεδρος θὰ ἔχει τὴν ἀμέριστη ὑποστήριξη τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Λεωνίδας Παππᾶς πού ἔχει σπουδάσει Πολιτικὸς Μηχανικὸς στὸ Ἀριστοτελεῖο Πανεπιστήμιο στὴ Θεσσαλονίκη, καὶ εἶναι γιὸς τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ μας ἱερέως τοῦ Ἀλύκου, π. Χρήστου, ἀναλαμβάνει τὰ ἥνια τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ σὲ μιὰ πολὺ δύσκολη περίοδο. Ὅπως διαβεβαίωσε στὸ λόγο του ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴ του, θὰ εἶναι πρόεδρος ὄλων χωρὶς ἀποκλεισμούς καὶ θὰ ἐργασθεῖ γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωση τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ καὶ γιὰ τὸν σεβασμὸ τῶν δικαιῶν τῆς ἑλληνικῆς μειονότητας. Στὸν ἀγῶνα του αὐτόν, στὸν ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν μας γιὰ τὴν διεκδίκηση καὶ ἐξασφάλιση τῶν δικαιωμάτων τους ὁ ΠΑΣΥΒΑ καὶ ἡ ΣΦΕΒΑ καὶ ὄλοι οἱ ἀγνοὶ Ἕλληνες θὰ σταθοῦν στὸ πλευρὸ τους καὶ θὰ συνδράμουν ὅπως ἔκαναν ἀπὸ τὸ 1991 πού ἰδρύθηκε ἡ ὀργάνωση τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Στὸν κ. Παππᾶ καὶ στὸ νέο Γενικὸ Συμβούλιο τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ εὐχόμεστε ὁλόψυχα μιὰ ἀγωνιστικὴ θητεία, καλὴ δύναμη καὶ κάθε ἐπιτυχία στὰ καθήκοντά τους.

ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΒΑΝΙΑ»

Σὲ ἔντυπο, πού ἀσχολεῖται μὲ θέματα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν στὴν Βόρειο Ἡπειρο, διαβάσαμε ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ τῶν Σκοπιῶν προχωροῦν στὴν ἀνακήρυξη τῆς «Δημοκρατίας τῆς Ἰλλυριδας», στὶς περιοχὲς ὅπου κατοικεῖ πληθυσμὸς ἀλβανόφωνος. Ἀνακοίνωσαν ἀκόμη, ὅτι σχηματίζουν στρατὸ καὶ ἐθνικὴ φρουρὰ τῆς «νέας» αὐτῆς χώρας, ἡ ὁποία θὰ συμμετέχη σὲ μιὰ συνομοσπονδία, πού θὰ δημιουργηθῆ μὲ τὸ κράτος τῶν Σκοπιῶν. Εἶναι, λοιπόν, ἡλίου φαεινότερον, ὅτι ἡ Ἀλβανία προχωρεῖ συνεχῶς καὶ ἀσταμάτητα, μὲ διάφορες μεθοδεύσεις, στὸ ἐθνικὸ του σχέδιο τῆς μεγάλης Ἀλβανίας.

Φαίνεται, ὅτι κάποια κράτη τὶς ἀποφάσεις πού λαμβάνονται ἀπὸ μεγάλους Ὄργανισμούς, τὶς θεωροῦν κουρελόχαρτα. Ἔτσι, ὅταν τὸ 1975 ἰδρύθηκε ὁ Ο.Α.Σ.Ε., διακηρύχθηκε τὸ ἀπαράβιαστο καὶ ἀμετάβλητο τῶν Εὐρωπαϊκῶν συνόρων. Ἐν τούτοις, οἱ συνοριακὲς ἀνακατατάξεις εἶναι συνεχεῖς: Κόσσοβο, Κριμαία, Ἀνατολικὴ Οὐκρανία κ.ἄ. ἔχουν ἀλλάξει τὰ σύνορά τους, πρὸς τὸ συμφέρον τους βέβαια, ὅπως ἀσφαλῶς θὰ συμβῆ καὶ μὲ τὴν «Δημοκρατία τῆς Ἰλλυριδας».

Διερωτᾶται, ὅμως, κανεὶς, γιατί καὶ ἡ Ἑλλάδα δὲν διεκδικεῖ ὅ, τι τῆς ἀνήκει, ἐν προκειμένῳ τὴν Βόρειο Ἡπειρο; Γιατί τόση ἀδράνεια καὶ φοβία. Γιατί συνέχεια νὰ γινώμαστε «καρπαζοεισπράκτορες»;

«B.B.»

ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΕΠΕΚΤΑΤΙΣΜΟΣ

Τὸ ἐρευνητικὸ σκάφος «Μπαρμπαρός».

Ἐδῶ καὶ μερικὸς μῆνες, ἡ Τουρκία ἀπειλεῖ τὴν Κυπριακὴ Δημοκρατία μὲ κάποιου εἴδους ἐπέμβαση, ὥστε νὰ μὴν ἐρευνηθοῦν στὴν Νότια Κύπρο τὰ κοιτάσματα πετρελαίου καὶ φυσικοῦ ἀερίου. Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό, καὶ μετὰ τὴν ἔναρξη γεωτρήσεων στὴν ΑΟΖ (Ἀποκλειστικὴ Οἰκονομικὴ Ζώνη) τῆς Κύπρου ἀπὸ ὁμάδα ξένων ἐταιρειῶν, βρίσκεται ἐκεῖ τὸ σκάφος «Μπαρμπαρός», πού στάλθηκε γιὰ νὰ πραγματοποιήσει σεισμικὲς ἐρευνες στὴν ΑΟΖ καὶ στὴν ὑφαλοκρηπίδα τῆς Κύπρου, γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ψευδοκράτους.

Συνηθισμένη ἡ τακτικὴ τῆς Τουρκίας νὰ γράφει στὰ παλαιότερα τῶν ὑποδημάτων της τὸ

διεθνὲς δίκαιο ἢ νὰ τὸ ἐφαρμόζει κατὰ πῶς τὴν ἐξυπηρετεῖ. Γιὰ παράδειγμα, ποτὲ δὲν σεβάστηκε καὶ ποτὲ δὲν ἐφάρμοσε τὶς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ, πού ἐκδόθηκαν τὸ 1974 καὶ μετὰ, λόγω τῆς στρατιωτικῆς εἰσβολῆς στὴν Κύπρο τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεών της, οἱ ὁποῖες τὴν καλοῦσαν νὰ τερματίσει τὴν στρατιωτικὴ κατοχὴ καὶ νὰ ἀποκαταστήσει τὴν ἐνότητα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Μήπως, λοιπόν, πρέπει ἡ Τουρκία νὰ καταλάβῃ τὴν παροιμία: «λαγὸς τὴν φτέρη ἔσειε, κακὸ τῆς κεφαλῆς του»;

«B.B.»

ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΑΛΛΑΞΕ

Στὴν παλαιάμαχη ἐφημερίδα «ΕΣΤΙΑ» (10-11-2014) στὰ «Πρὸ 80ετίας, Σάββατο, 10 Νοεμβρίου 1934», καὶ στὴν στήλη «Τὰ Σημερινά», (ανα)δημοσιεύθηκαν «Αἱ διαμαρτυρίαι τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας: Ὁ ἔθνικὸς Παμφοιτητικὸς Σύλλογος ἐκυκλοφόρησε σήμερον προκήρυξιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, διὰ τῆς ὁποίας διεκτραγωδῶν τοὺς διωγμούς, τὰς πιέσεις καὶ τὰς ἀτιμώσεις ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἡπείρου, ἐπάγεται: «Ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἕνα ἀνηλεὲς μαστίγωμα κατὰ θρασέος καὶ ἀναίδου κρατιδίου καὶ πρέπει νὰ εἶναι μιὰ ἐπιβλητικὴ διαταγὴ πού θὰ κάμῃ τὸ πνευματικῶς καὶ ὕλικῶς ὑποθηκωμένον κρατὶδὸν ν' ἀποσύρῃ περίτρομον τὰς χεῖρας ἀπὸ τοὺς

Βορειοηπειρωτᾶς». Ἐπίσης ἡ «Ἑλληνικὴ Νεολαία» διαμαρτύρεται ἐντόνως διὰ τὰς ἐναντίον τῶν Βορειοηπειρωτῶν διώξεις. Ἐλπίζει ἐν τούτοις, ὅτι ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις, ἐκτιμῶσα κατ' ἄξιον τὴν Ἑλληνικὴν Φιλίαν, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ διακινδυνεύσῃ αὐτὴν μὲ τὴν συνέχισιν τῶν πιέσεων κατὰ τῶν ὁμογενῶν τῆς Β.Ἡπείρου.

Κι' αὐτὰ μὲν ἀπὸ τὸν φοιτητὸκοσμὸ πρὶν ἀπὸ 80 χρόνια. Ἀπὸ τότε, ὅμως, τίποτε δὲν ἄλλαξε: Οὔτε ἡ ῥαστώνη τῆς Ἑλλάδος, οὔτε ἡ ἀλβανικὴ μισαλλοδοξία. Νομίζουμε ὅτι εἶναι πιά καιρὸς νὰ δεῖξουμε ὅλοι συμπαράσταση στοὺς ἀδελφούς μας, μιᾶς καὶ ὁ ἀλβανικὸς μισελληνισμὸς συνεχίζεται ἀμείωτος.

«B.B.»

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ὁ Ἀλβανὸς πρωθυπουργὸς Ἐντι Ράμα, ἐπιμένει ἀνεκδότως στὸ νέο νόμο περὶ τῆς νέας διοικητικῆς διαιρέσεως, πού μοιάζει περίπου μὲ τὸν δικὸ μας «Καλλικράτη».

Μὲ τοὺς λεγόμενους διευρυμένους δήμους εἶναι φανερό ὅτι ἐπιδιώκεται ἡ ἐξουδετέρωση κυρίως τῆς Χειμάρρας, ἀφοῦ προβλέπεται ὁ δήμος της νὰ ἐνωθῆ μὲ τὴν Ἐπαρχία Λουκόβου, πού ἔχει τρία μουσουλμανικὰ χωριά, καθὼς καὶ μὲ τὴν

Ἐπαρχία Βράνιστας, στὴν ὁποία τὸ σύνολο τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι Λιάπηδες Μουσουλμάνοι. Ἀνάλογα συμβαίνουν καὶ σὲ ἄλλες περιοχὲς μὲ Ἑλληνικὸ πληθυσμὸ, ὥστε νὰ μὴ μπορέσουν νὰ ἐκλέξουν δημάρχους Ἕλληνες.

Βέβαια, ὁ Ἀλβανὸς Πρόεδρος Μπουγιάρ Νισάνι ἐπέστρεψε τὸν νόμο αὐτὸν στὸ Κοινοβούλιο σὰν ἀπαράδεκτο. Ἀλλὰ ὁ Ἐντι Ράμα ξανάφερε τὸ νομοσχέδιο στὸ Κοινοβούλιο, ὅπου καὶ πάλι ὑπερψηφίστηκε. Ἔτσι, τὸ μόνο πού ἀπομένει τώρα, ὥστε νὰ ἀνατραπῆ ἡ κατάσταση πού δημιουργήθηκε, εἶναι τὸ Συνταγματικὸ Δικαστήριο.

Ἡ εὐθύνη τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας εἶναι τεράστια. Ἄς κινηθῆ ἀποφασιστικὰ γιὰ νὰ ἀποτραπῆ ὁ ἀφελληνισμὸς τῆς Βορείου Ἡπείρου, ἀντὶ νὰ προσπαθῆ νὰ γίνῃ ἡ Ἀλβανία μέλος τῆς Ε.Ε. Κύριοι, ξυπνήστε. Καὶ καταλάβετε ὅτι οἱ γείτονες εἶναι ἀδίστακτοι.

«B.B.»